

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் இநசம்

கலாபுஷணம்

மாளா மக்கீன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Handwritten signature
2056/04
01

601375

'KalaBhooshanam - Desathinkann'

Maana Mackeen

Writer / Ex- Member, Censor Board,

B- 54-1/2 N.H.S. FLATS,

COLOMBO - 10.

Tel : 011 - 2332225

601375

Kalishchansham - Desathinkam
Mona Mathew
Writer / Ex-Member, Censor Board,
B-84-15 H.S. FLATS,
COLOMBO - 10.
Tel : 011 - 2332222

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

கலாபூஷணம்

மானாமக்கீன்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447,
7 (ப.எ.4), தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.
தொலைபேசி : 24342926
தொலைநகல் : 0091-44-24346082
மின் அஞ்சல் : manimekai@eth.net
இணைய தளம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	ஒரு முண்பாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்
ஆசிரியர்	மானா மக்கீன்
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2005
பதிப்பு விவரம்	முதற்பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	கிரௌன் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்ச எழுத்து அளவு	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	viii + 132 = 140
நூலின் விலை	இந்திய விலை ரூ. 40.00 இலங்கை விலை ரூ. 120.00
அட்டைப்பட ஓவியம்	ஐஸ் கிராஃபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு	கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ் ☎ 23725639
அச்சிட்டோர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்ஸெட் சென்னை - 94.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்
வெளியிட்டோர்	மணிமேகலைப் பிரசுரம் சென்னை - 17.

தங்கமணி மகுடங்களைத் தமிழுக்குத் தந்து விட்டு -
ஒரு சாதாரண தலைப்பாகையைத்தான் அவன் தன்
தலையில் கட்டிக் கொண்டிருந்தான்!

என்றாலும்

அந்த முண்டாசுக் கவிஞன்தான்

முடங்கிக் கிடந்த சொற்களை முடுக்கி, இலக்கியத்தை -
ஆயுதக் கூடமாய் ஆக்கியவன்

- கவிவேந்தர் மு. மேத்தா

(‘பாரதி பார்வைகள்’ - ஜூ.வி. ‘83)

படம் : ‘இலக்கியப்பீடம்’ - ஜன. ‘98

நன்றி.

முகம்மதிய சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக் கொண்டால்
ஹிந்துக்களுக்கு அறிவு விசாலப்படும்.

- ஸ்ரீமான் ஸி. சுப்ரமண்ய பாரதி.

‘சுட்டி’ 15 செப்.14 அக. 1981விருந்து மீள் பிரசுரம்.

நன்றி.

முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

- * “பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் ஒரு ஆங்கிலேயப் பண்டிதர் எழுதிய புஸ்தகம் ஒன்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதில் முகம்மது நபியின் சரித்திரத்தைக் குறித்த சில விஷயங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றைப் படித்துப் பார்த்த போது நான் அற்புதம் உண்டாகிப் பரவசம் அடைந்தேன்.
- * “..... முஹம்மது நபி மஹா சுந்தரபுருஷர். மஹா சூரர். மஹா ஞானி, மஹா பண்டிதர், மஹா லௌகீக தந்திரி, வியாபாரமானாலும், யுத்தமானாலும் முஹம்மது நபி கவனித்தால் அந்த விஷயத்தில் வெற்றி மிகவும் உறுதி. ஆதலால் அவர் மிகவும் அபிமானிக்கப்பட்டார்.”
- * “பகைவர் விரட்டி வந்தபோதும் பதட்டம் அடையாமல், ‘இறைவன் காப்பாற்றுவான்,’ என்ற மனவுறுதியோடிருந்த நபிகளாரின் வரலாற்று நிகழ்ச்சி, ‘நம்பிக்கையே காமதேனு; நம்பினோர் கெடுவதில்லை’ என்ற தத்துவத்தை விளக்குகின்றது.”
- * “குர்ஆன் இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கு வேதம். இதை முஹம்மது நபி தம்முடைய வாக்காகச் சொல்லவில்லை. கடவுளின் வாக்கு தேவதூதரின் மூலமாகத் தமக்கு எட்டியதென்றும், தாம் அதை ஒரு கருவிபோல நின்று உலகத்தார்க்கு வெளியிடுவதாகவும் சொன்னார்.”

- 20.6.1920ல், திருநெல்வேலி கடையம், பொட்டல் புதூர் தெற்கு புதுமனைத் தெருவில் முண்டாசுக் கவிஞர் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் ஒரு சில துளிகள். (முழுச் சொற்பொழிவும் 4-ஆம் அத்தியாயத்தில்)

- 1997 - ல் முண்டாசுக் கவிஞரின் 115 - வது பிறந்தநாள் பரிசாக 'இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார்' நூல்.
- இவ்வாண்டு (2005) 123 - ஆம் வயதுப் பூர்த்திக்கு 'ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்'

தோன்றாத் துணைகள்

- * பாரதி அறிஞர், விழுப்புரம், திருமிகு ரா. அ. பத்மநாபன்
- * காரைக்கால் பேராசிரியர், கலைமாமணி மு. சாயபு மறக்காயர்
- * சென்னை பேராசிரியர், முனைவர் ஆ. இரா. சீவங்கடாசலபதி
- * இலக்கியச் சிந்தனாமணி திருமிகு சீனா துமிழ்வாணன்
- * பதிப்புச் செல்வர் திருமிகு ரவி துமிழ்வாணன்.

நன்றிக்குரியோர்

● முகப்பு அட்டையின்

இலக்டைன் பள்ளவாசல் படம்

வாஜ் எம். எம். முத்து வாப்பா (காயல்பட்டினம்)

● முகப்பில் காணப்படும் முண்டாசுக் கவரர் உருவும் நூலின் உள்பக்க ஒவ்வங்களுக்கும் பாரதி அந்தர்' திரு. ரா.சி. பத்மநாபன் அவர்களது 'பாரதியார்' சிலுவர் நூலுக்கு (நேசனல் புக் டிரஸ்ட்) திருமரு. கோபுலு வுருங்கிய அகலணாங்குள்ளிருந்து பெறுப்பட்டன. அபமான்கள் சார்பில் நன்றி.

* 'வரலாற்றில் வள்ளல் ஹப்பி முகம்மது அரசர்' -25வது நூல் (2004)

* 'நீடுர் காமராஜர் ஜுபைர் பாய்' 26 - வது நூல் (2005)

* இது, 27 - வது நூல் (2005)

உள்ளீடு...

1. ஆரம்பிக்கிறேன்	1
2. தொடர்கிறேன்	6
3. தொட்டுத் தருகிறேன்	11
4. ஆய்ந்து பார்க்கிறேன்	19
5. 'இந்தியா'வைத் தொடுகிறேன்	61
6. இவர் பார்வையில் இஸ்லாம்	72
7. பாடல்களில் இஸ்லாமியத் தாக்கம்	83
8. 'விஜயா'வைக் கண்டுபிடித்த வெங்கடாசலபதி ..	87
9. தமிழ் இதழியலில் புதுசு புரட்சி!	110
10. நிறுத்துகிறேன் - நெருடல்களை நேர் செய்து ..	116
விடைபெறும் வேளை	123
உசாத்துணை நூல்கள்	130

ஆரம்பிக்கிறேன்...

ஒரு மனிதர் ஓய்வுறக்கம் கொண்ட பிறகும் -

ஒரு மனிதர் புகழுடம்பு பெற்ற பிறகும் -

அந்த மனிதர் ஒரு மகாகவி என்று உலகமே
ஒப்புக் கொண்ட பிறகும் -

அபகீர்த்தி செய்வது என்பதும்,

அவருக்குப் புகழாடை அணிவது கண்டு
அதிருப்தி கொள்வதும்,

ஆகாத ஒன்று!

முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் ஒரு கணிசமான
பகுதியினர் இதைச் செய்த வண்ணம்!

அவர்கள் அறியாத புரியாத நிலையில் தான்
நடந்து கொள்கிறார்கள்.

யாருக்கு அப்படி என்ற கேள்வி எழாது.

எழ சந்தர்ப்பமில்லை இந்நூலைக் கையில்
வைத்திருப்போருக்கு!

முண்டாசுக் கவிஞர் -

இளசை சுப்பிரமண்யன் -

- என்றெல்லாம் சொன்னால் கூட புரியாவிட்டாலும் 'மகாகவி பாரதியார்' என்றால் சட்டென்று தெரிந்து விடும்!

❖ பாரதியை மகாகவி என்றும், மகாகவி அல்லர் என்றும், வேதாந்தி என்றும், வேதாந்தி அல்லர் என்றும், வன்முறையாளர் என்றும், அல்லர் என்றும், முற்போக்குவாதி என்றும், பிற்போக்கு சநாதனவாதி என்றும், சாதி எதிர்ப்பாளர் என்றும், ஆதரவாளர் என்றும் எதிர்மறையாகத் திறனாய்வாளர்கள் பல்வேறு கண்ணோட்டத்தில் கூறி வந்தாலும் பாரதியின் மனிதப் பண்பாடு அமைந்த எழுத்துக்களை யாரும் மறுக்க முடியாது.

- என முனைவர் பா. இறையரசன் (தஞ்சாவூர்) தமது "இதழாளர் பாரதி" நூலின் 197-198 ஆம் பக்கங்களில் எடுத்துரைப்பார்.

ஆனால், முஸ்லிம் சமூகத்தில் 'கல்லா நிதி'களும் 'அரைமதி'யினருமே அவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனர் - செவிவழிச் சேதிகளை வைத்து.

கூட்டு மொத்தமாக அவர்கள் கருத்து "அவர் ஒரு முஸ்லிம் துவேசி; அவர் ஒரு முஸ்லிம் விரோதி."

கற்றறிந்த பெருந்தகைகளோ கெட்டிக்காரத் தனமான ஒரு வேலை செய்கிறார்கள் இதைக் கேட்டு விட்டு!

மௌனம்! மௌனம்!

விதிவிலக்காக, ஓய்வுறக்கத்திலிருக்கும் பன்னுலாசிரியர் எம்.ஆர்.எம். அப்துல் ரஹீம் (தொண்டி) அவர்களும், எம்முடன் ஒன்றிக் கலந்து சதாசர்வகாலமும் இலக்கிய முக்குளிப்பு செய்தவண்ணமுள்ள பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர் (காரைக்கால்) போன்ற விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க ஒரு சிலர் மட்டுமே முண்டாசுக் கவிஞருக்கு முட்டுக் கொடுத்துள்ளனர்.

22 ஆண்டுகளுக்கு முன், 1983 - ஜனவரியில் ஒரு சிறு நூல் - “பாரதி கண்ட இஸ்லாம்” - மூன்றே ரூபாய்களில்!

பெற்றளித்தவர் முன் குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் ‘மு.சா’ அவர்களே! அன்னாரது புதுச்சேரி (புதுவை) வாழ்க்கையில்.

இதற்கு அணிந்துரை பன்னுலாசிரியர் அப்துற் றஹீம் மர்ஹுமும் அவர்கள்!

அதில் ஓரிடத்தில் -

❖ பொதுவாக அவர் இஸ்லாமியத் தத்துவங்கள் மீதும், இஸ்லாத்தின் திருநபி மீதும் பெருமதிப்புக்கொண்டிருந்தார் என்றே நாம் அவருடைய பேச்சிலிருந்தும் எழுத்திலிருந்தும் அறிய வருகிறோம்.

- என்று பதித்துள்ளார்கள்; பல சான்றுகளையும் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள்.

நூலாசிரியர், பேராசிரியர் மு. சா. அவர்கள், அந்த நூலின் “என்னுரை” யில் அற்புதமாகச் சொல்லுகிறார்கள் இப்படி;

★ “பாரதி கண்ட இஸ்லாம்” என்ற தலைப்பில் நான் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுத முற்பட்ட போது, ஒரு கட்டுரை எழுதும் அளவுக்குப் பாரதியார் இஸ்லாத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கின்றாரா என்று என் நண்பர்கள் சிலர் வியப்போடு கேட்டனர். கதை, கட்டுரை, கவிதை போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் இஸ்லாத்தைப் பற்றிப் பாரதி எழுதியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய போது அவர்கள் மகிழ்வடைந்தனர்.

★ பாரதியின் இஸ்லாமிய படைப்புகளைப் படித்தபோது, உண்மையாகவே அவர் மீது மதிப்பு கூடியது. இந்து சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்று கொண்ட பாரதி, இஸ்லாத்தைப் பற்றி இவ்வளவு எழுதியிருக்கிறாரே என்ற செய்தி எவருக்கும் வியப்பைத் தரும். சாதி மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பாரதியின் மனித நேயமே இந்நூல் எழுதுமாறு என்னைத் தூண்டியது.

★ இந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமை பாரதியின் இலட்சியக் கனவுகளுள் ஒன்று. கால வெள்ளத்தைக் கடந்து நிற்கின்றன இவ்வெழுத்துக்கள்.

இன்னொரு இடத்திலும் ஓர் அருமையான குறிப்பு :

☆ மகாகவி பாரதியார் இந்து சமயத்தில் அழுத்தமான பிடிப்பும், ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் கொண்டவர். இந்து சமயத் தெய்வங்களாகிய சிவனையும், சக்தியையும், கண்ணனையும், காளியையும், விநாயகரையும், முருகனையும், கலைமகளையும், திருமகளையும் பாமாலை சூட்டிப் போற்றி வணங்கியவர்.

☆ ஆயினும் பிற சமயத் தெய்வங்களை வெறுத்தவர் அல்லர். ஏக இறையோனாகிய அல்லாவையும், இயேசு கிறிஸ்துவையும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். பாரதியாரின் சமயப் பொதுமைக்கும் சமரச நோக்கிற்கும் இப்பாடல்கள் சான்றாக நின்றொளிர்கின்றன.

ஆக - அன்னாரைத் தோன்றாத்துணையாக வைத்துக் கொண்டு அவர் ஆரம்பித்த ஒரு பணியை கிட்டத்தட்ட கால் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்திய ஒரு கால கட்டத்தில், 'முண்டாசுக் கவிஞ'ருக்கு நானும் முண்டாசு கட்ட விழைகிறேன்.

இதுவரை முஸ்லிம் அபிமானிகள் பலர் தெரிந்தே வைத்திராத அந்த மகாகவியின் முஸ்லிம் நேசத்தை முன்வைக்கப் போகிறேன்.

இப்போதைய 'கால நிலை'க்கு இன்றியமையாதது என்றும் நினைக்கிறேன்.

எனது பேனாவின் அபிமானிகளுக்கு என்ன நினைப்போ?

தொடர்கிணுன்...

முண்டாசுக் கவிஞரது முழு வாழ்க்கையும்
இங்கு வேண்டாமே!

எவ்வாறாயினும் -

அவர், தமது முஸ்லிம் நேசத்தை
வெளிக்காட்டியது இரு வழிகளில்.

ஒன்று - இதழியல் வாழ்க்கையில்.

மற்றது - மேடைகளில்

முதலாவதில் தடம் பதித்த பொழுதுதான்
முஸ்லிம் நேசத்தை ஊன்றி உழுதார்.

ஆகவே அவரது இதழியல் பங்களிப்பைப்
புரிதல் அவசியம்!

இதழியல் ஆளுமை (1904 - 1921)

‘சுதேசமித்திரன்’ (சென்னை)-

1904, நவம்பர்

மத்தியிலிருந்து 1906

ஆகஸ்ட் இறுதிவரை.

(ஈராண்டுக்கு இரு

மாதங்கள் குறைவு)

- ‘சக்கரவர்த்தினி’ (சென்னை) - 1905, ஆகஸ்ட்.
ஆசிரியர்.
(ஓராண்டும் ஒரு மாதமும்)
- ‘இந்தியா’ (சென்னை) - 1906, ஆகஸ்டு
செப்டம்பருக்குப் பின்
ஆசிரியர்.
- ‘பாலபாரதா’ (சென்னை) - 1906, நவம்பர்
ஆசிரியர்.
- ‘இந்தியா’ (புதுவை) - 1908, அக்டோபரிலிருந்து
1910 வரை ஆசிரியர்.
- ‘விஜயா’ (புதுவை) - 1909, செப்டம்பர் 7.
ஆசிரியர்.
- ‘கர்மயோகி’ (புதுவை) - 1910, ஜனவரி
ஆசிரியர்.
- ‘தர்மம்’ (புதுவை) - 1910, ஜனவரி
ஆசிரியர்.
- ‘சூரியோதயம்’ (புதுவை) - 1910, (எந்த மாதம் என்பது
ஆய்வுக்குரியது) ஆசிரியர்.
- ‘பாலபாரதா’ (புதுவை) - 1910, (எந்த மாதம் என்பது
ஆய்வுக் குரியது)
ஆசிரியர்.
- ‘சுதேசமித்திரன்’ (சென்னை)- 1916 - முதல் சுயாதீன
பத்திரிக்கையாளர்
(ஃப்ரீலான்சர்) 1920 -
நவம்பர் துணை ஆசிரியர்.

இதில் ‘சுதேசமித்திர’னில் செய்துள்ள
பங்களிப்பே முதன்மை.

அத்தோடு அவரது ஆரம்ப இதழியல் பணி 1904-லில் அதிலேயே ஆரம்பித்து, பல இதழ்களில் புகுந்து புறப்பட்டு இறுதியாக 1921 - ல் முற்றுப் பெற்றது அதில் தான்.

- ❖ 'சுதேசமித்திரன்' புரட்சியை நாடும் பத்திரிக்கையாக அக்காலத்திலும் நடத்தப்படவில்லை. அக்காலத்துக் காங்கிரஸ் கொள்கையையும் முறையையும் அது ஆதரித்து வந்தது. அக்காலத்துக் காங்கிரஸ் மிதவாத காங்கிரஸ்.

- என்று 'வ.ரா.' தமது 'மகாகவி பாரதியார்' நூலில் பக். 38 ல் கூறுவார் (இவர் 'இலங்கை வீரகேசரி'யிலும் ஆசிரியராக 1935 - ல் கடமையாற்றியவர்.)

ஆனால்... இந்தியத் தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சி 1885 - இல் தோன்றுவதற்கு முன்னர் 1882 - இலேயே சுதேசமித்திரன் தோன்றியது. இதனால் அக்காலத்தில் இவ்விதழ் முதற் பக்கத்தில் சுதேசமித்திரன் என்ற தன்பெயருக்குக் கீழே 'காங்கிரசுக்கு முன்னரே தோன்றிய தமிழ்ப் பத்திரிக்கை' என்று போட்டுக் கொள்ளும்.

- என்கிறார் முனைவர் பா. இறையரசன் ('இதழாளர் பாரதி' - பக். 2)

இப்படியான தனித்துவ 'சுதேச மித்திர' னுக்கு இரு தடவைகள் அவரது சேவை கிடைத்திருக்கிறது.

முதலில், 1904 - 1906 களில்

இரண்டாவது 1916 - 1921 களில்

இக்கால கட்டங்களில் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில ஏகாதிபத்திய இந்திய அரசியலில் இந்து - முஸ்லிம் நிலைமை பற்றியும், பின்னர் இஸ்லாம் பற்றியும், இறைவன் (அல்லா) பற்றியும், இறைத்தூதர் (நபிகள் நாயகம்), குறித்தும், அவர்கள் தம் அடியார்கள் (மக்கள்) சம்பந்தமாகவும் அள்ளி வழங்கியுள்ள அற்புத விடயங்களுக்கு ஒரு பட்டியலே தரலாம்!

தகைப்பு

வெளியான நாள்

1. சிவாஜி மகோத்சவத்தால்
நாம் அறிவதென்ன? 23, ஜூன் 1906
2. நமது மகமதிய
சகோதரர்கள் 23, ஜூன் 1906
3. நீரோ சக்ரவர்த்திக்
கல்லறை மீது
ஓர் புஷ்பம் 11, ஆகஸ்ட் 1906
4. வேலூர் மகமதிய
கான்பரன்ஸ் 11, ஆகஸ்ட் 1906
5. ஹிந்து
- 'மகமதிய ஒற்றுமை'
என்ற புனைப்பெயரில்
8, மார்ச் 1916
'காளிதாசன்'
6. இந்து - மகமதியர்
21, ஜூன் 1920
'சக்தி தாஸன்'
என்ற புனைப் பெயரில்
7. ரயில்வே ஸ்தானம் 22, மே 1920
8. இஸ்லாம் மார்க்கத்தின்
மகிமை 24, ஜூன் 1920
9. அல்லா... அல்லா... 24, ஜூன் 1920

இந்த 9 - தலைப்புகளிலும் கட்டுரை - கதை - கவிதை - சொற்பொழிவொன்றின் சாரம் முதலியவை மறைந்திருப்பது மாபெரும் அற்புதம்!

இங்கே, கட்டுரைகளிலிருந்து முக்கியப் பகுதிகளை மட்டும் 'நறுக்காக' வெட்டி நறுக்கென்று தர உத்தேசம்.

ஆனால், கதையும், கவிதையும் அப்படியே! (அதுவும், கவிதையை இந்நூலின் பின்னட்டையில் அரங்கேற்றிவிட்டேன்!)

பிரசுரமான ஆண்டு, மாதம், தேதி வரிசைப்படி அடுத்தடுத்த பக்கங்களில் ஆழ்ந்து படித்துப் பாருங்கள்.

தகவல்களும் மீள் பிரசுரங்களும்:

1. முனைவர் பா. இறையரசன்
நூல் : 'இதழாளர் பாரதி' (1995)
2. ஸி.எஸ். சுப்பிரமணியம் - இளசை மணியன் 'பாரதி தரிசனம்' (1986)
3. திரு. ரா. அ. பத்மநாபன்
நூல் : 'பாரதி புகையல் பெருந்திரட்டு' (1982)

ஒரு முண்டராகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

தொட்டுத் தருகின்றன்...

‘சுதேசமித்திரன்’ தலையங்கம்

What we Learn from Sivaji Festival?

சிவாஜி மகோற்சவத்தால் நாம் அருகிதென்ன?

மகமதியர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டு இதையே சுயநாடாக எப்பொழுது அடைந்தார்களோ அன்று முதல் அவர்களுக்கும் நமக்கும் ஒருவித சம்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாமும் அவர்கள்பேரில் பூர்வீகக் குற்றங்களை எடுத்துரைத்தல் தப்பிதம்; அவர்களும், நம்மை உடன் பிறந்தவர்களென பாவித்து நடக்க வேண்டும். நமக்குள்ளே எவ்வளவு சச்சரவுகள் நேர்ந்த போதிலும் நம்மை பிரித்து அரசாள எண்ணம் கொண்டுள்ள ஐரோப்பியரின் எண்ணத்தைக் குலைப்பதே நமது முதல் கடமை.

பாரத மாதாவின் வயிற்றிற் பிறந்த சகோதரர் என நமக்குள் சிறு சச்சரவுகளை கிஞ்சித்தேனும் நினையாமல் நமது நாட்டில் தோன்றி நமது நன்மைக்குப் பாடுபட்ட மகான்களை எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து பூஜிப்பதே நமது கடமை. இதை நாமெல்லோரும் நமது மகமதிய சகோதர்களுக்கு காரியத்தில் காட்ட அக்பர் போன்ற மகமதிய மகான்களின் உற்சவத்தைக்

மாணா மக்கள்

✚ கொண்டாட வேண்டும். அதனால்தான், அவர்களுக்கு முழுநம்பிக்கையும் ஏற்படும். ஆகையால், நம் நாட்டாரனைவரும் இதை ஆழ்ந்து யோசித்து, நமது அக்பர் சக்ரவர்த்தியின் உற்சவத்தையும் கொண்டாடுவர் என நம்புகிறோம்.

- 1969, ஜூன், 23.

‘சுதேசமித்திரன்’ கட்டுரை

OUR MOHAMADAN BROTHERS

நமது மகமதிய சகோதரர்கள்

“ஸத்யவமே ஜயதே”

இந்தியாவின் வருங்காலப் பெருமைக்கும், சிறப்புக்கும், இத் தேச ஜனங்களில் பெரும்பாலார் ஹிந்துக்கள், மகமதியர் என இரண்டு பகுதிப்பட்டு நிற்பது பெரும் தடையாகவே இருக்கிறதென்பதை ஒளித்து வைத்துப் பிரயோஜனமில்லை. தென்னிந்திய கிராமாந்திரங்களிலே மகமதியர்களும், ஹிந்துக்களும் தமக்குள்ள வேறுபாட்டை மறந்து மகமதியர்களும் ஹிந்துஜன சமூகத்தில் ஒரு கிளையாராகவே கருதப்படுகிறார்கள் என்பது வாஸ்தவமென்ற போதிலும், பொதுவாக இம்மாகாணத்திலும் கூட வட இந்தியாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களிலே ஹிந்து, மகமதியர்கள் ஒருவிதமான பரஸ்பர துவேஷம் கொண்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மகமதிய ஆட்சியில் ஏற்பட்ட துவேஷமே.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

இந்த விரோதங்களை நீக்கி இந்த இரண்டு ஜாதியாருக்குள்ளே சிநேக உணர்ச்சியும், சகோதரப் பான்மையும், ஏற்படுத்துவது இத் தேசாபிமானிகளின் முக்கிய கடமையாகும். ஆனால், ஒரு நோயைத் தீர்க்க விரும்புவோன் அந்த நோயே இல்லையென்று பிரமாணம் செய்துவிடுதல் மிகவும் சிறப்பான உபாயமில்லை. ஹிந்து மகமதியருக்குள்ளே இல்லையென்று சாதித்து விடுதல் சரியான பாதையாக மாட்டாது.

“கோட்டைக்குள்ளே குத்தும் வெட்டும்” நடக்குமானால் எதிரிக்கு எப்பொழுதும் சந்தோஷமே யல்லவா? இதற்காக, நம்மவர்கள் பெரும்பாடுபட்டு ஹிந்துக்களும் மகமதியர்களுக்கும் இடையேயுள்ள பகைமையாகிய கழியைக் கடக்க முயலவேண்டும். அந்தக் கழியிலே இருக்கும் கற்களும், பாறைகளும் எண்ணிறந்தனவை யாகும். இதைக் கடக்கும் போது எத்தனையோ ஆபத்துக்களும், துன்பங்களும், நேரிடக்கூடும். ஆனால், விடாமுயற்சி, பொறுமை, தீரத்துவம், கருணை என்னும் சிறந்த மாலுமிகளைத் துணையாகக் கொண்டு நாம் செல்லவேண்டும்.

“பசுவைக் கொல்லுவோர்” “பசுவை வணங்குவோர்” ஆகிய இந்த இரண்டு வகுப்பினரும் எத்தனைக்கெத்தனை சீக்கிரமாக நெருங்கத் தொடங்கிறார்களோ, அத்தனைக்கத்தனை நலமுண்டாகும். மகமதியர்களும் இந்தப் பெரும் முயற்சியிலே தம்மாலியன்ற அளவு ஒத்து

✦ முயலவேண்டுமென்று மிகவும் ஆவலுடன் பிரார்த்தனை செய்துகொள்கின்றோம்.

- 1906, ஜூன், 23.

ஓர் அடிக்குறிப்பு :

பதிப்பாசிரியர் ('பாரதி தரிசனம்') திரு. ஸி.எஸ். சுப்பிரமணியம் மேற்கண்ட இரு கட்டுரைகளுக்கும் எழுதியுள்ள பதிப்புரையில்,

“திலகர் தலைமையில் ஏற்பட்ட தீவிரவாதப் போக்கில் சிவாஜி ஞாபகார்த்தக் கொண்டாட்டங்கள், கணேச பூஜை, பவானி பூஜை போன்றவற்றில் ஹிந்துக்களைத் தட்டி ஊக்குவிக்கும் அம்சங்கள் இருந்தன. அவை முஸ்லிம் சகோதரரிடம் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்று 23-6-1906 கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதும், அத்துடன், பாரதமாதா வயிற்றிற் பிறந்த சகோதரர் என்று நினைத்து ஹிந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் நடக்க வேண்டுமென்று கூறியுள்ளதும், நம் நாட்டாரனைவரும்... நம் அக்பர் சக்கரவர்த்தியின் உற்சவத்தையும் “கொண்டாடுவர் என நம்புகிறோம்” எனக் கூறியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞர் முஸ்லிம் நேசம்

‘சுதேசமித்திரன்’ TOPICS OF THE WEEK

THE FLOWER ON NERO'S GRAVE

நீரோ சக்கரவர்த்திக் கல்லறை மீது ஓர் புஷ்பம்

“இந்தியா” ஹிந்துவுக்கு மட்டிலும் சொந்தமில்லை. மகமதியனுக்கும் சொந்தமே. அநாகரீக இடைக்காலங்களில் நமது மூதாதையர்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டதாக அன்னிய தேசத்து பொய் சரித்திரக்காரர் கூறும் கதைகளை நாம் கருதவே வேண்டியதில்லை. பொது மாதாவாகிய பாரத தேவியின் பொது நன்மையே கவனிக்க வேண்டுமேயல்லாமல், ஜாதி, மத, குலபேதங்களைப் பாராட்டித் தேசத்தை மறக்கும் மனிதனை பாரத தேவி சர்வ சண்டாளராகவே கருதுவாள்.

- 1906, ஆகஸ்ட், 11

‘சுதேசமித்திரன்’ தலையங்கம்

Vellore Mohamedan Conference

வேலூர் மகமதியக் கான்பிரன்ஸ்

சிறிது காலத்துக்கு முன்பு வேலூரிலே கூடிய மகமதியக் கல்விச் சங்கத்தில் நடந்த விஷயங்களைப் படித்துப் பார்த்த காலத்தில் நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷமுண்டாயிற்று. நமது தேசத்துக்கு முக்கிய பலமாக இருக்கும் மகமதியர்கள் கல்வியின்மை முதலிய காரணங்களால் தமது உண்மையான கடமையை அறியாமல் தவறிப்போய் விடுவார்களே என்ற பயம்

மாணா மகதீன்

அனேக அறிஞர்களுக்கிருக்கின்றது. ஆனால் மகமதியர்கள் உண்மையாகவே கல்விப் பயிற்சியிலே ஆசைக்காட்டத் தொடங்கி, அதற்கிணங்கிய பலமுக்கிய முயற்சிகளைச் செய்வதைக் கண்டவுடன் அந்தப்பயம் நீங்கவதற்குரிய ஹேது உண்டாகிறது. அதிகார கர்வத்தால் இப்போது சில மேற்கு தேசத்தார் அநாகரீக நிலைக்கு வந்து கொண்டிருப்பதைப் போலவே, இடைக்காலத்தில் மகமதியர் செல்வத்தருக்கின் சிறிது அநாகரிகமடைந்து போனது மெய்யே என்ற போதிலும், ஆதி காலத்தில் மகமதியர்கள் கல்வியிலும், நாகரீகத்திலும் மிகவும் சிறப்புற்றிருந்தார்களென்பதற்குப் போதுமான நிதர்சனங்களிருக்கின்றன. அவையனைத்தும் நமது முகமதிய சகோதரர்கள் முயற்சி செய்யும் பகஷத்தில் மறுபடியும் எளிதாக ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். மேலும் வெறும் பண்டிதர்களை மட்டும் உண்டுபண்ணி விடவேண்டுமென்ற நோக்கம் மேற்படி கான்பெரன்ஸாருக்கில்லாமல், எல்லா விதமான கல்வியிலும் பயிற்சி உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருப்பதாக அவர்களது தீர்மானங்களைப்படிக்கும் போது புலப்படுகின்றது.

- 1906, ஆகஸ்ட், 11

மற்றுமொரு அடிக்குறிப்பு :

பெரும்பாலான கட்டுரைகளின் தலைப்புகளை ஆங்கிலத்திலும் போடுவது அக்கால வழக்கமாக இருந்தது. இந்தியாவை ஆக்கிரமித்திருந்த ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இது உதவியாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் பாரதியாரே இவ்வழக்கத்தைக் கண்டித்துக்

கைவிட்டிருக்கிறார். இனி பார்க்கப்போகும் கட்டுரையில் ஆங்கிலம் இருக்காது.

‘சுதேசமித்திரன் கட்டுரை’

ஹிந்து மகம்மதிய ஒற்றுமை

. இந்த விஷயத்தை பற்றி ஓங்கோல் என்ற ஊரில் வக்கீல் வேலை பார்க்கும் நாராயண சாஸ்திரி என்பவர் ‘ஹிந்து’ பத்திரிக்கைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். நாராயண சாஸ்திரி என்பவர் ஹிந்து - மகம்மதியருக்கிடையே பரஸ்பர மதிப்பும் அன்பும் அதிகப்படும்படி செய்வதற்கு அவர் சில வழிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு :-

1. ஹிந்துக்களிலே சிலர் மஹம்மதிய வேத சாஸ்திரங்களைப் படித்து அவற்றிலே தேர்ச்சி பெற வேண்டும்.
2. அங்ஙனமே, மஹம்மதியர்களில் சிலர் ஸமஸ்கிருதம் படித்து ஹிந்துக்களிடையே வேத சாஸ்திரங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.
3. ஹிந்துக்களுடைய மனத்திலே மஹம்மதியர் நமது தேசத்தார் என்பதும், இஷ்ட தேவதை வேறாக இருப்பதைப் பற்றி அவர்களை மிலேச்சரென்று நினைப்பதுகூடப் பிழையென்பதும் நன்றாக ஞாபகமிருக்க வேண்டும்.

4. மஹம்மதியரும் அங்ஙனமே ஹிந்துக்களை காபிர் (அவிசுவாஸிகள்) என்று நினைப்பது பெரிய தவறென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.
5. விவாகம் முதலிய சோபன காலங்களில் ஹிந்துக்களையும் அழைத்து உபசாரங்கள் செய்து, தனியாக விருந்துகள் செய்து வைக்க வேண்டும். ஹிந்துக்களுக்குள்ளே ஜாதிக் கட்டுகள் இருப்பதைப்பற்றி மஹம்மதியர் அருவருப்புக் கொள்ளக்கூடாது.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரி சொல்வதை நாட்டிலுள்ள ஹிந்து மஹம்மதியத் தலைவர்கள் கவனித்து அந்தந்த இடங்களிலேயே இயன்ற வரை இரு திறத்தாருக்குள்ளேயும் ஸஹோதர உணர்ச்சி மேன்மேலும் பெருகி வருவதற்கு வேலை செய்தால் தேசத்துக்கு அளவறிந்த நன்மை உண்டாகும்.

- 1 - 8, மார்ச் 1916

4 ஆய்ந்து பார்க்கின்றன்...

கிடைக்கப் பெறாத ஒரு கட்டுரை

‘சக்தி தாஸன்’ - என்ற புனைப் பெயரில் 21.1.1920 ல் எழுதப்பட்ட “இந்து மகமதியர்” எனும் கட்டுரையை எந்தத் தொகுப்பு நூலிலும் காண முடியாமற் போனதால் இங்கே இடம்பெறாது போய்விட்டது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்து மேலே பயணிக்கிறது பேனா.

கூட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால், இதுவரை அபிமானிகள் படித்தவற்றின் பெரும்பாலான ‘அச்சகளுக்கு’ வயது மட்டும் 99. 89 கடைசியானதுக்கு.

இவற்றுடன் 20.6.1920, ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில், பொட்டல் புதூரிலே தெற்குப் புதுமனைத் தெருவில், எல்லா வகைகளிலும் பெருமை பொருந்திய ஒரு முஸ்லிம் சபையின் முன்னே “இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மஹிமை” என்ற பொருளில் செய்யப்பட்ட பிரசங்கத்தின் சாரம் ‘சுதேசமித்திர’னில் 24.6.1920 ல் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இச் சொற்பொழிவுக்கு வயது 85.

இஸ்லாமியச் சொற்பொருள்

இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மஹிமை

எனக்கு முதல் முதல் இஸ்லாம் மார்க்கத்திலே அன்புண்டானதின் காரணம் பின்வருமாறு :-

பல வருஷங்களின் முன்பு நான் ஒரு ஆங்கிலேய பண்டிதர் எழுதிய புஸ்தகமொன்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதில் முஹம்மது நபியின் சரித்திரத்தைக் குறித்த சில விஷயங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றைப் படித்துப் பார்த்த போது, நான் அற்புதமுண்டாய்ப் பரவசமடைந்தேன்.

மக்கா நகரத்தில். பூஜாரிகளின் ஸபை கூடியிருக்கிறது. பிரமாண்டமான ஸபை. நாட்டிலுள்ள பூஜாரிகள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து கூடும் வருஷாந்தரக் கூட்டம் திருவிழாக் காலத்தை ஒட்டி நடந்தது; முஹம்மது நபி மேற்படி பூஜாரிகளின் வம்சத்தில் பிறந்தவவர். அரபி தேசத்து ஜனங்கள் அந்தக் காலத்தில் விக்ரஹாராதனையிலும் பல தேவ உபாஸனைகளிலும் (தற்காலத்தில் தணிந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் எத்தனை மூழ்கிக் கிடக்கிறார்களோ) அத்தனை மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். அவர்களிடையே முஹம்மது நபியின் குடும்பத்தார் கோவிற குருக்களையும் பட்டர்களையும் ஒத்திருந்தனர். இவர்களுடைய வைதிகக் கோஷ்டியின் ஸபைக்கு நடுவே முஹம்மது நபி எழுந்து நின்று சொல்கிறார் :

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

“நான் அல்லாவை நேரே பார்த்திருக்கிறேன். அவர் என்னைத் தமது முக்கிய பக்தராகவும் பிரதிநிதியாகவும் நியமனம் செய்திருக்கிறார். நீங்கள் இனிமேல் அவரைத் தொழுங்கள். அவரை மாத்திரம் தொழுதால் போதும். கடவுள் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். பல ஈசுவரர் இல்லை. ஈசனைத் தவிர ஈசன் வேறில்லை. லா இலாஹா இல் அல்லா. அல்லாவைத் தவிர வேறு அல்லா கிடையாது. (அரபி பாஷையில் அல்லா என்ற பதத்திற்கு கடவுள் என்று அர்த்தம்.) அவர் நம்மைப்போல் தோலுடம்பும் கைகால் முதலிய உறுப்புகளு முடையவரல்லர். அவரைச் சிலைகள் வைத்துத் தொழுவதிலும் அவருக்கு உங்களுடைய ஆகாரங்களை நைவேத்தியம் பண்ணுவதிலும் பயனில்லை. அவர் எல்லாவற்றையும் இயக்கிக்காத்து எல்லாவற்றையும் வடிவு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் எல்லாவற்றையும் தம்முடைய உடம்புகளாகவும் தம்முடைய ரூபங்களாகவு முடையவர். அறிவு வடிவமாக நிற்பவர். அருள் வடிவமாக நிற்பவர். அவரை மனமாகிய கோயிலில் நிறுத்தி, வீரியம் பக்தி என்ற பூக்களால் அர்ச்சிப்பதே சரியான பூஜை. இடைவிடாமல் அசையாமல் அவரிடம் தீராத மாறாத பக்தி செலுத்துங்கள் அவ்விதமான பக்தி “இஸ்லாம்” என்று சொல்லப்படும். இந்த இஸ்லாமைத் தரித்திருப்போர் நித்தியானந்த வாழ்க்கையாகிய முக்தி வாழ்க்கையை எய்துவார்கள். ஆதலால், நீங்கள் இந்த புராதனக் கிரியைகளையும் கொள்கைகளையும் விட்டுவிட்டு என் மதத்தில் சேர்ந்து அல்லாவின் திருவடி நிழலை அடைந்து வாழ முற்பட்டு வாருங்கள்”

✦ என்று முஹம்மது நபி யாண்டவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அங்கிருந்த பெருச்சாளிக் குருக்களெல்லோரும் தங்கள் சிஷ்ய ஸஹிதமாக முஹம்மது நபியைப் பரிஹாஸம் பண்ணினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்களின் மருமகனாகிய அலி என்பவர் எழுந்து “மாமா, உங்கள் கொள்கையை யார் நம்பினாலும் சரி, நம்பாவிட்டாலும் சரி, நான் நம்புகிறேன். லா இலாஹா இல் அல்லா முகம்மதூர் ரஜூல் உல்லா. அல்லாவைத் தவிர வேறு கடவுளில்லை. அவருக்குச் சிறந்த நபி முஹம்மது” என்று பிரதிக்கினை செய்து கொடுத்தார்.

இது ஒரு செய்தி.

இரண்டாவது செய்தி, முஹம்மது நபியைத் தமது குமாஸ்தாவாகப் பல வருஷம் வைத்திருந்த பிறகு அவருக்கு மாலையிட்டவராகிய கதீஜா பீவியம்மை அவருடைய மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டது.

ஒருவன் தான் நேரே கடவுளைப் பார்த்ததாகவும் அதனின்றும் தெய்வங்கள் தன்னிடத்தில் விளங்குவதாகவும் வெளியூராரிடம் சொல்லி, அவர்களை நம்பும்படி செய்தல் எளிது. இரவு பகல் கூடவேயிருந்து, நீ நோய் வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் அழுவதையும் இன்னும் உன்னுடைய பலஹீனங்கள், அதைர்யங்கள், அச்சங்கள், அநீதிகள், குரூரங்கள், பொறாமைகள், அதர்மங்கள், குறைகள்

எல்லாவற்றையும் ஸஹிப்போராகிய உன் சுற்றத்தாரும், அத்யந்த நண்பர்களும், பக்கத்து வீட்டாரும் உன்னைக் கடவுளின் அருளும் அம்சமும் அடைந்த மஹானென்று நம்ப வேண்டுமானால், நீ உண்மையிலேயே தெய்வத்தைக் கண்டால்தான் முடியும். மற்றபடி ஏமாற்றலினாலும், வேஷங்களாலும், நடிப்புகளாலும் இவர்களை நம்பும்படி செய்தல் சாத்தியமில்லை.

இது பற்றியே இங்கிலீஷில், “எந்த மனிதனும் தன் சொந்த ஊரில் தீர்க்கதரிசியாக மாட்டான்” என்றொரு வசனம் சொல்கிறார்கள்.

முஹம்மது நபியை முதல் முதல் அலியும், அதைக் காட்டிலும் ஆச்சர்யந் தோன்றும்படி, கதீஜாபீவியும் கடவுளின் முக்கிய பக்தனென்றும், தெய்வ அருள் பெற்றவரென்றும் பூமண்டலத்தில் கடவுளுடைய பிரதிநிதியாக அவதரித்த மஹானென்றும் அங்கீகாரம் செய்து கொண்டதைக் கவனிக்குமிடத்தே, அவர் நிகரில்லாத ஞானியென்பதும் பக்த குல சிரோமணி என்பதும் மிகத்தெளிவாக விளங்குகின்றன.

மக்கத்தில் முஹம்மது நபிக்கு அநேகர் சீடராகச் சேர்ந்து விட்டார்கள். அவருடைய மதம் நாளுக்கு நாள் பிரபலமாகத் தொடங்கி விட்டது.

இதைக் கண்டு பழைய விக்ரஹாராதனைக்காரருக்குப் பொறாமையும் அச்சமும் மிகுதிப்படலாயின. மக்கத்து அதிபதி, நபியவர்களையும் அவருடைய முக்கிய நண்பர்களையும் சீடரையும் பிடித்துச் சிறையிலிடும்படி, தன் சேவகரிடம்

கட்டளையிட்டான். இந்தச் செய்தி நபி ஆண்டவனுடைய செவிக்கு எட்டிவிட்டது. இது 622 கி.பி. வருஷத்தில் நடந்தது. அப்பால் சில நண்பரின் வேண்டுகோளுக்கும் அல்லாவின் உத்தரவுக்கும் இணைந்த முஹம்மது ஒரே சீடருடன் மதீனாவுக்குப் புறப்பட்டார்.

போகிற வழியில் காடு; இவ்விருவரும் தனியே சென்று கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் ஊரைவிட்டுத் தப்பிய செய்தியறிந்து, மக்கத்து அதிபதி இவர்களின் பின்னே ஒரு குதிரைப் படையை அனுப்பினான். இவ்விருவரும் காட்டுவழியே போகையில், பின்னே குதிரைப்படை வரும் சத்தம் இவர்களுடைய காதிற்பட்டது. அங்கொரு புதருக்குள்ளே போய்ப் பதுங்கிக் கொண்டார்கள். குதிரைப் படையின் பாத ஒலி மிகவும் சமீபத்தில் கேட்டது.

அப்போது நபியுடன் இருந்த சீடர்:- “இனி என்ன செய்யப்போகிறோம்? ஏது, நாம் தப்புவது கிடையாது நம்மை இவர்கள் பார்த்துத்தான் போடுவார்கள். மக்கத்திற்குப் போனால் நம்மை வெட்டிக் கொல்வார்களோ, தூக்குத்தான் போடுவார்களோ?” என்று சொல்லிப் பலவாறு பரிதபிக்கலானான். அப்போது முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர் சொல்லுகிறார் :-

“கேளாய் நண்பனே; நான் இந்த உலகத்தில் அல்லாவின் காரியஸ்தனாக வேலை செய்து வருகின்றேன். அல்லாவினால் எனக்கு மானுஷ

லோகத்தில் நிறைவேற்றும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கும் காரியங்களெல்லாம் நிறைவேறி முடியும்வரை, என்னை உலகத்து மன்னர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிக் கொல்ல விரும்பினாலும் எனக்கொரு தீங்கும் வரமாட்டாது. என் தலையில் ஆயிரம் இடிகள் சேர்ந்து விழுந்தபோதிலும் எனக்கு மரணம் நேரிடாது. அல்லா ஸர்வ வல்லமையுடையவர். அவருடைய சக்திக்கு மேற்பட்ட சக்தி இந்த ஜகத்தில் வேறில்லை. ஆதலால் எனக்குப் பயமில்லை. என்னுடன் இருப்பதனால் உனக்கும் ஆபத்து வராது. நீயும் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை” என்றார்.

அப்பால் அந்தக் குதிரைப் படை அவர்களைப் பாராமலே போய்விட்டது.

இந்தச் சமாசாரத்தை நான் வாசித்துப் பார்த்தவுடனே என் மனதில் முஹம்மது நபியிடமிருந்த மதிப்பு ஆயிரம் மடங்கு மிகுதியாயிற்று. ஸாதாரண காலங்களில் தைர்யத்துடனிருப்பது ஸுலபம். ஆபத்து நேரே தலையை நோக்கி வரும்போது “கடவுள் துணை செய்வார். எனக்குப் பயமில்லை” என்று மனதுடன் சொல்வோன் உண்மையான தெய்வபக்தன். தெய்வ பக்தி ஒன்றைத் தவிர வேறெந்த சக்தியும் மனிதக் குண்டின் முன்னே தைர்யம் கொடுக்காது. சீறிவரும் பாம்பை நோக்கி அஞ்சாமல் நகைக்கவல்ல தீரர் கடவுளின் கருணை பெற்றோரேயாவர். மற்றப்படி வேறெந்த பலமும் அவ்விதமான தைர்யத்தைத் தராது. “பாம்பென்றால் படையும் நடுங்கும்”

மாணா மக்கின்

இன்னும், மதீனாவுக்கு நபி சென்ற பிறகு இதுவரை பல தடவைகளில் மக்கத்தாரின் கொரேஷ் (குரைஷியர்) படைகள் எதிர்த்து வந்தன. முஹம்மது நபியிடம் சேர்ந்தவர்கள் தக்க ஸைன்யப் பயிற்சி பெறவில்லை. பயிற்சி பெற்று வந்த படைகளைப் பயிற்சியற்ற மனிதர்களைத் துணைக் கொண்டு முஹம்மது நபி வென்றார். 'கலங்காத நெஞ்சுடைய ஞான தீரமும் அழியாத நம்பிக்கையும்' அவரிடத்தேயிருந்தன. ஆதலால் அவருக்கு

எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி
எங்கும் வெற்றி எதனிலும் வெற்றி
விடுத்தவாய் மொழிக் கெங்கணும் வெற்றி
வேண்டும் முன்னர் அருளினர் அல்லா

இடையிடையே நான் என் மனதிற்குள் முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களைப்பற்றிச் சித்திரம் போட்டுப் பார்ப்பது வழக்கம்.

நடுப் பாலவனத்தில், நள்ளிரவிலே தனி மணல் வெளியிலே, ஒட்டகையின் மீது தனியாக ஏறிக்கொண்டு போகிறார். அல்லது, அங்கொரு குன்றின் மேல் ஏறி நிற்கிறார். கேள்வியாலும், நெடுங்காலத்துப் பக்தியாலும், நிகரற்ற அன்பினாலும், ஞானத்தினாலும் பக்குவப்பட்ட இவருடைய ஹ்ருதயம் அப்படிப்பட்ட இடத்தில் அல்லாவை நாடுகிறது. வேறு நினைப்புக்கு இடமில்லை. அப்போது அங்கு ஞானவொளி வீசிற்று; நபி அல்லாவைக் கண்டார். சுகப் பிரம்மரிஷிக்கு நேர்ந்த அனுபவம் முஹம்மது நபிக்கு எய்திற்று.

அங்கமே நின் வடிவமான சுகர் கூப்பிட நீ
எங்கும் ஏன் ஏன் என்ற தென்ன, பராபரமே

என்று தாயுமானவர் பாடியிருக்கிறார்.

இந்தக் கதை எப்படியென்றால், சுகப் பிரம்ம ரிஷி காட்டு வழியாகப் போய் கொண்டிருக்கையில் கடவுளைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற தாகமேலீட்டால், “கடவுளே கடவுளே” என்று கதறிக்கொண்டு போனாராம். அப்போது காட்டிலிருந்த கல், மண், மணல், நீர், புல், செடி, மரம், இலை, பூ, காய், காற்று, ஜந்துக்கள் எல்லாவற்றினின்றும், “ஏன் ஏன்” என்ற மறுமொழி உண்டாயிற்று. அதாவது, கடவுள் ஞானமயமாய் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிரம்பிக் கிடப்பதைச் சுக முனிவர் கண்டார் என்பது இக்கதையின் பொருள். முகம்மது நபி மஹா ஸுந்தர புருஷர், மஹாலெளகீக தந்திரி, வியாபாரமானாலும், யுத்தமானாலும் முஹம்மது நபி கவனித்தால் அந்த விஷயத்தில் வெற்றி மிகவும் உறுதி. ஆதலால் அவர் மிகவும் அபிமானிக்கப்பட்டார்.

எனினும், புதிய மதமொன்று கொண்டு வந்ததினின்றும் அவர் சுற்றத்தாரும் அத்யந்த நண்பர்களும் பகைமை செலுத்தலாயினர். ஆனால், நபி பொருட்டாக்க வில்லை. முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், உலகத்தின் பொது நன்மைக்கும் தர்மத்திற்கும் நீதிக்கும் ஸத்தியத்திற்கும் அல்லாவிிற்கும் முன்னே, தம்முடைய சொந்த ஸுகங்களையும், ஸௌகர்யங்களையும், வாழ்வையும், செல்வத்தையும், அதனால் விளையும்

மொரா மக்கின்

பெருமைகளையும் இன்பங்களையும், ரக்ஷணைகளையும், உயிரின் பாதிப்பையுங்கூடச் சிறிய பொருளாகக் கருதினர்.

இவரிடத்தில் இத்தனை உறுதியான பக்தியிருப்பதை நோக்கியே, அல்லா இவரைத் தமக்கு மிகவும் பிரியமான நபியாகத் தெரிந்தெடுத்தார்.

அரபியா தேசத்தில் மக்கா நகரத்தில் அப்துல்லா என்ற மஹானுக்கு அவருடைய தர்மபத்தினியாகிய ஆமீனாவுக்கும் குமாரராக கி.பி. 570-ஆம் ஆண்டில் நமது நபி ஜனித்தார். புஸ்தகப் படிப்புக் கிடையாது. கேள்வியால் மஹா பண்டிதரானார். ஸஹவாஸத்தால் உயர்ந்த ஞானியானார்; நிகரில்லாத பக்தியால் அரசனும், கலீபும் தீர்க்கதரிசியுமானார். மக்கத்தில் பெருஞ் செல்வியாகிய கதீஜா பீவியையும், வேறு எட்டு ஸ்திரீகளையும் மணம் புரிந்தார். தம்முடைய ஒன்பது பத்தினிகளிலே அபூபக்கரின் குமாரியான ஆயிஷா பீவியைப் பிரதான நாயகியாகக் கொண்டிருந்தார். நாற்பதாம் ஆண்டில் தம்மை ஈசன் நபியாக்கி விட்டதாக உலகத்துக்குத் தெரிவித்தார். கி.பி. 632-இல் இந்த மண்ணுலகை விட்டு முஹம்மது நபி வானுலகம் புகுந்தார்.

மக்கத்தை விட்டு, இளமையிலேயே இவர் வியாபாரத்துக்காக வெளி நாடுகளில் ஸஞ்சரிக்கும்படி நேர்ந்த ஸமயங்களில், யூத கிருஸ்தவ பண்டிதர்களைக் கண்டு அவர்களுடைய மதக் கொள்கையைப் பற்றி விசாரணை செய்வது வழக்கம். அதனின்றும் விக்ர ஹாராதனை விஷயத்திலும் பல தேவர் வணக்கத்திலும்

இவருக்குப் பற்றுதலில்லாமற் போக ஹேது உண்டாயிற்று. ஏகேசுவரா மதத்தைக் கைக் கொண்டார். யூதருக்கும் கிருஸ்தவருக்கும் பொதுவாகிய “பழைய ஏற்பாடு” என்ற பைபிலின் பூர்வ பாகத்தை இவர் உண்மையாகவே அங்கீகாரம் செய்து கொண்டார். கிருஸ்துவ நாதரையும் இவர் ஒரு சிறந்த நபியாகக் கொண்டார்; கடவுளின் அவதாரமாக ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. விக்ரஹங்களிடத்தே கடவுளைக் காட்டி வணங்குதல் பொருந்தாத கார்யமென்று யூதருக்கும் கிருஸ்தவருக்கும் தோன்றியது போலவே, ஒரு மனிதன் பக்தி ஞானங்களில் எவ்வளவு சிறப்பெய்திய போதிலும் அவன் கடவுளை நேருக்கு நேரே கண்டறிந்த வரையிலும், அதுபற்றி அவனை மிக உயர்ந்த பக்தனென்றும் முக்தனென்றும் போற்றலாமே யல்லாது, மனித வடிவத்தில் ஸாக்ஷாத் கடவுளையே சார்த்துதல் பொருந்தாதென்று முஹம்மது நபி எண்ணினார் போலும்.

இந்த அம்சத்தில் என்னுடைய சொந்தக் கருத்துப் பின்வருமாறு, :-

இந்த உலகம் முக்காலத்திலும் உள்ளது; இது அசைகிறது; அண்டங்களாக இருந்து சுழன்றோடுகிறது; காற்றாகத் தோன்றி விரைகின்றது; மனமாக நின்று சலிக்கிறது; ஸ்தூல அணுக்களும் ஸூக்ஷ்ம அணுக்களும் ஸதா மஹா வேகத்துடன் மஹா மஹா மஹா வேகத்துடன் இயங்கிய வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. இந்த உலகத்திலிருந்து கொண்டு இதனை அசைக்கிற சக்தியையே கடவுளுடைய செயல்கள்.

மாணா மக்கீன்

அவனுடன் நிஜ வடிவம், அதாவது, பூர்வ வடிவம் யாது? சைதன்யம் அல்லது சுத்தமான அறிவே கடவுளின் மூலரூபம். மனிதனுடைய ஸாதாரணச் செயல்கள் யாவும் கடவுளின் செய்கைகளே யன்றி வேறில்லை. எனினும், ஜகத்தில் ஞான மயமான கடவுள் எங்கும் நிரம்பிக் கிடப்பதை நேரே ஒருவன் கண்ட பிறகு, அந்த மனிதனுடைய செயல்களிற் பல, கடவுளின் நேரான கட்டளையின்படி செய்யப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை யெய்தின மனிதனை நபி அல்லது தீர்க்கதரிசி என்கிறோம்.

அப்பால் அல்லா, எப்போதுமே ஒருவனுடைய அறிவு முழுவதையும் தாம் விலைகொடுத்து வாங்கிய கருவிபோலே யாக்கிக்கொண்டு, புறச் செயல்களும் உலகத்தார்க்கு வழிகாட்டிகளாகும்படி பரிபூர்ண சைதன்ய நிலையிலே நடத்திக்கொண்டு வரத் திருவுளம் பற்றுவராயின், அப்படிப்பட்ட மனிதனைக் கடவுளின் அவதாரமென்று சொல்லலாம். ஆனால், கிருஸ்து நாதர் இந்நிலை அடைந்ததாக முஹம்மது நபி நம்பவில்லை போலும். இது நிற்க.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் முதலாவது கலீபாவாக முஹம்மது நபி அரசாண்டார். அவருக்குப்பின் அபுபக்கர் அந்த ஸ்தானத்தை ஐந்து வருஷம் வகித்தார். அப்பால் ஏழு வருஷம் உமர் கலீபாவாக ஆண்டார். அந்தக் காலத்திற்குப் பின்பு, முஸ்லீமர்களிலே, ஷியா, ஹுந்தி என்ற இரண்டு பிரிவுகள் உண்டாயின.

குரான் (அல்-குர்ஆன்) இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கு வேதம். இதை முஹம்மது நபி தம்முடைய வாக்காகச்

சொல்லவில்லை. கடவுளுடைய வாக்கு, தேவதூதரின் மூலமாகத் தமக்கு எட்டியதென்றும், தாம் அதை ஒரு கருவி போலே நின்று உலகத்தாருக்கு வெளியிடுவதாகவும் சொன்னார்.

-1920, ஜூலை, 24

அபிமானமிக்கவர்களே!

முண்டாசுக் கவிஞரின் இஸ்லாமியச் சொற்பொழிவின் சாரமே இப்படி அமைந்திருந்த தென்றால், முழுதுமான சொற்பொழிவு இன்னுமின்னும் அற்புதமாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

நேரில் கேட்டோர் கொடுத்து வைத்தவர்கள்.

உண்மையில், முண்டாசுக்கவிஞர் தமது துணைவியின் ஊராகிய கடையத்தில் இரு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் நெல்லை மாவட்டத்துப் பொட்டல் புதூரிலே நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் சாரமே அன்றைய 'சுதேசமித்திர'னில் இடம்பெற்றிருந்தன.

அத்துடன் அன்று அந்த மேடையிலே இன்னொரு அற்புதத்தையும் அவர் புரிந்தார்!

முஸ்லிம்களின் ஏக இறைவனாம் "அல்லாஹ்" பற்றி அருமையிலும் அருமையாகப் பாடலொன்றைப் பாடிய பிறகே சொற்பெருக்காற்றினார்.

பிற்காலத்தில் பலரால் தொகுக்கப்பட்ட கவிதை நூற்களில் அது இடம் பெறவேயில்லை!

இடம் பெற்ற இரண்டொன்றிலும் இரண்டு சரணங்கள் மட்டுமே வந்தன. மூன்றாவதாகவும் ஒன்று இருந்தது அவர்களுக்குத் தென்படவில்லை.

அந்த 3 - ஆம் சரணம் பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர் அவர்களது 1983 - ஆம் ஆண்டு நூலிலும் கூட இடம் பெறாமல் தவறிப் போனது.

இது பற்றி பாரதி ஆய்வாளரும், அவரது ஆக்கங்களின் தொகுப்பு நூலாசிரியருமான அறிஞர் திரு.ரா.அ. பத்ம நாபன் அவர்கள், “பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு” (1982) என்ற முழுமையான தொகுப்பில் இவ்வாறு விவரித்துள்ளார்:

பாரதியார் பாடிய “அல்லா” பாட்டில் மூன்று கண்ணிகள் உண்டு; அவ்வாறே முதன் முதலில் வெளிவந்தது. பின்னர், மூன்றாவது கண்ணி விடுபட்டுப் போயிற்று. இப்போதுள்ள எல்லா பாரதி தொகுதிகளிலும் இரண்டு கண்ணிகளே உள்ளன.

மேலும், பாடலைப் பாடுவதற்கு ராகமும் தாளமும் ஸ்வரவரிசைகளும் கூட தந்திருக்கிறார் பாரதி. “சுதேசமித்திரன்” 24.6.1920 இதழில் வெளியான இந்த முழு வடிவில் உள்ள “அல்லா” பாட்டு, பிறகு, “சுதேசமித்திரன்” அலுவலகம் வெளியிட்ட “கதா ரத்னாகரம்” என்ற மாதப் பத்திரிக்கையில், 1920 ஜூலை இதழில் மீண்டும் வெளியிடப்பெற்றது.

இந்தப் பாட்டின் முழு வடிவத்தையும், ராகம் தாளம் ஸ்வர வரிசை முதலிய இசைக் குறிப்புகளையும் தேடி வெளியிட்டவர் “குமரி மலர்” ஆசிரியர் ஏ.கே.

செட்டியாராகும். “குமரி மலர்” 1972 மே இதழில் இப்பாடலின் முழு வடிவத்தையும் கீழே உள்ளபடி வெளியிட்டிருந்தது.

- ரா. அ. ப.

பாரதியாரின் இஸ்லாமியப் பாடல்

இன்று மாலை (20.6.1920) எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச முன்பு, நான் அல்லாவின் மீது பாடிக் கொணர்ந்திருக்கும் தமிழ்ப் பாட்டை இங்கு வாசித்துக்காட்ட அனுமதி தரும்படி வேண்டுகிறேன். ஏற்கனவே அரபி பாஷையில் “பாத்திஹா” (ஐபம்) ஒதி முடிந்து விட்டது. அதற்கு அணுஸரணையாக இந்தத் தமிழ்ப் பாட்டைப் பாடுகிறேன் :

இல்லா

சங்கராபரண ராகம்

திஸ்ர ஏக தாளம்

ஸ்வர வரிசைகளின் மாதிரி பின்வருமாறு :

பல்லவி

தந்நீ, நிந்நீ, ஸஸ்ஸா

சரணங்கள்

பஸாநிதி, நிநீநித, தாததாத, பாமகா

பஸாநிதி, நிநீநித, தாததாத, பாமகா

பஸாநிதி, நிநீநித, தாததாத, பாமகா

பஸாநிதி, நிநீநித, தாததாத, ஸஸா ஸாஸ -

(தந்நீ, நிந்நீ, ஸஸ்ஸா)

மானா மக்கீன்

பல்லவீ

அல்லா, அல்லா, அல்லா!

சரணங்கள்

1

பல்லாயிரம் பல்லாயிரங் கோடி கோடியண்டங்கள்
எல்லா திசையினு மோர் எல்லையில்லா வெளிவானிலே
நில்லாது சுழன்றோட நியமஞ் செய்த தோர் நாயகன்
சொல்லாலு மனத்தாலுந் தொடவொணாத பரஞ்சோதி
(அல்லா)

2

கல்லாத வராயினு முண்மை சொல்லாதவராயினும்
பொல்லாதவ ராயினுந்தவ மில்லாதவராயினும்
நல்லாருரை நீதியின்படி நில்லாதவராயினும்
எல்லோரும்வந் தேத்துமளவில் யமபயங்கெடச் செய்பவன்
(அல்லா)

3

ஏழைகட்குஞ் செல்வர்கட்கும் இரங்கியருளும் ஓர் பிதா
கோழைகட்கும் வீரருக்குங் குறை தவிர்த்திடும் ஓர் குரு
ஊழி, யூழி, அமரராயிவ் வுலகின் மீதிலின்புற்றே
வாழ்குவீர் பயத்தை நீக்கி வாழ்த்துவீர் அவன் பெயர்
(அல்லா)

- சுதேசமித்திரன், 24.6.1920

இம்முன்று சரணங்களிலும் முதலாவதில்,
முண்டாசுக் கவிஞருக்கு இருந்த அல்-குர்-ஆன் பற்றிய
அறிவு பளிச்சிடுகிறது.

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

எவ்வாறெனின் -

- ☆ “அவனே இரவையும் பகலையும், சூரியனையும் சந்திரனையும் படைத்தான்; இவை வானத்தில் தங்களுடைய வட்ட வரைக்குள் நீந்திச் செல்கின்றன.”

- என்ற அல் குர் ஆன் 21 : 23 ஆம் வசனக்கருத்து முதலாம் பாடலில் தொக்கி நிற்கிறது!

முண்டாசுக் கவிஞர் இஸ்லாமிய கீதங்கள் ஒரு நூறு எழுதாவிட்டாலும், ஒரேயொரு ‘அல்லா’ பாடல் எழுதி 85 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த தமிழக முஸ்லிம் நெஞ்சங்களில் நீக்கமற நிறைந்து விட்டார்!

இந்த அருமையான சங்கதியை பிரபல ஆய்வாளர் தமிழ்நாடு பெ. சு. மணி முதற்கொண்டு எங்கள் இலங்கை திறனாய்வாளர்கள் கா. சிவத்தம்பி, கே. கைலாசபதி வரை தொடர்பு பார்க்காதது துரதிஷ்டமே!

ஒரு ரா. அ. பத்மநாபன் மட்டும் - மட்டுமே - தொடர்பும் துலாம்பரப்படுத்தியதும் மிகுந்த கண்ணியத்திற்குரியது.

அவருக்கு நன்றி சொல்லி தொடர்ந்து தொடரும் ஆய்ந்தும் பார்க்க விரைகிறது பேனா...

மேலும் -

1919- களில் ரவண சமுத்திரம் என்ற ஊரிலும் (இதுவும் நெல்லைச் சீமையே!) அவர் ஆற்றிய இஸ்லாமியச் சொற்பொழிவு ஒன்று வெகுவாக சிலாகிக்கப்பட்டவொன்று.

அதன் சாரமும் 'சுதேசமித்திர'னில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக எந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பிலும் இடம் பெறாமலே போனது.

ஏன் என்ற புதிர் இன்றுவரை பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர் முதற்கொண்டு, என் வரையில் எல்லோருக்கும் உண்டு.

ஒருவேளை இருட்டடிப்பே நடத்திருக்கலாம். அதனால் அதன் மறு பிரசாரம் இந்த நூலில் இடம்பெற வாய்ப்பில்லாமல் ஆயிற்று.

ஒரு சிறு கதை விருந்து!

நம்புங்கள்!

ஒரு சிறு கதை விருந்தே!

அதுவும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் விசேட பிரியாணியைப் போல ஓர் இஸ்லாமியச் சிறுகதை!

பாரதியாரைப் பொறுத்த வரையில் மகாகவிஞர் மட்டுமல்லர், மகத்தான படைப்பிலக்கிய வாதி என்றும் கணிக்கப்படுகிறவர்.

சென்னை, புதுக்கல்லூரி தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் இனிய ஹ.மு. நத்தர்ஸா வழங்கும் குறிப்பைக் கவியுங்கள்.

- ❖ தமிழகத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் பாரதியார். 1913 - ஆம் ஆண்டில்

“சுதேசமித்திரன்” இதழில் அவர் எழுதிய
 “ஆறிலொரு பங்கு” சிறுகதை தமிழில்
 வெளிவந்த முதல் சிறுகதையாக இலக்கியத்
 திறனாய்வாளர்களால் கருதப்படுகிறது.

1920 மே 22 - ம் தேதி பிரசுரமான
 “சுதேசமித்திரன்” இதழில் “ரெயில்வே ஸ்தானம்”
 என்னும் மற்றொரு சிறுகதை எழுதினார் பாரதியார்.
 இச்சிறுகதை ‘முஸ்லிம் ஒருவர் உடன் பிறந்த மூன்று
 சகோதரிகளை ஒரே சமயத்தில் மணமுடித்து அதனால்
 அடையும் அவதியைச் சித்தரிக்கிறது. முஸ்லிம்களின்
 வாழ்க்கை சிக்கலை மையப்படுத்தி தமிழில்
 எழுதப்பட்ட முதல் சிறுகதையாக இதனைக்
 கருதலாம்.”

ஏன் அதை எழுதினார் என்பதை முண்டாசுக்
 கவிஞர் தயக்கமெதுவுமின்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கதையென்று எடுத்துக்கொண்டால் கற்பனைப்
 புனைவையே அதில் நான் முக்கியமாகக்
 கருதுவேன். எனினும் என்னை மீறியே
 கதைகளில் பெரும்பாலும் தர்ம போதனைகள்
 வந்து நுழைந்துவிடுகின்றன. அவ்வாறே இந்த
 ‘ரெயில்வே ஸ்தானம்’ என்ற கதையிலும் ஒரு
 தர்மக்கொள்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஒருவன் பல மாதரை மணம்புரிந்து கொண்டால்
 அதனின்று அவனுக்குக் கஷ்டந்தான்
 விளையும் என்பதையும், விவாகத்தில் ஒருவன்
 இன்பம் காண வேண்டினால் அவன் ஒருத்தியை

மணம் செய்துகொண்டு அவளிடம் மாறாத, தீராத உண்மைக்காதல் செலுத்துவதே உபாயம் ஆகும் என்பதுவும் மேற்படி கதையினால் குறிப்பிடப்படும் உண்மைகளாகும்.”

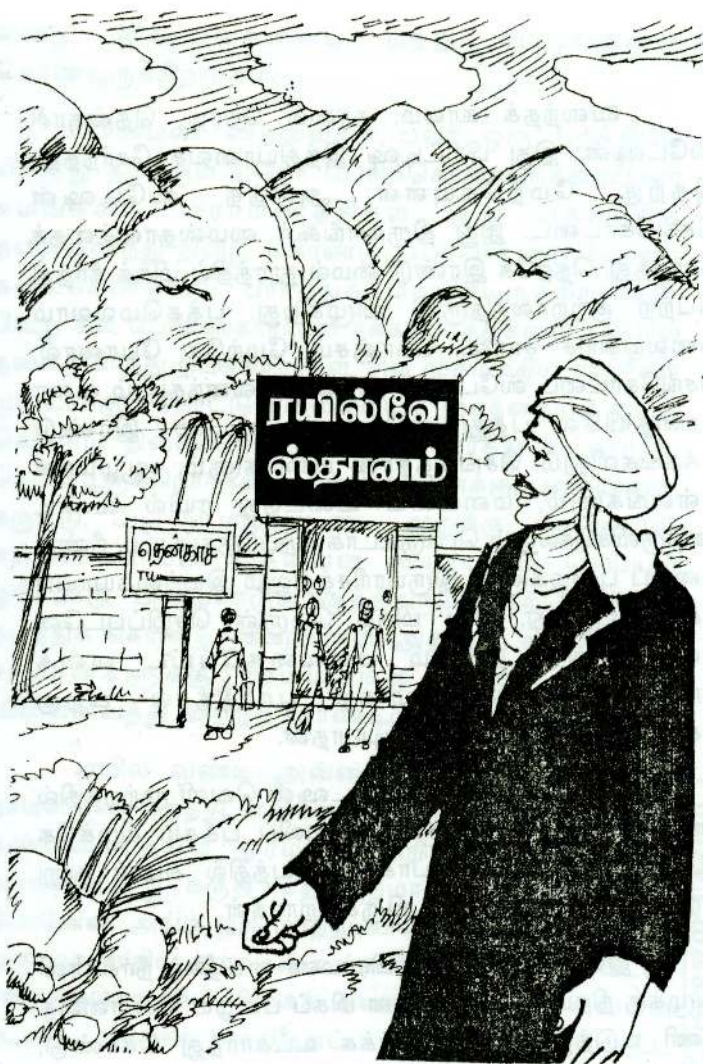
- ‘பாரதியார் கட்டுரைகள்’ - ‘முகம்மதிய ஸ்திரீகளின் நிலைமை’ கட்டுரையில் பக் : 183 (1977)
முதற்பதிப்பு பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.

டாக்டர். அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் இவ்விடயத்தில் ஒரு தெளிவான விளக்கத்தை வழங்கியிருப்பதும் பதிவில் உள்ளது.

அவர் சொல்கிறார் :

- ❶ இஸ்லாமும் ஒருவன் ஒருத்தியாக வாழ்வதைத்தான் வரவேற்கின்றது. அப்படி வாழவேண்டுமென்று குர்ஆனும் வற்புறுத்து கின்றது. ஆயினும் சில சமூகச் சூழல்களால் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தவிர்க்கவே இஸ்லாம் பலதார மணத்தை அனுமதிக்கின்றது. “ஒருதார மணத்தைப் போதிக்கும் ஒரு மதத்தைவிட, இஸ்லாம்தான் பெண்ணுக்கு மேலான பாதுகாப்பை அளிக்கின்றது.”

- ந.நா. அ. இப்ரஹிம்ஷா தொகுத்த “தேன் துளிகள்” நூலின் 31 - ம் பக் (1972) முதற்குறிப்பு.
தம்பி புக் சென்டர், சென்னை.

மாரை மக்கீஸ்

வஸந்தக் காலம். காலை நேரம். தென்காசி ஸ்டேஷன். இது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவைச் சேர்ந்தது. இதற்கு மேற்கேயுள்ள அடுத்த ஸ்டேஷன் செங்கோட்டை. இது திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. தெற்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் மிகக் கீர்த்தி பெற்ற குற்றாலத்தருவி விழுகிறது. பக்கமெல்லாம் மலையகிரிச் சாரல். கொஞ்சம் மேற்கே போனால், செங்கோட்டை ஸ்டேஷன் முதல் திருவனந்தபுரம் வரை பாதையிலே பத்து ஸ்டேஷன் மட்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் செங்குத்தான மலைகளும், ஆழமான பள்ளங்களும், மலையை உடைத்து ரயில் வண்டி ஊடுருவிச்செல்லும் பொருட்டாக ஏற்படுத்தப்பட்ட நீண்ட மலைப் புழைகளும் இருபாரிசத்திலும் இயற்கையாய்ப் பச்சை உடுத்து, சால மிகப் பெருஞ் செழிப்புடனே களிகொண்டு நிற்கும் பலவகைப்பட்ட வனக் காட்சிகளும் ஒரு முறை பார்த்தால் பிறகு எக்காலத்திலும் மறக்க முடியாதன.

இந்தத் தென்காசி ஸ்டேஷன் வெளி முற்றத்தில் காலை நேரத்திலே திருநெல்வேலிப் பக்கம் கிழக்கே போகும் ரயில் வரப்போகிற சமயத்தில் சுமார் நூறு பிரயாணிகள் வந்து கூடியிருக்கிறார்கள்.

இவர்களிலே சிலர் பிராமண வைதீகர். நீர்க்காவி அழுக்கு நிறமாக ஏறிப்போன மிகப் பழைய வெள்ளைத் துணி உடுத்து உடல் வேர்க்க உட்கார்ந்து கொண்டு, இன்ன ஊரில், இன்ன தேதி, இன்னாருக்குச் சீமந்தம்

என்ற விஷயங்களைப் பற்றி சம்பாஷனை
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிராமண விதவைகள் பலர் ஒரு புறத்திலே
யிருந்து தமக்குள் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
சுமங்கலிப் பிராமணத்திகள் ஒரு பக்கத்தில்
தலைகுனிந்து நின்று கொண்டு, போவார் வருவோரை
கடைக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
வேறு சில போலீஸ்காரர்கள் சக்கரவர்த்திகளைப் போல
தலைநிமிர்ந்து நடக்கிறார்கள். சில முகம்மதிய ஸ்திரீகள்
முட்டாக்குப் போட்டு தலையையும் முகத்தையும் மூடிக்
கொண்டு திசைக்கொருத்தியாகப் பார்த்து உட்கார்ந்து
கொண்டிருக்கிறார்கள், வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை,
சுருட்டு, பீடி, பொடிப்பட்டை, முறுக்கு, தேன்குழல்,
சுசியன், காப்பி முதலியன வியாபாரம் செய்யும்
ஓரிரண்டு பிராமணரும் சூத்திரரும் பகற்கொள்ளை
நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது காசு பெறாத
சாமான்களுக்கு மும்மடங்கு நான்கு மடங்கு
விலைவைத்து விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ரயில் வண்டி அன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம்
தாமஸமாக வந்தது. எனக்குப் பொழுது போகவில்லை.
தண்டவாளத்தின் ஓரமாகச் சிறிது தூரம் உலாவி
வரலாமென்று கருதி தென்புறமாகக் கூப்பிடு தூரம்
போனேன். அங்கு ஒரு மரத்தடியிலே மிகவும் அழகுள்ள
ஒரு மகம்மதிய கனவான் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டேன்.
சரிகைத்தொப்பி, சரிகைக் கரைகள் தைத்த மஸ்லீன்
சட்டை, சரிகைக் கரைபோட்ட நிஜார், சரிகை போட்ட
செருப்பு, பூர்ணச் சந்திரன் போன்ற முகம், செழித்து

வளர்ந்த மீசை. அவனைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே அவன் பிரபுக் குலத்தில் பிறந்தவனென்று எனக்கு நிச்சயமாகி விட்டது. அவன் கண்களினின்றும் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் ஊற்றுகிறது. இதைப் பார்த்து எனக்கு மிகவும் பரிதாப முண்டாயிற்று. நான் போய் அவனை ஏன் அழுகிறாய் என்று கேட்டால், அதனின்றும் அவனுக்கு ஒரு வேளை கோபம் உண்டாகுமோ என்பதைக்கூட யோசனை செய்யாமல் சரேலென்று அவன் முன்னே போய் நின்று கொண்டு :- “தம்பி ஏன் அழுகிறாய்?” என்று கேட்டேன்.

அவன் என்னை ஏற இறங்க ஒருமுறை பார்த்தான். அவனுக்கு 25 வயதுக்குமேல் இராது. அவன் தலையைக் குனிந்து அழுதுகொண்டிருந்த போதே மிகவும் சுந்தர புருஷனாகக் காணப்பட்டான். பிறகு அவன் என்னைப் பார்த்தவுடன் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு என் இரண்டு கண்களுடனே அவனிரண்டு கண்களும் பொருந்த நோக்கிய காலத்தில் அவன் ரூபம் எனக்கு சாட்சாத் மன்மத ரூபமாகவே தென்பட்டது.

என்னை உற்று நோக்கியதினின்றும் அவனுக்கு எப்படி எப்படியோ என்னிடத்தில் நல்லெண்ணம் உண்டாய் விட்டது. சற்றேனும் என்னிடம் கோபம் கொள்ளாமல் “ரயில் எப்போது வரப்போகிறது?” என்று கேட்டான்.

“இன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் ரயில் தாமதித்து வரப்போவதாக ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் சொன்னார்” என்றேன்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

எனக்கு ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது பாஷை நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால் நான் அவனிடம் உருது பாஷையிலே ஆரம்ப முதல் பேசினேன். “உங்களுக்கு உருது எப்படித் தெரியும்? உங்களைப் பார்த்தால் ஹிந்துக்கள் போலத் தோன்றுகிறதே?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு நான் :- “சிறு பிராயத்திலேயே நான் காசிப் பட்டணத்தில் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தேன். அங்கு எனக்கு ஹிந்துஸ்தானி பழக்கமாயிற்று” என்றேன்.

“காசியில் ஹிந்தி பாஷை அன்றோ பேசுகிறார்கள்?” என்று அந்த முஸ்லமான் கேட்டான்.

அதற்கு நான் :- “ஹிந்தி, உருது, ஹிந்துஸ்தானி எல்லாம் ஒரே பாஷைதான். முகலாய ராஜாக்கள் பாரசீக பாஷையிலேதான் பெரும்பாலும் ஆரம்பத்திலே விவகாரம் நடத்தி வந்தார்கள். பின்னிட்டு அவர்கள் தமக்கும் தம்முடைய பரிவாரங்களுக்கும் இந்த தேசத்துப் பாஷையாகிய ஹிந்தியை பொது பாஷையாகக் கைக்கொண்டார்கள். ஹிந்தி பாஷை ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறந்தது. அது ஸம்ஸ்கிருத பாஷை சிதைவு. அதை ஹிந்துக்கள் தேவ நாகரியில் எழுதி ஸ்வயம்புவாகப் பேசுகிறார்கள். அதையே பார்ஸி லிபியில் எழுதிக்கொண்டு பல பார்ஸி அரபி மொழிகளைக் கலந்து முஸ்லமான்கள் பேசியபோது அதற்கு ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது என்று பெயர் வழங்கினார்கள். உருது என்றால் கூடார பாஷையென்று அர்த்தம். அதாவது, மொகலாய ராஜ்யத்தின் சேனைகள் கூடாரம் அடித்துக் கொண்டு பல தேசத்துப் போர்

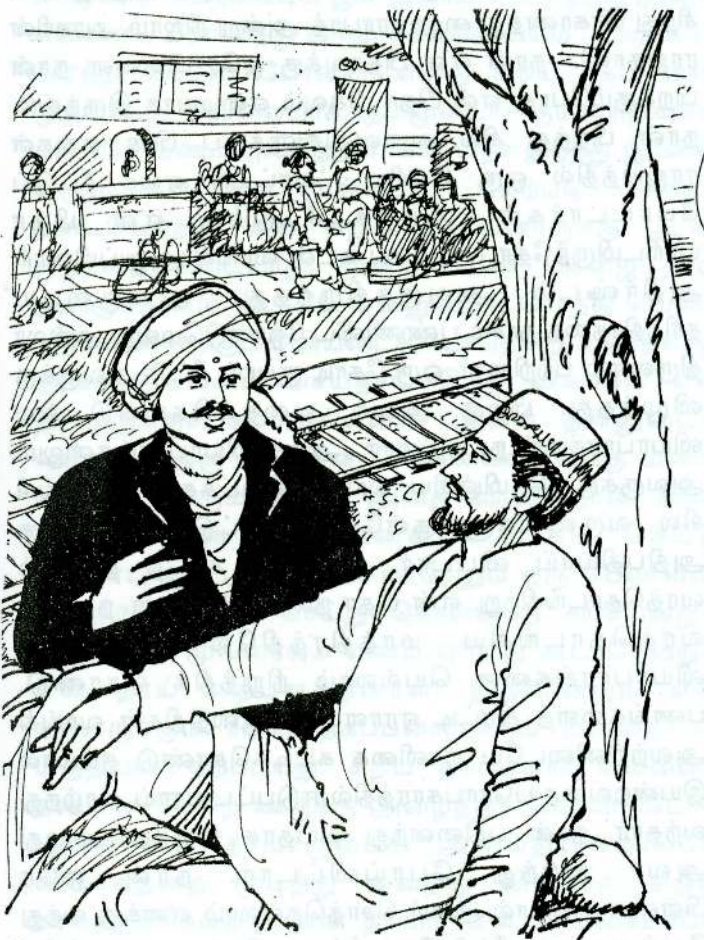
✦ வீரர்கள் கலந்திருக்கையில் அங்கு தோன்றிய கலப்பு பாஷை என்று பொருள்! எனக்கு ஹிந்திதான் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். எனிலும் ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது, மேற்படி ஹிந்தி பாஷையில் பார்ஸி அரபிச் சொற்கள் சேர்ந்ததேயாகு மாதலால்தான் இதிலும் நல்ல பழக்கமுடையவனானேன். இது நிற்க. “நீ வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காரணம் யாது?” என்று மறுபடியும் என்னை அறியாமலே கேட்டேன். இது கேட்டு அந்த முகம்மதியப் பிரபு சொல்லுகிறான் :-

“சுவாமி, உங்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே எனக்கு உங்களிடம் விசுவாசம் உண்டாகிறது. உங்களிடம் சொன்னால் என் துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி உண்டாகுமென்று என்மனத்தில் ஒருவித நிச்சயம் தோன்றுகிறது. என் துயரம் சாதாரணமாக மற்றவர்களிடம் சொல்லக் கூடியதன்று. எனினும் உங்களிடம் சொல்லலாமென்று நினைத்து சொல்லுகிறேன். என் துயரத்தைத் தீர்த்துவிட்டால் உங்களுக்கு மிகுந்த புண்ணியமுண்டு. இந்த உபகாரத்தை நான் இறந்து போகும்வரை மறக்க மாட்டேன்” என்றான்.

“முதலாவது உம்முடைய கஷ்டத்தைச் சொல்லும். தீர்க்க வழிகிடைத்தால் தீர்த்து விடுகிறேன்” என்றேன்.

அப்போது அம் முகம்மதியப் பிரபு பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார் :-

“எங்கள் ஜாதியில் சிறிய தகப்பனார், பெரிய தகப்பனார் மக்களை விவாகம் செய்து

மீனாட்சி மகாதேவன்

கொள்ளலாமென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக் கூடும். நான் பிறந்தது வடக்கே ஹைதராபாத் நகரம். சிந்து மாகாணத்து ஹைதராபாத் அன்று நிஜாம் அரசரின் ராஜதானி. நான் என் பிதாவுக்கு ஒரே பிள்ளை. நான் பிறக்கும்போது என் பிதா மிகவும் ஏழையாக இருந்தார். நான் பிறந்து சில வருஷங்களுக்குப் பின் எங்கள் ராஜ்யத்தில் ஒரு பெரிய 'லாட்டரி' ஏலச் சீட்டுப் போட்டார்கள். அந்தச் சீட்டுக்கு என் பிதா யாரிடமிருந்தோ 10 ரூபாய் கடன் வாங்கி அனுப்பினார். அதிர்ஷ்டம் அவருக்கிருந்தது. அவருடைய தரித்திரத்தை நாசம் பண்ணிவிட வேண்டுமென்று அல்லா திருவுளம் பற்றினார். ஒரு கோடி ரூபாய் சீட்டு அவருக்கு விழுந்தது. பிறகு அவர் அதைக்கொண்டு சில வியாபாரங்கள் நடத்தினார். அந்த வியாபாரங்களிலும் அவருக்கு மிதமிஞ்சிய லாபம் கிடைக்கத் தொடங்கி சில வருஷங்களுக்குள்ளே ஏழெட்டுக் கோடிக்கு அதிபதியாய் விட்டார். அப்பால் சற்றே நஷ்டம் வரத்தொடங்கிற்று. என் பிதா நல்ல புத்திமான். நஷ்டம் வரத் தொடங்கிய மாத் திரத்திலே திடீரென்று வியாபாரங்களை யெல்லாம் நிறுத்திக் கொண்டு, பணங்களைத் திரட்டி ஏராளமான பூஸ்திதிகள் வாங்கி அவற்றினிடையே மாளிகை கட்டிக்கொண்டு தம்மால் இயன்றவரை பரோபகாரத்தில் ஈடுபட்டவராய் வாழ்ந்து வந்தார். நான் பதினைந்து வயதாக இருந்தபொழுது அவர் இறந்து போய்விட்டார். நான் ஒரே பிள்ளையாதலால் அவர் சொத்தெல்லாம் எனக்கு வந்து சேர்ந்தது. என் வீட்டு மேற்பார்வை செய்ய எனது சிறிய தகப்பனார் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். என் தந்தை

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

இறக்குந் தறுவாயில் சிறிய தகப்பனாருக்குச் சில
 லக்ஷங்கள் பெறக்கூடிய பூமி இனாம் கொடுத்தது அன்றி,
 என்னைப் பராமரித்து வரும் கடமையையும் அவருக்கே
 சார்த்தி விட்டுப் போனார். எனது சிறிய தகப்பனார்,
 முதலாவது வேலையாக, தம்முடைய குமாரத்திகளை
 எனக்கே மணம் புரிவித்தார். என் பிதா இறந்து இரண்டு
 வருஷங்கள் ஆகு முன்னரே, மேற்படி விவாகம்
 நடைபெற்றது. என் சிறிய தகப்பனாருக்கு ஆண்
 குழந்தை கிடையாது. மூன்று பெண் பிரஜை தான்
 அவருக்குண்டு. ஆகவே என்னுடைய சொத்து வெளிக்
 குடும்பங்களுக்குப் போய்விடக்கூடாதென்று உத்தேசித்து
 அவர் இங்ஙனம் செய்தார். இந்த விவாகம் என்
 தாயாருக்குச் சம்மதமில்லை. அவள் தன்னுடைய
 வகையில் ஒரு அழகான பெண்ணை எனக்கு மணம்
 புரிவிக்க விரும்பினாள். அதை விட்டு நான் சிறிய
 தகப்பனாரின் பெண்களை விவாகம் செய்து
 கொண்டாலும் அவர்களில் யாரேனும் ஒரு பெண்ணை
 மாத்திரம் மணம் செய்து கொள்வதே சரியென்றும்
 ஒரேடியாக மூவரையும் மணம் புரிவது கூடாதென்றும்
 என் தாய் வற்புறுத்தினாள். இதின்னிறும் என்
 தாயாருக்கும் சிறிய தகப்பனாருக்கும் மனஸ்தாபம்
 மிகுதியாக ஏற்பட்டது. சிறிய தகப்பனார் என்னைத்
 தனியாக வேறே ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய்
 அங்கு என் தாயாருடைய அனுமதியில்லாமலே
 விவாகத்தை முடித்து வைத்து விட்டார். சிறிது
 காலத்துக்கெல்லாம் என் தாயார் என் செய்கையாலே
 ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமலே உயிர்
 துறந்து விட்டாள். சிறிய தகப்பனார் இட்டதே என்

மாணா மக்கீன்

வீட்டில் சட்டமாய் விட்டது. சொத்து விஷயங்களை நான்
 கவனிப்பதே கிடையாது. எல்லாம் அவர் வம்சத்தில்
 விட்டுவிட்டேன். அவரும் என் சொத்தில் தம்மால்
 இயன்ற வரை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளே
 அறுபத்தேழு லக்ஷம் - கிட்டத்தட்ட ஒருகோடி ரூபாய்
 வரை - தாஸிகளின் விஷயத்திலும் குடியிலும் நாசம்
 பண்ணிவிட்டு கடைசியில் குடிமிகுதியால் குடல்
 வெடித்துச் செத்துப்போனார். பிறகு என்
 சொத்தையெல்லாம் நிர்வகிக்க வேண்டிய கடமை
 என்னைப் பொறுத்ததாயிற்று. சரி, இந்த விஷயத்தை
 விஸ்தாரமாகச் சொல்வது என்னுடைய நோக்கமன்று.
 சொத்துக் கொஞ்சம் நஷ்டமானதில் எனக்கு அதிகக்
 கஷ்டமில்லை. இதனிடையே என்னுடைய மூன்று
 மனைவிகளால் நான் படும்பாடு சொல்லுந்தரமன்று.
 அதோ - பார்த்தீர்களா? ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில்
 முகம்மதிய ஸ்தீரிகள் உட்கார்ந்திருக்கும் கூட்டம்
 தெரிகின்றதன்றோ? நடுவே இருக்கும் மூன்று பேரும்
 என்னுடைய பத்தினிமார். சுற்றி உட்கார்ந்திருப்போர்
 வேலைக்காரிகள். அந்த மூன்று பேரும்
 மூலைக்கொருத்தியாக முகத்தை திருப்பிக்கொண்டு
 உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே
 அவர்களுக்குள்ளே மன வொற்றுமையில்லை யென்பது
 பிரத்யக்ஷமாக விளங்கவில்லையா? இவர்களில்
 மூத்தவள் பெயர் ரோஷன். அவளுக்கு வயது
 இருபத்திரண்டு. அடுத்தவள் பெயர் குலாப் பீவி.
 அவளுக்கு வயது பத்தொன்பது. அதற்கடுத்தவள் பெயர்
 ஆயிஷா பீவி. அவளுக்கு வயது பதினாறு.
 ரோஷனிடத்தில் நான் பேசினால் குலாப் என்னை

ஒரு முண்டாகக் கவிஞர் முஸ்லிம் நேசம்

வெட்டலாமென்று கருதுகிறாள். குலாபிடம் வார்த்தை பேசுவது ஆயிஷாவுக்குச் சம்மதியில்லை. அவளுக்கு ஒரு நகை வாங்கிக் கொடுத்தால் இவள் ஒரு நகையை உடைத்தெறிகிறாள். இவளுக்கொரு பட்டுச் சட்டைவாங்கிக் கொடுத்தால் அவளொரு சட்டையைக் கிழித்தெறிகிறாள். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அம்முவரும் முரண்பட்டு என் பிராணனை வதைக்கிறார்கள். ஒரு நாளா, இரண்டு நாளா, ஒரு வருஷமா, இரண்டு வருஷமா என் வாழ்நாள் முழுவதும் இவர்களால் நரகமாக்கப்படுகிறது. நான் என்ன செய்வேன்? இதனிடையே நேற்றிரவு ஒரு கனாக் கண்டேன். அதில் முகம்மது நபி வந்து என்னை நோக்கி 'அட இஸ்மேல் கான்! நீ உன் பத்தினிமார் மூவராலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறாய். யாரேனும் இருவரைத் தள்ளி வேறு விவாகம் செய்துகொள்ள விட்டுவிடு. ஒருத்தியை மாத்திரம் வைத்துக்கொள். உன் துக்கம் தீரும்' என்றார். நான் அந்தக் கனவைத் தெய்வ சாஸனமாகவே நம்புகிறேன். நம்முடைய மனதில் தோன்றுவதுதான் கனவாக வருகிறதென்பதை நான் அறிவேன். ஆனாலும் நம்முடைய ஆத்மாவிலும் அல்லாவே இருக்கிறராதலால் இந்தக் கனவை அல்லாவின் கட்டளையென்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த மூன்று ஸ்தீரிகளிடமும் ஸமமான பிரியம் இருக்கிறது. அவர்களும் என்னிடம் ஸமமான காதல் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் நினைக்கிறேன். யாரைத் தள்ளுவது, யாரை வைத்திருப்பது என்று என் புத்திக்குத் தென்படவில்லை. அதற்காகத் துக்கப்படுகிறேன்" என்று முகம்மதியப் பிரபுவாகிய இஸ்மேல்கான் சொன்னான்.

100. மூன்று பாதம்

100. மூன்று பாதம்

இதற்குள் ரயில், ஸ்டேஷனுக்குள் வருகிற சத்தம் கேட்டது.

அவன் திடுக்கென்றெழுந்து “ஸலாம்! ஸலாம்!” என்று சொல்லிவிட்டு ஸ்டேஷனை நோக்கி ஓடினான்.

நானும்:- “நல்ல வேளை இந்தக் கடினமான விவகாரத்துக்குத் தீர்ப்புச் சொல்லுமுன் ரயில் வந்ததே” என்று மகிழ்ச்சி கொண்டு ரயிலேறப் போய்விட்டேன். முகம்மது நபி கனவில் செய்த கட்டளைப்படியே அவன் நடந்து கொள்வானென்று நம்புகிறேன்.

கதை எப்படி?

ஜோர் ஜோர் என்பீர்கள்.

என்றாலும் முஸ்லிம் அபிமானிகளுக்கு ஒரு விடயம் சுள்ளென்று முள்ளாகத் தைத்திருக்குமே!

“முஸ்லிம் சட்டப்படி முதல் மனைவி உயிரோடு இருக்கும் பொழுது அவளது உடன்பிறப்பான இரத்த பந்தமுடைய சகோதரியையோ சகோதரிகளையோ திருமணம் செய்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளதே, இந்த உண்மையைத் தெரியாமல் மூன்று சகோதரிகளையும் மணம் புரிந்து கொள்வதாக எழுதியிருக்கிறாரே?” - என்பார்கள் அவர்கள்.

உண்மை! உண்மை! முற்றிலும் உண்மை!

அவ்வாறு மூன்று இரத்த உறவுகளையும் மணம்புரிதல் பாதகமானது, விலக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஹராம்). சட்டப்படியாக மணம்புரிந்த மனைவி உயிருடன் இருக்கையில் அவளது சகோதரியை மணம் புரியலாகாது என்பது வரையறுக்கப்பட்ட நியதி.

யானைக்கும் அடி சறுக்கிப் போகுமே அந்தக் கதைதான்!

முண்டாசுக் கவிஞர் இந்த தவறுக்கு என்ன செய்தார்?

“முகம்மதிய ஸ்திரீகளின் நிலைமை” என்றொரு கட்டுரையே உருவாகி விட்டது!

அதில் அவர் காட்டியுள்ள பெருந்தன்மையையும் பெரும் நேசத்தையும் யாரும் வியக்காதிருக்க முடியாது.

முழுக்கட்டுரையும் இதன்கீழ் மறுபிரசுரம்!

முகம்மதிய ஸ்திரீகளின் நிலைமை

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு என்னுடைய முகம்மதிய நண்பர் ஒருவர் என்னைப் பார்க்கும் பொருட்டு வந்திருந்தார். இவர் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுதல் உடையவர். எதிர்காலத்தில் இஸ்லாம் மதம் மிகுந்த மகிமையும் ஒளியும் உடையதாய் உலகத்துக்கு எண்ணிறந்த நன்மைகள் செய்யப் போகிறதென்று இவர் உறுதியாக நம்புகிறார். இவ்ரது நம்பிக்கை நிறைவேறுமென்பதற்கு பல அடையாளங்கள் இக் காலத்தில் உலகமெங்கும் தோன்றுவதால், நானும் இவருடைய கருத்தை

மாரா மக்தீன்

அங்கீகாரம் செய்கிறேன். ஆதலால், இவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த நட்பேற்பட்டு வளர்ந்து வருகிறது.

இவர் அன்று மாலை என்னிடம் முதலாவது கேட்ட கேள்வி:-

“சென்ற 22.5.1920 ல் சுதேசமித்திரன் பத்திரிக்கை 7 ம் பக்கத்தில் ‘ரெயில்வே ஸ்தானம்’ என்றொரு கதை எழுதியிருந்தீர்களே? அது மெய்யாகவே நடந்த விஷயமா? வெறும் கற்பனைக் கதைதானா?” என்றார்.

“வெறும் கற்பனை” என்று நான் சொன்னேன்.

“என்ன கருத்துடன் எழுதினீர்?” என்று அவர் கேட்டார்.

ஒரு முண்டாக்கக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

அதற்கு நான்:- “பொதுவாக நான் கதைகளெழுதும் போதும், வெறும் கற்பனை நயத்தைக் கருதி எழுதுவது வழக்கமேயன்றி ஏதேனும் ஒரு தர்மத்தைப் போதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எழுதும் வழக்கமில்லை. தர்மபோதனைக்கு வியாஸங்களெழுதுவானேன்? கதையென்றெடுத்தால் கற்பனைப் புனைவையே அதில் நான் முக்கியமாகக் கருதுவேன். எனிலும் என்னை மீறியே கதைகளிலும் பெரும்பாலும் தர்மபோதனைகள் வந்து நுழைந்து விடுகின்றன. அவ்வாறே இந்த ‘ரெயில்வே ஸ்தானம்’ என்ற கதையிலும் ஒரு தர்மக் கொள்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒருவன் பல மாதரை மணம் புரிந்துகொண்டால் அதனின்றும் அவனுக்குக்

கஷ்டம்தான் விளையுமென்பதும், விவாகத்தில் ஒருவன் இன்பம் காணவேண்டினால் அவன் ஒருத்தியை மணம் செய்து கொண்டு அவளிடம் மாறாத தீராத உண்மைக் காதல் செலுத்துவதே உபாயமாகுமென்பதும் மேற்படி கதையினால் குறிப்பிடப்படும் உண்மைகளாகும்” என்றேன்.

அப்போது அந்த முஸ்லீம் நண்பர் :- “அந்தக் கதையில் ஒரு பிழை இருக்கிறது” என்றார்.

“என்ன பிழை?” என்று கேட்டேன்.

“அக்கதையில் ஒரு முகம்மதியப் பிரபு மூன்று சகோதரிகளை மணம் செய்ததாக எழுதியிருக்கிறீர்கள். அப்படி சகோதரமான மூன்று பெண்களை மணம் புரிந்து கொள்ளுதல் முகம்மதிய சாத்திரப்படி ‘ஹராம்’ (கூடாதது) ஆகக் கருதப்படுகிறது. தன் மனைவி உயிருடனிருக்கையில் அவளுடன் பிறந்த மற்ற ஸ்திரீயை ஒரு முஸ்லீம் மணம் புரிந்துகொள்ளக் கூடாதென்பதே எங்களுடைய சாத்திரங்களின் கொள்கை” என்று அந்த முகம்மதிய நண்பர் சொன்னார்.

இதைக் கேட்டவுடன் நான் :- “சரிதான், எனக்கு அந்த விஷயம் தெரியாது. மனைவி யொருத்தியின் சகோதரிகளை மணம் புரியும் வழக்கம் ஹிந்துக்களுக்குள்ளே உண்டாதலால், அதுபோலவே முகம்மதியர்களுக்குள்ளே இருக்கலாமென்று நினைத்து அங்ஙனம் தவறாக எழுதி விட்டேன். எனவே அந்தக் கதாநாயகனாகிய முகம்மதியப் பிரபுவுக்கு அவனுடைய சிற்றப்பன் தன் மூன்று குமாரத்திகளையும்

✦ மணம்புரிவித்தானென்பதை மாற்றித் தன்னினத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பெண்களை மணம் புரிவித்தானென்று திருத்தி வாசிக்கும்படி 'சுதேசமித்திரன்' பத்திரிக்கையில் எழுதிவிடுகிறேன்" என்றேன்.

'ரெயில்வே ஸ்தானம்' என்ற கதையில் நான் மேலே கூறிய சாதாரணத் தவறு புகவிட்டது பற்றி பத்திராதிபரும் பத்திரிக்கை படிப்போரும் என்னைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறேன். உலகமெல்லாம் மாதர்களுக்கு நியாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடப்பதை அனுசரித்து முஸ்லீம்களும் ஏக பத்தினி விரதம், பெண் விடுதலை, ஆண் பெண் சமத்துவம் என்ற கொள்கைகளைப் பற்றி மேன்மை அடைய வேண்டுமென்பதே என் கருத்து. இந்தக் கருத்து நிறைவேறும்படி பரமாத்மாவான அல்லாஹுத்த ஆலா அருள் புரிவாராக.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞர் முஸ்லீம் நேசம்

இதிலிருந்து சம்பாஷனை பொதுவாக முகமதிய விவகாரங்களின் விஷயத்தைக் குறித்து நடைபெறலாயிற்று. அப்பால் முகமதிய மாதர்களின் ஸ்தானத்தைக் குறித்துப் பேசலானோம்.

என்னுடனே ஒரு ஹிந்து நண்பர் இருந்தார். அவர் அந்த முஸ்லீம் நண்பரை நோக்கி :- "உங்களுக்குள்ளே ஸ்திரீகளை அந்தப்புரத்தில் மறைத்து வைப்பதாகிய (கோஷா) வழக்கம் எக்காலத்தில் ஏற்பட்டது?" என்று கேட்டார்.

அது கேட்டு அந்த முகம்மதிய நண்பர் :- "முகம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலஹிவஸல்லம் அவர்கள் காலத்திற்கு நெடுங்காலம் முன்னே இந்த

வழக்கம் அரேபியாவில் இருந்து இடையே மாறிப்போய்விட்டது. பிறகு முகம்மது நபி அதை மீளவும் விதியாக்கினார்.” என்றார்.

அப்போது நான் “மதவிஷயங்களை அதாவது அல்லாவிடம் செலுத்தவேண்டிய பக்தி முதலிய விஷயங்களைத் தவிர, விவாகம், ஸ்திரீகளை நடத்த வேண்டியமாதிரி முதலிய ஜனசமூகத்தின் ஆசார நியமங்களில் காலத்துக்குத் தக்கபடி புதிய மாறுதல்கள் செய்து கொள்ளலாமன்றோ?” என்று கேட்டேன்.

“அங்ஙனம் ஆசார விஷயங்களிலே கூட மாறுதல்கள் செய்ய எங்கள் சாஸ்திரங்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை!” என்று அந்த முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார்.

“எந்த சாஸ்திரங்களுமே ஆசார நியமங்களில் அதாவது நம்மால் விதிக்கப்பட்ட புதிய ஆசாரமுறையில் அதற்குப் பிறகு யாதொரு மாறுதலும் ஏற்படக்கூடாதென்று விதிப்பதுதான் வழக்கம். ஆனால் அந்தப்படி எங்கும் நடப்பதில்லை. எல்லா ஜாதிகளிலும் எல்லா ஜன சமூகங்களிலும் எல்லா தேசங்களிலும் எல்லா மதஸ்தர்களுக்குள்ளும் காலத்துக்கு காலம் ஆசாரங்களில் புதிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகின்றன” என்று நான் சொன்னேன்.

“புராதன நபிகளால் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரங்களில் சில முகம்மதிய நபியின் காலத்தில் மாறவில்லையா? அது போல் முகம்மது நபியின்

✚ காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆசாரங்களை அதன் பிறகு மாற்றக்கூடாதோ? என்று ஹிந்து நண்பர் கேட்டார்.

அது கேட்ட என் முஸ்லீம் நண்பர் :- “கூடாது. ஏனென்றால் முகம்மது தான் கடைசி நபி. அவருடைய உத்தரவுகள் கடைசியான உத்தரவுகள். அவற்றை மாற்றுவதற்கு இடமில்லை” என்றார்.

“முந்திய நபிகள் கட்டளைகளும் கடவுளுடைய நேரான கட்டளையேன்றி அந்தந்த நபிகளின் சொந்தக் கருத்துகளல்ல என்பதை இஸ்லாமானவர்கள் அங்கீகாரம் செய்கிறார்கள். காலத்தின் மாறுதலுக் கிணங்க, அல்லா, தன் பழைய கட்டளைகளை மாற்றி ஒவ்வொரு புதிய நபி மூலமாகவும் புதிய கட்டளைகள் பிறப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்; எனவே, முகம்மது நபி இருந்த காலத்துக்கும் தேசத்துக்கும் பொருந்த அவர் மூலமாகப் புதிய கட்டளைகள் கொடுக்கப்படன மதக்கொள்கைகள் எக்காலத்துக்கும் எந்த தேசத்திற்கும் பொது. ஆதலால் அவற்றை மாற்றக்கூடாது. வெறுமே ஜனங்கட்கு சம்பந்தமான ஆசார விவகாரங்களை காலதேசங்களுக்குப் பொருந்தும்படி மாற்றலாமென்று முகம்மது நபி சொல்லவில்லையா?” என்று அந்த ஹிந்து நண்பர் கேட்டார்.

“அங்ஙனம் எங்கள் நபிநாயகம் அவர்கள் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை” என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் தெரிவித்தார்.

“உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமோ? நீங்கள் கொரான் (குர்ஆன்) முழுவதும் வாசித்திருக்கிறீர்களா?” என்று நான் கேட்டேன்.

அதற்கு என் முஸ்லீம் நண்பர்:- “நான் கொரான் முழுதும் ஓதியதில்லை. என் சுற்றத்தாரில் சிலர் கொரான் முற்றிலும் ஓதியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிவிக்கிறேன்” என்றார். பிறகு இந்த விஷயத்தை விட்டுவிட்டோம்.

அப்பால் நான் என் முஸ்லீம் நண்பரை நோக்கி :- “தென் ஜில்லாக்களிலே தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம் (ராவுத்தர்) களுக்குள்ளே கோஷா வழக்கம் காணப்படவில்லையே! அதன் காரணம் யாது?” என்று கேட்டேன்.

“இங்கும் சிலர் அந்த வழக்கத்தைப் பரிபாலிக்கத்தான் செய்கிறார்” என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார்.

“எனினும் பலர் அதைப் பரிபாலிக்க வில்லையே? அதன் முகாந்திரம் யாது?” என்று கேட்டேன்.

“வேதசாஸ்திர விதிகளில் அவர் செலுத்தக் கடமைப்பட்ட அளவு பயபக்தி செலுத்தாமலிருப்பதே அதற்கு முகாந்திரம்” என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் தெரிவித்தார்.

“அப்படியிருந்தும், தென் ஜில்லாக்களிலுள்ள இந்த முஸ்லீம்கள் மற்றப் பக்கத்து முஸ்லீம்களைக் காட்டிலும் அல்லாவின் பக்தியிலும் மதப்பற்றுதலிலும் சிறிதேனும் குறைந்தவர்களில்லை என்பது பிரத்யக்ஷ மன்றோ? அங்ஙனமாக, இவர்கள் கொரான் (குர்ஆன்)

விதிகளில் போதிய அளவு பயபக்தி செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுதல் நியாயம் அன்று. இந்த கோஷா விஷயத்தில் மாத்திரம் இந்த தேச சம்பிரதாயங்களைத் தழுவி நடக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கூட்டத்தில் எத்தனை ஞானிகளும் பக்திமான்களும் அவதாரம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த கோஷா விஷயத்தை இக்கூட்டத்தின் மீது வற்புறுத்தாமல்தான் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் மதபக்தி முதலிய விஷயங்களில் மாறுதல்கள் கூடாதேயொழிய, ஆசாரங்களில் காலத்துக்குத் தகுந்த இடத்துக்குத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்துகொள்ள இஸ்லாம் சாஸ்திரங்களே அனுமதி தரக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன்” என்று நான் சொன்னேன்.

இது கேட்டு அந்த முஸ்லீம் நண்பர் மீளவும் :-

“நான் நன்றாகக் கொரான் (குர்ஆன்) ஓதியவர்களை விசாரித்து இந்த விஷயத்தில் முடிவு சொல்கிறேன்” என்றார்.

“இடைக்காலத்து சாஸ்திரங்கள் இந்த விஷயத்தில் அதிக முரண் செலுத்தக்கூடும். ஆதலால் சாட்சாத் கொரான் வேதத்தையே நன்றாகப் படித்து உணர்ந்தவரிடம் விசாரணை செய்யுங்கள்” என்றேன்.

“சரி, அங்ஙனமே செய்கிறேன்” என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார்.

பிறகு துருக்கி தேசத்தில் ஸ்தீரிகளுக்குள்ளே பிரம்மாண்டமான விடுதலைக்கிளர்ச்சி நடந்து வருவதைப்பற்றியும் அங்கு பல மாதர்கள் கோஷா

வழக்கத்தை முற்றிலும் ஒழித்துவிட்டு, கல்வி கேள்விகளில் உயர்ந்த தேர்ச்சியுடையோராய், தங்களுக்குள்ளே சபைகள் சேர்த்தும் தாங்களே உபந்நியாஸங்கள் முதலியன நடத்தியும், உலகத்து மற்ற மாதர்களைப் போல் துருக்கியிலுள்ள மாதரும் கல்வி, விடுதலை, ஆண்களுடன் சமத்துவம் இவற்றை எய்தி மேன்படுமாறு அதிதீவிரமான முயற்சிகள் செய்து வருவதைப் பற்றியும் நான் சில வார்த்தைகள் சொன்னேன்.

அப்பால் எங்கள் காலைக்கூட்டம் கலைந்துவிட்டது. என் முஸ்லீம் நண்பரும் தம் வீட்டுக்குப் போயினர்.

நன்றி : பாரதியார் கட்டுரைகள்,
பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை,
முதற்பதிப்பு, செப்டம்பர் 1977, பக். 182-187.

கட்டுரையை மிக ஆழமாகப் படித்திருப்பவர்கள் அவர் அடைந்த வருத்தத்தையும் அதற்காக மன்னிப்பு கோரியிருப்பதையும் புரிய முடியும்.

அவ்வாறு அவர் நடந்து கொண்டது முதலும் கடைசியுமான நிகழ்ச்சி என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இதுபற்றி, 1981-ல் “சிற்பி” தொகுத்த “மகாகவிபாரதி மதிப்பீடுகள்” நூலில் ‘மகாகவி பாரதியாரின் பத்திரிகைப் பணிகள்’ பற்றி கட்டுரை எழுதிய திரு. சீனி விசுவநாதன்

★ தவறுகளைக் கண்டித்துச் சுட்டிக் காட்டிய பாரதி, அதே நேரத்தில் தாம் செய்த பிழைகளையும் கண்ணியமாக ஒப்புக் கொண்ட பத்திரிகையாசிரியர் என்பதை இங்கே காண்கிறோம்... தவறினைப் பிறர் சுட்டிக் காட்டியவிடத்து அதைத் திருத்திக்கொண்டு பெருந்தன்மையோடு ஒப்புக் கொண்ட பாரதியின் சான்றாண்மைப் பண்பை இங்கே நாம் காண்கிறோம்.

என்று குறித்திருப்பது முண்டாசுக்கவிஞர் பரந்த உள்ளம் படைத்தவர் என்பதை பள்ளிவாசல் நஹரா ஒலி போல் புரிய வைக்கிறது.

பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர் (காரைக்கால்) அவர்களும் தமது 'பாரதிகண்ட இஸ்லாம்' (1983) நூலில் முண்டாசுக் கவிஞரது பரந்த உள்ளத்தை - தவறுகளை ஏற்று வருந்தும் பழக்கத்தை - வெகுவாக சிலாகித்துள்ளார்.

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

5

‘இந்தியா’ வைத் தொடுக்கின்...

முண்டாசுக் கவிஞரின் ‘சுதேசமித்திரன்’ முதலாவது சேவை 1904 - நவம்பர் மத்தியிலிருந்து ஆரம்பித்து, ஈராண்டுக்கு இரு மாதங்கள் குறைவாக 1906 - ஆகஸ்ட் இறுதிவரை இருந்தது.

பின் ‘சக்கரவர்த்தினி’யில் ஓராண்டும் ஒரு மாதமும் (1905, ஆக.) ஆசிரியராக இருந்துவிட்டு 1906 பிற்பகுதியில் இந்தியாவில் சுழன்றார்.

அந்த 1906-ல், மாமன்னர் அக்பருக்கு விழா எடுக்க வேண்டுமென அவர் பதித்த எழுத்துக்கள் மதச்சார்பற்ற உண்மை, நேர்மைமிகு ஓர் இதழாளனை உலகுக்குக் காட்டுகிறது.

வழக்குரைஞர், இலக்கியச்சுபர் த. இராமலிங்கம் என்பார் ஒரு கட்டுரையில் இப்படி கோடிடுகிறார்:

- அவனது நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் நாடறிந்தவை. அவன் தனி மனிதனைப் பற்றிச் சிந்தித்தான். சமுதாயக் கேடுகளைச் சாடினான். ஆன்மிகத்தில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். மத ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினான்.

மாணா மக்கள்

அக்பர் பாதுஷா பற்றிய அவர்தம் எழுத்துக்களைக் காணுமுன் அது பற்றியப் பின்னணித் தகவல்கள் சில:

- அப்பொழுது வட இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் சிவாஜிக்கு விழா எடுத்தார்கள். அதில் சில முஸ்லிம்களுக்கு வெறுப்பு, தன் இனத்திற்கு விரோதமானவனுக்கு விழாவா என்ற கோணத்தில் ஏற்பட்டது. இந்துக்களும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. இரு இனமுமே வாதம் செய்து கொண்டார்கள். இத்தகைய ஒரு சூழலில் ‘இந்தியா’ உண்மைகளை வெளிச்சமிட்டது. அது இன்றைக்கும் பொருந்தக் கூடியது.

முண்டாசுக் கவிஞன் அன்று, 1906-ஜூன் 23-ல் இப்படி எழுதினான் :

“இந்தியாவின் வருங்காலப் பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் இத்தேச ஜனங்களில் பெரும்பாலார் ஹிந்துக்கள், மகமதியர் என இரண்டு பகுதிப்பட்டு நிற்பது பெரும் தடையாகவே இருக்கிறதென்பதை ஒளித்து வைத்து பிரயோஜனமில்லை. தென்னிந்திய கிராமாந்திரங்களிலே மகமதியர்களும், ஹிந்துக்களும் தமக்குள்ளே வேறுபாட்டை மறந்து, மகமதியர்களும், ஹிந்து ஜன சமூகத்தில் ஒரு கிளையாராகவே கருதப்படுகிறார்கள் என்பது வாஸ்தவமென்றபோதிலும், பொதுவாக

* இம்மாகாணத்திலும்: பாரதி இப்படிச் குறித்திருப்பது அன்றைய சென்னை மாகாணத்தைக் கருத்தில் கொண்டே, முழுத்தமிழ் நாடுமாகாது.

இம்மாகாணத்திலும்* வட இந்தியாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களில் ஹிந்து, மகமதியர்கள் ஒருவிதமான பரஸ்பர துவேஷம் கொண்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மகமதிய ஆட்சியில் ஏற்பட்ட துவேஷமே.

“இந்த விரோதங்களை நீக்கி இந்த இரண்டு ஜாதியாருக்குள்ளே சினேக உணர்ச்சியும் சகோதரப்பான்மையும் ஏற்படுத்துவது இத்தேசாபிமானிகளின் முக்கிய கடமையாகும். ஆனால் ஒரு நோயைத் தீர்க்க விரும்புவோன் அந்த நோயே இல்லையென்று பிரமாணம் செய்து விடுதல் மிகவும் சிறப்பான உபாயமில்லை. ஹிந்து, மகமதியருக்குள்ளே விரோதங்களைத் தீர்க்க விரும்புவோர், மேற்படி விரோதங்களே இல்லையென்று சாதித்து விடுதல் சரியான பாதையாக மாட்டாது.

“கோட்டைக்குள்ளே குத்தும் வெட்டும் நடக்குமானால் எதிரிக்கு எப்பொழுதும் சந்தோஷமே யல்லவா? இதற்காக, நம்மவர்கள் பெரும்பாடுபட்டு ஹிந்துக்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் இடையேயுள்ள பகைமையாகிய கழியை கடக்க முயலவேண்டும்.

“பாரதமாதாவின் வயிற்றிற் பிறந்த சகோதரர் என நமக்குள் சிறு சச்சரவுகளை கிஞ்சித்தேனும் நினையாமல் நமது நாட்டில் தோன்றி நமது நன்மைக்குப் பாடுபட்ட மகான்களை எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பூஜிப்பதே நமது கடமை. இதை

நாமெல்லாரும் நமது மகமதிய சகோதரர்களுக்கு காரியத்தில் காட்ட அக்பர் போன்ற மகமதிய மகான்களின் உற்சவத்தைக் கொண்டாடவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு முழு நம்பிக்கையும் ஏற்படும்.”

அன்றைய இந்த எழுத்துக்களுக்கு இன்றைய வயது 99! இப்பொழுதும் இத்தகைய எழுத்துக்களின் அவசியம் பரந்த பாரதத்தில் மிகவாகத் தேவைப்படுவது காலத்தின் கட்டாயமாகிவிட்டது!

மிக முக்கியமாக ‘அமைதிப்பூங்கா’வான தமிழ் நாட்டிற்கும் அவசியமாகிவிட்டதே!

அடுத்து, ‘இந்தியாவில் இடம் பெற்ற இரு தலையங்கங்களையும் எனது பேனா அப்படியே பிரதி செய்து அபிமானிகளுக்கு அளிக்க விழைகின்றது.

‘இந்தியா’ தலையங்கம்

மகமதியப் ரீதிநிதிக் கூட்டம்

மகமதியர்களுக்கு இது அன்னிய தேசமன்று. அவர்கள் இங்கே இன்றைக்கு நேற்றைக்கு வந்து குடியிருக்கும் ஜனங்களில்லை. இந்நாடு ஹிந்துக்களுக்கு எவ்வளவு சொந்தமோ அவ்வளவுக்கு மகமதியர்களுக்கும் சொந்தம். இந்தியாவிலே மகமதியர்களுக்கும் ஹிந்துக்களுக்கும் எந்த உபாயத்திலேனும் பகைமூட்டிவிட வேண்டுமென்று அன்னியர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள். நம்மவர்கள் மூடத்தனத்தால் மேற்படி

பிரயத்தனம் கைக்கூடும்படி விட்டு விடுவோமானால் அதுவே நமக்கு நாசகாலமாக முடியும்.

சென்னைவாசியாகிய நவாப் ஸையத் மகமத் மேற்படி மகமதியப் பிரதிநிதிக் கூட்டத்தில் சேராதிருந்து விட்டமை பற்றிச் சந்தோஷமறிவிக்கின்றோம்.

நவாப் ஸையத் மகமத் இவ்விஷயத்தில் காட்டிய மனோதையியமும் சுயாதீனத்தன்மையும் மிகவும் மெச்சதற்குரியன. மேற்படிப் பிரதிநிதிக் கூட்டத்திலே வந்திருக்கிறவர்களில் சிலருக்கு இங்கிலீஷ் பாஷையே தெரியாதென்று கூறப்படுகின்றது. இது போகட்டும். நாம் ஆரம்பத்திலேயே கூறியது போல இவர்கள் கவரன்மெண்டாரிடம் உபயோகமற்ற சொற்பப் பிச்சைகள் கேட்டு வாங்கிக் கொள்வதில் எவருக்கும் தடையில்லையென்றாலும் அவர்கள் அதை இந்தச் சமயத்தில் இந்த மாதிரியிலே நடத்தி இருக்கக்கூடாது. ஹிந்துக்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் விரோதமெல்லாம் மறந்து போய் எத்தனையோ நாளாய்விட்டது. இவ்விரு ஜாதியாரும் பலவிடங்களிலே சகோதரரைப் போல வாழ்கிறார்கள். ஏதோ சில அற்ப விரோதமிருப்பது போல பாவனை பண்ணும் மகமதியர்கள் தமக்குத் தாமே சத்துருக்களாகிறார்கள். ஆகாகான் எவ்வளவோ படிப்பும், செல்வமும், நாகரிகமும் உடையவராயிருந்த போதிலும் இப்போது அவர் பேசிவரும் பேச்சுகளும் நடந்து வரும் மாதிரிகளும் சிறிதும் திருப்தி தரக் கூடாதனவாக இருக்கின்றன. ஒருவேளை அவர் இந்த 'அடிமை' ஜனக்கோடிகளுக்கு விரோதமாக எதைச் சொன்னாலும்

மொனா மக்தீஸ்

யார் கேள்வி என்று நினைக்கிறார் போலும். அவர் தேச ஜனங்களுக்கு அதிகரித்து வரும் வல்லமையையும், ஆக்கிரகத்தையும் கவனிக்காமலிருக்கிறார். வடக்கே சில இடங்களில் இவ்வாறு குலைவுகள் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், சென்னை மாகாணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே முக்கிய ஜாதிகளாகிய மேற்படி இரண்டு வகுப்புகளுக்குள்ளும் ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருப்பது நமக்கு அளவற்ற மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

- 1906, அக்டோபர் 6

‘இந்தியா’ தலையங்கம்

A Word to Mohammeden “Ultra” Loyalties

மகமதிய ‘ராஜபக்த சிஷ்நாமணி’களுக்கு
ஒரு வார்த்தை

பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளிடம் ‘ஹிந்து’க்களுக்கு கிருக்கும் பக்தியைக் காட்டிலும் அதிக பக்தி பாராட்டும் சில மகமதியர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பின்வரும் விஷயங்களை தயை செய்து வாசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

- (1) ஆங்கிலேய பத்திரிகைகள் மேற்படி மகமதிய கட்சியாரின் முயற்சியைப் பற்றி மிகவும் சந்தோஷித்துப் பேசுகின்றன. ஆங்கிலேயப் பத்திரிகைகள் இத்தேச நலத்துக்கு விரோதமான விஷயங்களிலேதான் சந்தோஷமடைவது வழக்கமென்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

(2) பத்திரிகைகளில் அவர்கள் காட்டும் பாதை உபாயங்களில் ஹிந்துக்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் மனஸ்தாபம் உண்டாக்க முயற்சி புரிகிறார்கள்.

(3) பிரதேச சம்பந்தமான வர்த்தக விஷயங்கள், திரவியபிவிருத்தி சம்பந்தமான விஷயங்கள் என்பவற்றிலே இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்துக்களுக்கும், மகமதியர்களுக்கும் ஒன்று போலவேதான் அபிவிருத்தி ஏற்படக் கூடுமென்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. சுதேசிய முயற்சி பலமடைவதால் ஹிந்துக்களைக் காட்டிலும் வர்த்தகபிமானமுள்ள மகமதியர்களுக்கு அதிக லாபமுண்டு. சுதேசிய முயற்சி பலமடைவதால் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் இனத்தாராகிய ஆங்கிலேய வர்த்தகர்களுக்கு மட்டுமே கெடுதி விளையும்.

(4) ஹிந்துக்களுக்கும், மகமதியர்களுக்கும் மத விரோதமுண்டென்பதை ஆங்கிலேயர்கள் எடுத்து வற்புறுத்திக் காட்டுவதில் யாரும் ஏமாந்து போய்விடக்கூடாது. கிறிஸ்துமார்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் நூற்றாண்டுக் கணக்கான விரோதமுண்டல்லவா? அதை மிருதுவான வார்த்தைகளால் ஆங்கிலேயப் பத்திரிகைகள் நழுவ விடுவதை நம்புவோன் நிகரில்லாத மூடனாவான்.

(5) ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் சொல்லியபடி கூத்தாடினால் சர்க்கார் உத்தியோகங்கள்

அதிகமாகக் கிடைத்துவிடுமென்று நம்பி மோசம் போய் விடலாகாது. நெடுங்காலமாக கவர்மெண்ட் வேலைகள் அதிகமாகப் பெற்று வந்த பெங்களிகள் இப்போது கவர்ன்மெண்டினிடம் மிகுந்த அதிருப்தி பாராட்டுவதை மறந்து விடலாகாது. சர்க்கார் பதவிகள் எந்த ஜாதியாருக்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்த ஜாதியாருக்கு சரியான அபிவிருத்தியுண்டாவது மிகவும் கஷ்டமாகும்.

(6) இங்கிலீஷ் படிப்பினால் ஏற்படும் ஆவல்களையும் ஆசைகளையும் இப்போது ஹிந்துக்கள் உணர்த்துவது போல மகமதியர்கள் எப்போது உணர்த்தத் தலைப்படப் போகிறார்களோ அப்போதே அவர்களிடம் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளுக்கு கோபம் பிறந்துவிடும். இப்போது ஹிந்துக்களை நடத்துவதைக் காட்டிலும் பதின்மடங்கு அதிகக் கொடூரமாக அப்போது மகமதியர்களை நடத்துவார்கள். ஈஜிப்டில் அவர்களை ஆங்கிலேயர்கள் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதை மகமதியர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

(7) ஆங்கிலேய அதிகாரிகளிடம் இவர்கள் இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக “பக்தி” காட்டிய போதிலும் இவர்கள் “கருப்பு” மனிதர்களென்பதை அவர்கள் மறக்கப் போவதில்லை. “கருப்பு மனிதர்” எல்லோரையும் வெள்ளை ஜாதியார் ஒன்று

போலவே விரோதிக்கிறார்களென்பது
உலகமறிந்த விஷயமாகும்.

- 1906, அக்டோபர் 13

இரு விசேட அடிக்குறிப்புகள் :

இதே 'இந்தியா' இதழில் ஹிந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமை பற்றி மேலும் வலியுறுத்த விரும்பிய அவர், தமிழ் ஆண்டு - மாதம் - நாள் ஆகியவற்றுடன், முஸ்லிம் ஆண்டு - மாதம் - நாள் முதலியவற்றையும் முதன்முதலாகப் பொறித்து அதிசயம் புரிந்தார்!

அக்காலத்தில் இந்த நடைமுறை குறித்துப் பலரும் பாராட்டிப் பேசினர்.

வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மட்டும் வாய்மூடி மௌனிகளாயினர்.

ஒரு சில 'வெள்ளைத்தோல்'களுக்கு அதன் பின்னணியில் உள்ள மத நல்லிணக்கம் புரிந்திருக்குமோ என்னவோ!

மைகாட்! என் பேனாவுக்குப் புரியவில்லை!

மேலும் பிரிட்டிஷ் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடி களில் சிக்காமல் புதுச்சேரி (புதுவை)யில் இந்தியாவை மீண்டும் அச்சிட திட்டமிட்டுப் புறப்பட்ட முண்டாசுக்கவிஞருக்கு ஒரு தொடர்வண்டி (ரயில்வே நிலையம்) தரிப்பிடத்தில் ஒரு பெரும் நிகழ்வு ஏற்பட்டது.

மாணா மக்தீன்

அதில் உலக மகாகவிஞருள் ஒருவரான அல்லாமா இக்பால் சம்பந்தப்படுகிறார்.

எப்படி?

படியுங்கள் கீழுள்ளதை:

என் நினைவுகள் ஒரு பழைய காட்சியைக் கண்முன் கொண்டு வந்தன. 'ஜாரே ஜஹான்ஸே அச்சா ஹிந்துஸ்தான் ஹமாரா' என ஒரு வடக்கத்திய பிச்சைக்காரி இதே திண்டிவனம் ஸ்டேசனில் கணீரெனப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். பாண்டிச்சேரி செல்லவேண்டிய பாசஞ்சர் ரயிலில் இருந்த பயணிகளில் ஒருவர் கறுப்புக்கோட்டும் முண்டாசுடன் காட்சி தந்தார். அவர் அப்பெண்ணைக் கைதட்டி அழைத்துக் கோட்டுப் பாக்கெட்டிலுள்ள மொத்த பணத்தையும் கொடுத்து "காவோகாவோ... பாடு... பாடு... என் கண்ணம்மா" என உற்சாகப்படுத்தினார். அவள் பாடப்பாட அப்பாட்டு அப்போதே மொழிமாற்றம் பெற்றது. உருது தமிழாகி உற்சாகம் ஊற்றுப் பெருக்கானது. "பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு எங்கள் பாரத நாடு" என முண்டாசுக்காரர் முழங்கினார். பிரிட்டிஷாரின் வழக்குகளினின்றும் தப்பித்து 'இந்தியா' பத்திரிகை நடத்த பாண்டிச்சேரிக்குச் சென்ற பாரதியார் தான் பாடினார். மகத்தான தப்பித்தலில் கிடைத்தது மகத்தான பாட்டு.

- இவை என் குறிப்புகள் அல்ல. இன்றையத் தமிழக முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில் தலைசிறந்த

படைப்பிலக்கியவாதியாக நான் வரித்திருக்கும் ஒருவரான “தாழை மதியவன்” தமது சமீபத்திய ‘தப்புத் தாளங்கள்’ (5 - குறுங்கதைகள்) தொகுதியில் (2005) திண்டிவனம் தொடர்வண்டி தரிப்பை - வைத்தே ‘ரயில் சிநேகம்’ என்றொரு கதை படைத்து (பக்: 63-74) கற்பனைக்குள் ஒரு வரலாற்று உண்மையையும் மிகச் சாதூரியமாகப் புகுத்தியிருக்கிறார். சபாஷ்!

அவரது கதைக் கதாநாயகியும் ஒரு ரயில் பாடகி. ‘பப்பி’ என்று பெயர். முண்டாசுக்கவிஞருக்கும் அவ்வாறே! ஆனால் உண்மைப் பெயரை அறிய விரும்பினாரில்லை! அவளுக்கு ‘கண்ணம்மா’ என்றல்லவா பெயர் சூட்டிவிட்டாரே!

ஏடறியா ஒருத்தியால் ‘ஒலிபரப்பப்பட்ட’ மகாகவி இக்பாலின் கவிதையின் தமிழ் வடிவத்தை வழங்கி வரலாறு படைத்தார் நமது கவிப்பெருமகன்!

இன்னொரு தற்செயல்: மகாக்கவிஞரின் இஸ்லாமியக் கதைக்குத் தலைப்பு: ‘ரயில்வே ஸ்தானம்’! நம் கால தாழைமதியவனுடையது ‘ரயில் சிநேகம்’!

இவர் பார்கையில் இஸ்லாம்

இந்த அத்தியாயத்தில் முத்தான மூன்று கட்டுரைகளை மீள் பிரசுரம் செய்ய விழைகிறேன்.

‘ஒரேயொரு ஆய்வாள’ரைத் தவிர பிற பாரதி ஆய்வாளர்கள் அவருடைய இஸ்லாமிய மார்க்க அறிவைப் புரிந்து வியந்திருக்கிறார்களா என்பது என் பேனாவுக்குப் புலப்படவில்லை.

அந்த ‘ஒரேயொரு ஆய்வாள’ளரும் முஸ்லிமே!

ஏற்கனவே அறிமுகமாகிப் போன காரைக்கால் பேராசிரியர் முனைவர் மு. சாயபு மாக்காயர் அவர்கள் தமது 1983 - ‘பாரதி கண்ட இஸ்லாம்’ நூலில் இம்மூன்றினையும் மீள் பிரசுரம் செய்து திறனாய்வும் செய்துள்ளார்.

அவரும், புகழுக்குரிய பூம்புகார் பிரசுரம் 77 - களில் வெளியிட்ட “பாரதியார்கட்டுரைகள்” முதல் பதிப்பு தொகுப்பு நூலின் உதவியைப் பெற்றே செய்திருக்கிறார்!

என் பேனாவுக்குப் பணியை இலகுவாக்கியு முள்ளார்!

பிரசுரத்திற்கும் பேராசிரியருக்கும் நன்றி செலுத்தி கட்டுரைகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வழங்குகிறேன்.

முஹம்மது நபி

“பழைய பொய்ச்சிலைகளை வணக்கத்தை ஒழித்து, எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் பிரம்மத்தையே தொழ வேண்டும்” என்று முஹம்மது நபி அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஒரு புதிய மதம் உண்டாக்கினார் என்ற கோபத்தால், குரைஷி கூட்டத்தார் அவருடைய சிஷ்யர்களைப் பயமுறுத்தியும் கொலை செய்தும் அடக்கிவிட்டு நபியையும் கொல்ல வேண்டுமென்று சதி செய்து கொண்டிருக்கையிலே, அந்த மஹான் மெக்கா நகரத்திலிருந்து தப்பி மெதீனா நகரத்திற்குச் செல்லும் போது பின்னே அவரைப் பிடிக்கும் பொருட்டாகக் குரைஷி குதிரைப்படை துரத்திக் கொண்டு வந்தது.

நபியானவர் தம்மோடு வந்த ஒரே சிஷ்யருடன் அங்கு ஒரு புதரில் ஒளிந்திருந்தார். துரத்திவரும் குதிரைகளின் காலடி சமீபமாகக் கேட்டது. சிஷ்யன் பயந்துபோய், “இனி என்ன செய்வது?” என்று தயங்கினான். அப்போது நபி, “அப்பா, நான் அல்லாவின் தர்மத்தை உலகில் நிலை நிறுத்தும் பொருட்டாக வந்திருக்கிறேன். என் காரியம் நிறைவேறும் வரை எனக்கு மரணம் இல்லை. என்னுடன் இருப்போர் பயப்படாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கும் இல்லை” என்று சொல்லி அபயதானம் செய்தார். ஆபத்து வரவில்லை. குதிரைப் படையோர் இடந்தெரியாமல் ஏமாறித் திரும்பினார்கள். முஹம்மது நபி பின்னிட்டுக் காலானுகூலம் பெற்று, அந்த ராஜ்யத்துக்கெல்லாம் தாமே ராஜேஸ்வரராய், தமது

✦ தரிசனத்தை என்றும் அழியாமல் நிலை நிறுத்திச் சென்றார். நம்பிக்கையே காமதேனு. அது கேட்ட வரமெல்லாம் கொடுக்கும்.

“பாரதியார் கட்டுரைகள்”, “தத்துவம்”, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, சென்னை, பக். 35- 36

முஹம்மதிய சாஸ்திரங்கள்

முஹம்மதிய புஸ்தக சாலைகள், வாசக சாலைகள், கல்விச் சங்கங்கள் முதலியவற்றிலே ஹிந்து பண்டிதர்களும், ஹிந்துக்களின் கல்விக் கூடங்களிலே முஹம்மதிய வித்வான்களும் வந்து உபந்யாஸங்கள் செய்யும் காட்சி சில நாளாக நமது தேசத்தில் அதிகப்பட்டு வருகிறது. நமது ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கண் திறக்கிறது எல்லா வித்தைகளும் கலந்தால் தான் தேசத்திலுடைய ஞானம் பரிமளிக்கும். “ஒரு குழம்புக்குள்ளே இரண்டு “தான்” போட்டாளாம்; ‘தான்’ தெரியாதா, குழப்புத்தான்! ஒன்று கத்தரிக்காய், ஒன்று உருளைக்கிழங்கு, இதிலே கத்தரிக்காய், உருளைக்கிழங்கைத் தின்றுவிட்டதாம்” என்றொரு பச்சைக் குழந்தை கதையுண்டு. கலந்தால் பொது இன்பம், ஒன்றையொன்று கடித்தால் இரண்டுக்கும் நாசம்.

முஹம்மதிய சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக் கொண்டால் ஹிந்துக்களுக்கு அறிவு விசாலப்படும்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் தேசம்

ஹிந்து முஹம்மதிய ஸமரஸம்

“தேசியக் கல்வியில் முஹம்மதியர் எத்துனைக் கெத்தனை சேர்ந்துழைக்கிறார்களோ, அத்தனைக் கத்தனை அம் முயற்சி அதிகப் பயன் அடையும். மத பேதங்களை வ்யாஜமாகக் காட்டி ஹிந்து முஹம்மதியர் ராஜரீக முதலிய பொதுச் சத்துருக்கள் செய்த தீய முயற்சிகளெல்லாம் விழலாய் விட்டன. மஹான் முஹம்மது அலி, அவர் அண்ணன் ஷௌகத் அலி, ஸேட் யாகுப் ஹுஸேன், பெரிய ஜின்னா, மஹமதாபாத் ராஜா முதலிய மேலோர்களின் ப்ரயத்தனத்தால் ஹிந்து முஹம்மதியர் அண்ணன் தம்பிகளென்பது தென் அமெரிக்காக் கண்டத்தாருக்குக்கூட சம்சயம் ஏற்பட இடமெல்லாமல் பசுமரத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஆணிபோல் நிலைநிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

மேலும் இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லீமர்களில் பலர் ஹிந்து ஸந்ததியார். அவர்களுடைய நெஞ்சில் ஹிந்து ரத்தம் புடைக்கின்றது. இங்ஙனமில்லாமல் வெறும் பட்டாணிய அராபிய பாரஸீக் மொகலாய ஸந்ததியாக இருப்போரும் இந்த தேசத்தில் ஆயிர வருஷங்களுக்கு மேலாக வாழ்வதால், ஹிந்து ஜாதியாகவே கருதத்தக்கவர் ஆவர்.

எங்ஙனமெனில், ஜப்பானில் பிறந்தவர் ஜப்பானியன்; சீனத்தில் பிறந்தவன் சீனன்; ஹிந்து தேசத்தில் பிறந்தவன் ஹிந்து; இதர தேசங்களில் தேச எல்லையே ஜாதி எல்லையாகக் காணப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலும் அதே மாதிரி ஏன் செய்யக் கூடாது?

இந்தியா, இந்து, ஹிந்து மூன்றும் ஒரே சொல்லின் திரிபுகள். இந்தியாவில் பிறந்தவன் இந்திய ஜாதி அல்லது ஹிந்து ஜாதி.

(2) கிறிஸ்துவர்

தேசியக் கல்வி முயற்சிகளில் சேரக்கூடாதென்று ஒரு சில மூடப் பாதிரிகள் சொல்லக்கூடும். அதை இந்துக் கிறிஸ்துவர் கவனிக்கக் கூடாது. தேசியக் கல்வியில், ரிக்வேதமும், குரானும், பைபிளும் ஸமானம். கிறிஸ்து, கிருஷ்ணன் என்பன பர்யாய நாமங்கள். வங்காளத்தில் ஹிந்துக்கள் கிருஷ்ண தாஸ் பாலன் என்று சொல்வதற்குக் கிறிஸ்தோ தாஸ் பால் என்று சொல்கிறார்கள்.

(3) மனுஷ்யத்தன்மை

ஆங்கிலேயர், பிராமணர், ஆஸ்திரேலியாவில் முந்தி வேட்டைகளில் அழிக்கப்பட்ட புதர்ச்சாதியார் (Bushmen) - எல்லாரும் பொதுவில் மனிதர், 'ஆதாம் ஏவா வழியில் பிறந்தவர்கள்' என்று கூறி, முஹம்மதியக் கிறிஸ்தவ வேதங்கள் 'மனிதர் எல்லோரும் ஒன்று' என்பதை உணர்த்துகின்றன. மஹாபாரதத்தில் மனிதர், தேவர், புட்கள், பாம்புகள் எல்லோருமே காச்யப் ப்ரஜாபதியின் மக்களாதலால் ஒரே குலத்தார் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

வேதாந்த சாஸ்த்ரமோ பிராமணர், நாயர், முதலை, கரடி, வெங்காயப்பூண்டு முதலிய ஸகல ஜீவன்களும் பரமாத்மாவின் அம்சங்களே யன்றி

வேறல்ல என்று பல நூற்றாண்டுகளாகப் பறையறைந்து
கொண்டு வருகிறது.

ஆதலால், தேசியக்கல்வி முயற்சியில் ஜாதிமத
வர்ண பேதங்களைக் கவனிக்கக் கூடாதென்று அரவிந்த
கோஷ், திலக், அனி பெஸண்ட் முதலியவர்கள்
சொல்லுவதை இந்த நாட்டில் எந்த ஜாதியாரும், எந்த
மதஸ்தரும், எந்த நிறத்தையுடையவரும் மறுக்க
மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன்.”

- “பாரதியார் கட்டுரைகள்”, ‘சமூகம்’,
பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை,
முதற்பதிப்பு, செப். 1977, பக். 316-317.

ஓற இனச் சகோதரர்களுக்கு பேராசிரியரின்
குறிப்புகள் சில...

இவ்வாறு என் பேனாவுக்கு முந்தியே ‘பாரதி
கண்ட இஸ்லாம்’ பார்த்த பேராசிரியர் மு. சாயபு
மாக்காயர் தமது நூலின் ஆரம்பப் பக்கங்களில்
பதித்துள்ள சில குறிப்புகளும் பிற இனச்
சகோதரர்களுக்கு இஸ்லாம் பற்றிய ஒரு தெளிவான
பார்வையை வழங்கும்.

அதாவது, ‘முண்டாசுக்கவிஞ்’ருக்கு ஏற்பட்டது
போல!

இங்கே அவரது திறனாய்வுக் குறிப்புகள் சில
மீள்பிரசுரம்!

ஒரே இறை, ஒரே மறை, ஒரே முறை போன்ற உயர்ந்த கொள்கைகளையும், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற சிறந்த தத்துவங்களையும் செயலளவில் பின்பற்றுகின்ற சீரிய மார்க்கம் இஸ்லாம் ஆகும். இன்றைய உலக மக்கள் தொகையில் நால்வருக்கு ஒருவர் முஸ்லிமாக உள்ளனர். ஏறத்தாழ நூறு கோடி பேர் இஸ்லாமிய நெறியைப் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரேபியாவில் தோன்றிய இஸ்லாம் மார்க்கம், குறுகிய காலத்தில் இவ்வளவு விரைவாக உலகெங்கும் பரவியதற்கு அதன் உயர்ந்த தத்துவங்களே காரணமாகும் எனலாம். இஸ்லாமியக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு உலகம் முழுவதிலும் வாழ்ந்த அறிஞர் பெருமக்களும், ஞானிகளும், மாமேதைகளும் இஸ்லாத்தின் பெருமைகளைப் பலவாறாகப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். அவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞராகிய பாரதியையும் இஸ்லாம் கவர்ந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை.

நபிகள் நாயகத்தின் திருப்பெயரைக் கேட்கும் போதெல்லாம் 'ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்' என்று நல்வாழ்த்துக் கூறுவது முஸ்லிம்களின் பண்பாடு இந்த மரபைப் பின்பற்றிப் பாரதியாரும்

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

தமது கட்டுரைகளில் நபிகளாரைக் குறிப்பிடும் இடங்களிலெல்லாம் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்' என்றே எழுதியிருக்கின்றார். மற்றவர்களது பண்பாட்டை மதிக்கத் தெரிந்த பாரதியாரின் பரந்த மனப்பான்மைக்கு இதை ஓர் சான்றாகக் காட்டலாம்.

- ❖ முஸ்லிம் அல்லாதார் பலரும் 'முகம்மது நபியின் கருத்துக்களே குர்ஆன் வேதம்' என்று தவறாக எண்ணி வருகின்றனர். இறைவனால் நபிகள் மூலம் அருளப்பட்ட கருத்துக்கள் 'குர்ஆன்' என்னும் திருமறையாகவும், நபிகள் நாயகம் தாமே சொந்தமாகக் கூறிய கருத்துக்கள் 'ஹதீஸ்' என்னும் பொன்மொழித் தொகுப்புக்களாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதே உண்மை. இஸ்லாத்தை ஆழ்ந்து உணர்ந்தோருக்குத் தான் இப்பாகுபாடு தெரியும். பாரதியார் 'இவ்வேறுபாட்டினைத் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருந்தார் என்பதிலிருந்தே அவரது ஆழ்ந்த இஸ்லாமியப் புலமை வெளிப்படுகின்றது.

- ❖ "திருநெல்வேலி ஜில்லா கடையத்தில் இருக்கும் போது அடுத்த சிறூரான பொட்டல் புதூரிலிருந்து முஸ்லிம் சகோதரர்கள் வந்து பேசிவிட்டுச் செல்வார்கள். 'குர்ஆனைத்' தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்படி ஒரு நண்பர் கேட்டுக் கொண்டார். குர்ஆன் சந்தத்திற்கு இணங்க 'விஷ்ணும் பிதரம் சர்ணம்' என்று தொடங்கும் ஒரு சமஸ்கிருதப்

பாடலைப் பாரதி எழுதினார்” என்று பாரதியாரின் திருமகளாராகிய தங்கம்மாள் பாரதி, ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருப்பதும் ஈண்டு எண்ணத்தக்கது. மொழிபெயர்க்கும் அளவுக்குப் பாரதியார் திருக்குர்ஆனை அறிந்திருந்தார் என்ற செய்தி, நமக்கு அளவற்ற வியப்பையும் அக மகிழ்வையும் தருகின்றது.

பாரதியார் மாதர் பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரையில் -

பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுப்பதில், கீழ்க்கண்டவற்றை ஆரம்பப் படிகள் என்று கூறுகின்றார்:

1. பெண்களை ருதுவாகும் முன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்கக்கூடாது.
2. அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாத புருஷனை விவாகம் செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தல் கூடாது.
3. விவாகம் செய்துகொண்ட பிறகு அவள் புருஷனை விட்டு நீங்க இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் பொருட்டு அவளை அவமானப்படுத்தக் கூடாது.
4. பிதுரார்ஜிதத்தில் பெண் குழந்தைகளுக்குச் சமபாகம் செய்துகொள்வதைத் தடுக்கக்கூடாது.
5. விவாகமே இல்லாமல் தனியாக இருந்து வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றால் கௌரவமாக ஜீவிக்க விரும்பும் ஸ்திரிகளை,

யதேச்சையான தொழில் செய்து ஜீவிக்க இடம்
கொடுக்க வேண்டும்.

- இப்படி, பெண் விடுதலைக்காகப் பாரதி
கூறுகின்ற மண உரிமை, விவாக விலக்குரிமை,
சொத்துரிமை, உழைப்புரிமை முதலியவை அனைத்தும்
14 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே இஸ்லாத்தால் பெண்
இனத்துக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை ஈண்டு
நினைவு கூர வேண்டும்.

விவாக விலக்குரிமை ஆண்களைப் போலவே
பெண்களுக்கும் இஸ்லாத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“கணவன் தன் மனைவியைத் துன்புறுத்தாத
காலத்துங்கூட, மனைவிக்குப் பிடிக்காவிட்டால்
அவள் ‘தலாக்’ (விவாக விலக்கு) கேட்கலாம்” என்பது
நபிமொழி! (புஹாரி ஷரீப் 68:12) இஸ்லாம் விவாக
விலக்குரிமையை இருபாலார்க்கும் சமமாக
அளித்திருக்கின்றது.

* “இந்தியாவில் விதவைகளின் பரிதாபகரமான
நிலைமை” என்ற கட்டுரையில் பாரதியார்,

“விதவைகள் எந்தப் பிராயத்திலும் தமது
பிராயத்துக்குத் தகுந்த புருஷரை புணர் விவாகம்
செய்துகொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாட்டை
‘அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்’
என்கிறார். (பெரிய சாமி தூரன் தொகுப்பு
‘பாரதியும் பெண்மையும்’ வானதி பதிப்பகம்)
ஆனால் இஸ்லாமோ கணவனை இழந்து

மாண்புமிகு

நிற்போர் மறுமணம் புரியச் சட்டமே வகுத்துள்ளது.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தில், ஒரு பெண் தன்
கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க
வேண்டுமேயன்றி அடிமையாக இருக்க
வேண்டியதில்லை.

நமது 'முண்டாசுக்கவி'ஞரின் கட்டுரையில்
காணப்படுகிற இஸ்லாமியத் தாக்கம் சில சொன்னார்
பேராசிரியர் மு. சா. ("பாரதி கண்ட இஸ்லாம்" - 1983.
ஃபாத்திமா பதிப்பகம், காரைக்கால்)

நான், அடுத்த அத்தியாயத்தில் புகழ்பெற்ற
ஒரு முக்கியமான பாடல்களில் காணப்படும்
தாக்கங்கள் பற்றி எடுத்துத் தரப்போகிறேன்.

ஒரு முண்டாசுக்கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

பாடல்களில் இஸ்லாமியத் தாக்கம்

இவ்வத்தியாயம் சிறிய ஒன்று.

ஆனால் மிகப் பெரிய ஒரு பேருண்மையைச் சொல்வது!

முண்டாசுக் கவிஞரது பாடல்களில் எவ்வாறு இஸ்லாமியத்தாக்கம் உள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது.

அவரது கடவுட் கொள்கை என்ன என்பதற்கு ‘பதிய ஆத்திசூடியும்’, ‘பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி’யும் நல்ல எடுத்துக்காட்டுகள்.

பதிய ஆத்திசூடி காப்புச் செய்யுளில் இறைவனைக் குறிப்பிடும் போது, “மகமதுநபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்” என்று பாடுகிறார். (வானவில் பிரசுரத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு, 1981 பக். 258)

‘மறையருள் புரிந்தோன்’ என்பதில் நபிகள் நாயகத்திற்கு அல் - குர்ஆனை அருளியது ‘அல்லாஹ்’ என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இதே ‘பதிய ஆத்திசூடி’யில் -

.....பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே உணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே'

என்றும்,

'தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்;
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் - எங்கும்
ஓர் பொருளானது தெய்வம்' -

என்றும் தெரிவித்து -

'தெய்வம் ஒன்றே' என்பதனை வலியுறுத்திப்
பாடியுள்ளார்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

(பக். 258 - 262 வானவில் பிரசுரம், சென்னை. 2 - ம் பதிப்பு 1981)

இனிக்கும் இஸ்லாத்தின் உயரிய கோட்பாடே
'இறைவன் ஒருவனே' என்பது தான்.

'பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி'யின் சில
பாடல்களிலும் இஸ்லாமியத் தாக்கம் உணரப்படுகின்றது.

இஸ்லாம் பெண் கல்வியின் தேவையை
வற்புறுத்துவது போல் அவரும் அதில் வற்புறுத்துகிறார்!

"ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
எண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்துவிட்டார்"

● “எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை காண்”

(பக். 499 மெர்க்குரி புத்தக நிறுவனம் கோவை 1977)

இதே கருத்து கிட்டத்தட்ட 14 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, அல்-குர்ஆனிலும், அண்ணல் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) வாய்மொழிகளிலும் வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது.

“ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒரே மூலத்திலிருந்து உதித்தவர்கள், ஆகையால் மாதருக்கு ஆன்மாவும், ஞானமும், அறிவும் உண்டு”

- அல் - குர்ஆன் 4 : 1

“கல்வி கற்பது ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் கடமையாகும்”

- நபி மொழி

கல்விக்கு மட்டுமல்ல, கன்னிப்பெண் கல்யாணத்திலும் ஒரு நபி மொழி உண்டு.

“பெற்றோரே தம் மகளை ஒரு மாப்பிள்ளைக்கு மணம் முடித்து வைத்தாலும், பெண் விரும்பா விட்டால் அத்திருமணம் செல்லாது.”

- புகாரி ஷரீஃப் 67 : 43

முண்டாசுக் கவிஞரும் அச்சொட்டாக இதே கருத்தை வலியுறுத்தி கும்மி கொட்டுகிறார்!

“வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும் வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்”

(பக். 499)

என்று பாடுகின்றார்.

இன்னொரு 'விடுதலைக் கும்மி' யில் -

- “காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும் மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி”

இக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய இறை மொழியும் இறைத்தூதர் (நபிகள் நாயகம்) குறிப்பும் பின்வருமாறு :

“இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் மனைவியின் இலட்சியமானது காதலும், அன்புமேயல்லாது கீழ்மையும், அடிமைத் தனமும் அன்று”

- அல் - குர்ஆன் 2 : 50

- “கணவனது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து, அவனை மகிழ்ச்சிப்படுத்துபவளே பெண்களில் சிறந்தவள்”

- நபி மொழி.

ஆக, பேனாவுக்குப் புரிவது ஒன்று தான்.

- முண்டாசுக் கவிஞருக்கு அல் - குர் ஆன் அறிவும் உண்டு, அருமை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வாய்மொழி வார்த்தைகளும் புரியும்!

‘விஜயா’வைக் கண்டுபிடித்த வேங்கடாசலபதி

பாரதி அறிஞர் பிரபல ரா. அ. பத்மநாபன் அவர்கள் தமது ‘பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு’ முதல் பதிப்பில் (டிச. 1982) 336-ஆம் பக்கத்தில் -

* பழைய பத்திரிகைகளில் ‘சூர்யோதயம்’, ‘விஜயா’ பத்திரிகைகளில் ஒரு பிரதி கூடக் கிடைக்கவில்லை. ‘சர்மயோகி’ இரண்டே பிரதிகளும், ‘சக்கரவர்த்தினி’யில் பாரதி சம்பந்தப்பட்ட காலத்துப் பிரதிகளில் சிலவும் - இவ்வாறு அரைகுறையாகவே கிடைத்துள்ளன. எவ்வளவுதான் காலம் சென்றிருந்தாலும், இப்பழைய பத்திரிகைகளைத் தேடுவதை பாரதி அன்பர்கள் இனியும் தொடருவதே நல்லது. பழைய பொக்கிஷங்கள் வெகுநாள் மறைந்திருந்து திடீரென்று ஒருநாள் கிடைப்பது சகஜம்.

என எதிர்பார்க்கிறார், நம்பிக்கையும் தெரிவிக்கிறார்.

எதிர்பார்ப்புகளும் நம்பிக்கைகளுமே ஆய்வுகளுக்கு ஆணி வேர்கள்!

அதை மெய்ப்பிக்க ஒரு முனைவர் (கலாநிதி) வேங்கடாசலபதி நம் முன்னே!

‘விஜயா’வைக் ‘கண்டுபிடித்த’ கலாநிதி (முனைவர்)

திரு. வேங்கடாசலபதி

படம் : சித்ரம் மத்தியாஸ்,
நன்றி : ‘குமுதம்’

திருமிகு. ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி புது தில்லி ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக வரலாற்றாய்வு மைய முனைவர் (கலாநிதி). சென்னை வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி நிறுவன (Madras Institutes of Development Studies) இணைப் பேராசிரியர். வ.உ.சி., பாரதி., பதுமைப்பித்தன் படைப்புக்களைப் பதிப்பித்துள்ளவர். ‘வ.உ.சி.யும் பாரதியும்’ - ‘பாரதியின் கருத்துப் படங்கள்’ ஆகியவை இவர்தம் பங்களிப்புகள்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

இவ்வறிஞர், 'விஜயா'வை வெளிக்
கொணர்ந்ததில் உயர்ந்து விட்டார் உயர்ந்து!

அதுவும் 'அவ'ளை வெறும் பட்டித்
தொட்டிகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்கவில்லை!

பாரீசில்!

இந்த 'விஜயா'வின் எந்த இதழுமோ,
நறுக்குகளோ (மூன்றைத் தவிர) இந்தியாவில் எங்கும்
கிடைக்காத நிலையில் பாரீஸ் மாநகரத்தில் பெற்றார்.
உலகப் பண்பாட்டு ஆவணங்களைப் பாதுகாத்து வரும்
பேராசிரியர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி அவர்களையே
பேசுவக்கிறேன், கேளுங்கள்.

- ❖ 1996 இல் பிரிட்டிஷ் நூலகத்திலும் இங்கிலாந்தின்
பிற நூலகங்களிலும் அரிய தமிழ்ச் செல்வங்களின்
ஒரு பகுதியாகப் பாரதி தொடர்புடையவற்றையும்
தேடினேன். 1996இலும் 1997-98 இலும் பிரான்சில்
இத்தேட்டம் தொடர்ந்தது. 'விஜயா', 'இந்தியா'
முதலான இதழ்கள் இருப்பதைக் கண்டு மண்ணில்
கால் நிற்கவில்லை. ஆனாலும், அவை மிகமிகச்
சிதிலமடைந்திருந்ததால் உடனே முழுமையாகப்
பார்வையிடவோ, பிரதி செய்யவோ
முடியவில்லை. ஏறத்தாழ ஏழாண்டுகளுக்குப்
பிறகே இது இயல்வதாயிற்று.

- ❖ பல்லாண்டுக் காலப் பாரதி ஆய்வியல் தேடலின்
பின்பும் எந்தவொரு பாரதி ஆய்வாளரும்
'விஜயா'வின் முழு இதழ் ஒன்றையேனும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

பார்த்தறியாத பின்னணியில், 1910 பிப்ரவரியில் வெளிவந்த 'விஜயா' இதழ்களை அங்குள்ள 'மேஸன் டி சயின்ஸஸ் ஹோம்' என்ற பழமையான மியூசியத்தில் கண்டெடுத்தேன். இதழ்கள் சேதமடைந்து போயிருந்தன. கிடைக்கப் பெறாத 'விஜயா' இதழ்களில் வெளியான தலையங்கங்கள், கட்டுரைகள், குறிப்புகள், படங்கள் ஆகியனவற்றையும், பொருட் சுருக்கங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள் ஆகியவற்றையும் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் சுதேசப் பத்திரிகைகளின் இரகசிய வாராந்தர அறிக்கைகளிலிருந்தும் திரட்டி இந்நூல் முதன் முறையாக முன் வைக்கின்றது.

❶

'விஜயா'வில் கார்ட்டூனும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. பாரதியாரே கார்ட்டூன்களை வரைந்திருக்கிறார். மிகவும் நைந்து போன நிலையில் இருந்த 'விஜயா'வை மியூசிய அதிகாரிகளின் அனுமதியோடு 'மைக்ரோபிலிம்' முறையின் மூலம் பிரிண்ட் எடுத்தேன். பின்னர் நவீன தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரதிகளை 'ஜெராக்ஸ்' எடுத்தேன். தொடர்ந்து அவற்றைப் புத்தகமாகத் தொகுத்து வெளியிட்டேன்.

'நூல்' - 'புத்தகம்' என்கிறாரே எது தெரியுமோ?

புத்தம் புதிதாய், சுடச்சுட, நாகர்கோவில் 'காலச் சுவடு' அமைப்பின் 100-வது நூலாக, 'பாரதி' என்ற

தலைப்பில், அவர் தொகுத்த 'விஜயா' கட்டுரைகள் தொகுப்பு முதல் முறையாக நவம்பர் 2004 லில் வெளியாகியுள்ளது.

இடம் பெற்றுள்ள 43 கட்டுரைகளில் 3 முஸ்லிம்கள் சம்பந்தமானவை.

'மொகலாய ராஜ்ஜியம்' - 'முஸ்லீம்களின் ஸபை' - 'ஒரு மகமதிய ஸாது' ஆகிய தமிழ்க் கட்டுரைகளையும், 'The Moghuls and the English on Rules of India' என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையையும் அபிமானிகளுக்கு வழங்க முன் 'விஜயா'வின் ஒரு விளம்பர ஓவியத்தை ஊன்றிப் பார்த்து விடுதல் சிறப்பு, மிகச்சிறப்பு.

1908 - பிற்பகுதியில் அல்லது 1909 ஜனவரியில் சென்னையில் வெளியான 'விஜயா'வுக்கான ஒரு விளம்பரத்திலும் ('இந்தியா' - 9, ஜனவரி 1909) -

1909 - செப்டம்பர் 7 லில் புதுவையிலிருந்து மீண்டும் வெளிவரவிருந்த 'விஜயா' பற்றிய விளம்பரத்திலும் ('இந்தியா' - 28, ஆகஸ்ட், 1909) அந்த ஓவியம் காணப்படுகிறது.

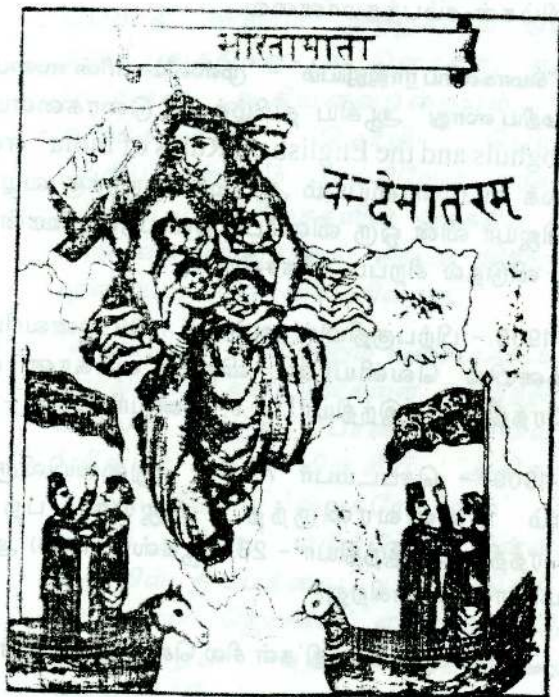
அதில் 'புதுச் செய்தி'கள் சில சொல்லப்பட்டுள்ளன.

அபிமானிகள் அடுத்தடுத்த பக்கங்களில் பார்வை செலுத்த பணிவுடன் கோரிக்கை!

“ விஜயா ”

விஜயா தாய் தாய்மாதா
விஜயா பத்திரிகை.

சென்னை
சுபா அச்சுரை

சென்னை	8-8-11
சென்னை	2-2-11
சென்னை	9-12-11
சென்னை	1-1-12

சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை

சென்னை

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

விஜயா.

சுதந்திரம்

பிரதிநிதம் வெளியாகும்

விஜயா பத்திரிகை, சென்னை, இந்தியா. 1909 - 1910. பதிப்பு: 1909.

விஜயா பத்திரிகை, சென்னை, இந்தியா. 1909 - 1910. பதிப்பு: 1909.

முதல் பதிப்பு: 1909
மீளச்செல்லு: 1909

முதல் பதிப்பு: 1909
மீளச்செல்லு: 1909

விஜயா பத்திரிகை

'விஜயா' புதுவையிலிருந்து வெளிவரவுள்ளதைப் பற்றிய விளம்பரம் ('இந்தியா', 4 செப்டம்பர் 1909). பாரதி பங்களிக்கவுள்ளது ஓரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மனா மக்கின்

ஒரு முண்டாக்கக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

தமிழகத்தின் மிக அழகான

முஸ்லிம் சமூக சீர்திருத்த
கமிட்டி, 1910
இந்த கமிட்டி மூலம் முஸ்லிம்
சமூக சீர்திருத்த கமிட்டி
மூலம் முஸ்லிம் சமூக சீர்திருத்த

LIBRARY KAVAYITHA PRASTHANAM
KOLLAM
KOLLAM
KOLLAM

சென்னை, 1910. பக்கம் 62.

சென்னை, 1910.
சென்னை, 1910.
சென்னை, 1910.
சென்னை, 1910.
சென்னை, 1910.

விஜயா.

“VIJAYA”

பிரதி தினமும் மாலை மீட்டு பிரசுரிக்கப்படும்.

சென்னை

முதலாம்-1

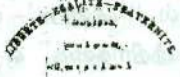
சென்னை, 1910. பக்கம் 62.

சென்னை, 1910. பக்கம் 62.

சென்னை-1910

“விஜயா”, 2 பிரபலி 1910 இதழின் முகப்பு

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

தமிழ் பாடல் எழுத்து
கலாசாலை. சென்னை.
இந்த நூல் நவீன வடிவத்தில்
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
தமிழ் பாடல் எழுத்துகள்
பற்றி விவரம் காண்க.

தமிழ் பாடல் எழுத்து
கலாசாலை. சென்னை.
இந்த நூல் நவீன வடிவத்தில்
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
தமிழ் பாடல் எழுத்துகள்
பற்றி விவரம் காண்க.

விஜயா.

"VIJAYA"

பிரதி தினமும் மாணியில் பிரசுரிக்கப்படும்.

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

A Room to Printers
(best quality of Printing types)
with moderate charges.
English, Roman Types, Litho-
graph, Small Press with India
and other Presses. A small new
press is available to order.
We also undertake to supply
all typesetting, printing, binding,
and all other work. We guarantee our
work to be strong & enduring.
Apply to
Pin Indian Printers' Agency Co.
107-11, Temple Street, Madras.
The E. P. Agency Co. Indoriville,
100, Madras Road,
Trichy, Madras, S. S.

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

பிரதமம் மு. அ. விவரமணியார் எண்: 53 3வது திருச்சி கருவிகளில், பாளையம், அமராவதி. Registered No. H 827

மாணியில் பிரசுரிக்கப்படும்.

அபிமானிகள் பார்வையிட்ட முதலாவது விளம்பரச் சித்திரத்தில், “‘விஜயா’ - சென்னையில் தமிழில் பிரசுரமாகும் தினசரிப் பத்திரிக்கை” என்றும், மற்றதில் ஒரு செடி வரைந்து கீழே, ‘விஜயா’ - பிரதி தினம் வெளியாகும் எனவும் போட்டு காணப்படும் சித்திரம் மிக மிக முக்கியமானது.

தலைப்பில் ‘பாரத மாதா’

இந்திய - இலங்கை வரை படம்

இந்தியாவினுள்ளே பாரதத்தாயின் உருவம்.

அவளது (இந்தியாவின்) நான்கு கரங்களில் இரண்டு, வெவ்வேறு சமயப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த நான்கு குழந்தைகளை அரவணைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மூன்றாவதான பின்புறக் கையில் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ (அல்லாஹு மிகப் பெரியவன்) என்ற பதாகை!

நாலாவது கரத்திலும் ஒரு கோல்! அதில் இருப்பது என்ன என்பதை அறிவதில் என் பேனா தடுமாறுகிறது.

வலப்புறத்தில் பெரிய எழுத்துக்களில் ‘வந்தே மாதரம்’ (தேவநாகிரி லிபியில்)

அடிப்பகுதியில் இடப்புறம் குதிரை முக பரிசிலும் (சிறு ஓடம்), வலப்புறம் அன்னமுகப் பரிசிலும் எதிரெதிர்!

ஒவ்வொரு ஓடத்திலும் ஒரு முஸ்லிம், ஓர் இந்து, ஒருவரையொருவர் அணைத்தபடி!

ஒரு முண்டாகக்கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

அவர்களது படகில் பறக்கிற கொடியில்
'த்வேசம் வேண்டாம்' என்றும், வலப்புறப் படகில் அதே
கருத்து 'த்வேஷமு ஒத்து' என்றும் உள்ளது.

இதென்ன 'த்வேஷமு ஒத்து'?

தெலுங்கு! வேறொன்றும் யோசிக்காதீர்கள்!

இரண்டாவது விளம்பர ஓவியம், புதுவையிலிருந்து
வரப்போவது பற்றித் தெரிவிப்பது.

அதன் அடியில் பின்வரும் வாசகங்கள் :
'விஜயாவென்ற பெயர் கொண்ட - தினசரிப்
பத்திரிகை அரிய பெரிய விஷயங்களிலும், உலக
வர்த்தமானம் முற்றும் அடங்கிய விவசாயக்
குறிப்புகள், கைத்தொழில் குறிப்புகளடங்கியதும்
செப்டம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி கிருஷ்ண
ஜயந்தியன்று துவங்கி வெளியாகும்.

மூன்றாம் விளம்பர ஓவியம், 'விஜயா'வின்
ஆசிரியர், 'ஸ்ரீமான் ஸி. ஸ்ரீமண்ய பாரதி' எனத்
தெரிவிப்பது. (பக்கவாட்டில் பார்க்கலாம்).

நாலாவது வெளியான இதழொன்றின் முகப்புப்
பக்கம்.

சென்னையில் 'சுதேசமித்திரன்', 'சக்கரவர்த்தினி',
'இந்தியா' என மூன்று தமிழ் ஏடுகளிலும் 'பாலபாரதா'
ஆகிய ஆங்கில இதழொன்றிலும் இதழாளராகப்
பரிமாணம் பெற்ற அவர், முன்பின் புரியாத புதுச்சேரி
(புதுவை)க்கு வந்த பொழுது நண்பர்கள் என யாருமே
இருக்கவில்லை.

அவரது புதுவை வாசம் 1908 - செப்டம்பரிலிருந்து 1918 நவம்பர் வரை. சரியாகப் பத்தாண்டு, இரண்டு மாதங்கள்.

அக்காலத்தில் 'இந்தியா' மறுபிறவியெடுத்தது - 1908, அக்டோபர், 10. இறப்பு 18-3-1910. 'விஜயா' 11 மாதங்களுக்குப் பிறகு 1909, செப்டம்பர் 7 - ல் விஜயம் செய்தாள்.

அவளது 'தரிசனத்திற்கு' 1910 - ஏப்ரலில் தடையும் போடப்பட்டது. (இதே 1910 ஜனவரியில் 'தர்மம்' - 'கர்மயோகி' மாத இதழ் ஆகியனவும், எந்த மாதம் என அறிய இயலாதபடி 'சூரியோதயம்' வார இதழும் வெளியாகின).

இவ்வாறெல்லாம் ஆசிரிய திலகமாக இதழியல் மேடையில் எதிர் நீச்சல் போட்ட அவர், 'இந்தியா'வை சனிக்கிழமை தோறும் வழங்கினார். 'விஜயா' பிரதி தினமும் மாலையில்.

இந்தயிரண்டிலும் முன் பக்கத்தில் தமிழிலும், ஃபிரெஞ்சிலுமாக -

○ ஸ்வதந்திரம் ○ ஸமத்துவம் ○ ஸகோதரத்துவம்

- என்ற முப்பெரும் இந்திய ஜனநாயக முழக்கங்களை முன் வைத்தார். இம்முன்றும் ஃபிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பொழுதும் ஒலித்தவை.

'இந்தியா' 1906 களில் சென்னையில் இயங்கிய காலத்தில் அதில் இடம் பெற்ற 'முஸ்லிம் நேச'த்தை

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

ஏற்கனவே (5-ஆம் அத்.) அறிந்து கொண்ட அபிமானிகள் நீங்கள்.

இப்பொழுது, 'விஜயா'வின் புதுவை (புதுச்சேரி) காலத்தில் அவளது பங்களிப்பை ஃபிரான்சு அரசின் துணையாலும், திருமிகு வேங்கடாசலபதியின் உதவியாலும் பார்த்தால் -

'விஜயா'வும் 'இந்தியா'வைப் போலவே தீவிரவாத தேசியப்பத்திரிகை என்பது தெளிவாகிறது. 'எக்ஸ்ட்ரீ மிஸ்ட் பேப்பர்' (தீவிரவாத இதழ்) எனப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் முத்திரை குத்தியது.

21-ஆம் நூற்றாண்டு பாரதத்தின் (ஏன், இலங்கையினதும்) அத்தியாவசியத் தேவையாகிப் போன இந்து - முஸ்லிம் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் மனிதநேயத்திற்கும் 95 ஆண்டுகளுக்கு முன் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கிய ஓர் - இலட்சிய 'விஜயா'வாக முண்டாசுக் கவிஞர் மிளிர வைத்திருப்பது புரியும்.

அந்த மகா கவிஞன் உரத்துச் சிந்தித்திருக்கிறான் - அப்பொழுதே!

புரியாமல் போன தமிழ் பேசும் மக்களை நோக்கி அழுது கொண்டே சிரித்து, அடுத்தடுத்த பக்கங்களில் மூன்று தமிழ்க் கட்டுரைகளையும் ஓர் ஆங்கிலக் கட்டுரையையும் உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதுவே என் பிறவியினதும் பேனாவினதும் கடமை.

‘வீஜயா’ கட்டுரைகள்

மொகலாய ராஜ்யம்

ஆங்கிலேயர்களுக்கு முன்பு பாரத தேசத்தை ஏக சக்ராதிபத்யமாக மொகலாயர் ஆண்டு வந்தனர். தில்லி நகரமே அவர்களுடைய ராஜதானி. உலகெங்கும் கீர்த்தியிலும் பெருமையிலும் அக்காலத்தில் மொகலாய ராஜ்யத்துக்கு நிகராக வேறொன்றுமேயில்லை. “தில்லீசுவரோ ஜகதீசுவரோவா” (தில்லி சக்ரேசனோ, உலகத்திற்கரசனோ) என்று அக்காலத்தில் வசனம் சொல்லுவார்கள். ஒரு சிறிய மலைக்கோட்டைக்கு அரசனாயிருந்து தனது சொந்த வலிமையாலும் திறனாலும் ஹிந்துஸ்தானத்தை வென்று தன்னுள்ளே அடக்கியாண்ட பாபர் சக்கரவர்த்தி - உலகமுள்ள வரை தனது கீர்த்தியழியக் கூடாதவனும், பிரம ஞானியும், மஹாதீரனும், மஹாசாந்தனும், ஹிந்து மகமதிய வகுப்பினரை ஒரு ஜாதீய ஐக்கியத்துக்குட்படுத்துவதாகிய மஹாப் பிரயத்னம் தொடங்கியவனுமாகிய அக்பர் சக்ரவர்த்தி - ‘பளிங்கினால் செய்யப்பட்டதோர் இன்பக் கனவு’ என்றும், அழகின் கடலென்றும், கல்லிலே புனைந்த கவிதை என்றும் உலகனைத்தும் கண்டு வியப்போடு புகழும் ‘தாஜ் மஹால்’ கட்டித் தனது காதலை நித்யமான ஒளியுடையதாகச் செய்த ஷாஜஹான் :- இவர்களெல்லோரும் மொகலாய சக்கரவர்த்திகள். இவ்வளவு பெருமை கொண்ட சந்ததி, இவ்வளவு கீர்த்தி கொண்ட ராஜ்யம் - அக்பர் சக்ரவர்த்தியென்றால் இன்று

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

வரை சரித்திர ஞானமுள்ள ஒவ்வொரு ஹிந்துவும்
விக்ரமார்க்கன் பெயரைக் கேட்டது போலப்
புளகமடைவான்.

- 9, அக்டோபர் 1909,
நீண்ட கட்டுரையின் ஒரு பகுதி

முஸ்லீம்களின் ஸபை

எல்லா இந்திய முஸ்லீம்களின் ஸபையானது
சென்ற சனி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் டில்லி மாநகரத்தில்
மஹம்மதிய கோஜாக்களின் சிரேஷ்ட குருவான H.H.
ஆகா கான் அக்ராஸனத்தின் கீழ் நடந்தேறிற்று. அதில்
ஆகா கானும் ரைட் ஹானரபில் அமீர் அலியும்,
ஆற்காட்டு நவாபு வம்சத்துச் சிற்றரசருந் தங்கள்
அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்ட போது ஹிந்துக்களும்
மஹமதீயர்களும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டியது
தான் மெத்த ஆவசியமானது என்று வற்புறுத்திச்
சொல்லி இருக்கின்றனர்.

ரைட் ஹானரபில் அமீர். ஆலி தாம் வர
ஸரிப்படாத படியால் ஒரு கடிதத்தில் தமது
அபிப்பிராயத்தை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்.
இம்மாதிரி இந்த முஸ்லீம் ஸங்கத்துப் பிரமுகர்கள்
அனைவர்களும் ஹிந்துக்களும் மஹமதீயர்களும் ஒன்று
சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பது இந்தியாவிலுள்ள
ஸகலருக்கும் ஆனந்தத்தைத் தரத்தக்கதே.

ஆனால் இந்த ஐக்கிய உபதேசம் இந்த
ஸமயத்தில் ஸர்வ விதத்திலும் அனாவசியமானது.

இதைச் சொல்ல வேண்டிய ஸந்தர்ப்பமுமில்லை என்று இந்தியர்கள் பலர் கருதுகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்திய ஜனப்பிரதிநிதி ஸபையான “காங்கிரஸ்” மஹாஸபையில் இவர்கள் சேர்ந்தவர்களல்ல. மற்ற மஹமதீயர்களையும் சேரவொட்டாமல் தடுத்தும் வந்தனர். இந்த சீர்திருத்தமென்னும் கருங்கல் ரொட்டி கொடுக்கப் போவதாய் லார்ட் மார்லி தெரிவித்த போது இவர்கள் தங்களுடைய மதத்தினர்களுக்குத் தனியான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று வானத்தை வில்லாக வளைத்து, மணலைக் கயிறாகத் திரித்துப் பலர் பாடுபட்டனர்.

மேலும் இந்தியாவிலிருந்து தாங்களும் தங்கள் மதத்தினர்களின் பல பிரதிநிதிகளையும் அனுப்பி, லார்ட் மார்லிக்குத் தங்கள் மதத்தவரின் தனிப்பிரிவைப் பற்றித் தெரிவித்தனர். லார்ட் மிண்டோ பம்பாய்க்கு வரும்போது அவருக்கு தங்கள் மதத்தினர்கள் ஹிந்துக்களிடம் சேராமல் தனியாய் இருக்க வேண்டுமென்று எழுதியுள்ள உபசாரப் பத்திரிகை படிக்க வேண்டுமென்று மஹம்மதீயர் வைஸிராய்க்குத் தெரிவித்தனர். வைஸிராய் லார்ட் மிண்டோவும் அதைத் தாம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தமக்கு அவகாசமில்லை என்றனர். இம்மஹமதீயர்கள் ஆமதாபாத்துக்கு ஓடோடியும் சென்று இந்தப் பத்திரிகையைப் படித்தனர். அலிகார் முதலான மத்ரஸாக்களிலிருந்து அஞ்ஜுமாணி இஸ்லாம் ஸபைகளிலிருந்தும் அநேக தீர்மானங்கள் ரூபமான பிரார்த்தனைகள் புறப்பட்டன. இந்த மாதிரியான பிரதிநிதிகள் அனுப்பினதற்கும் வந்தனப்

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

பத்திரிகை படித்ததற்கும், தீர்மானங்கள் அனுப்பினதற்கும் காரணங்கள் என்ன?

மஹம்மதீயர்களாகிய தங்கள் மதத்தினர்களெல்லாம் ஒரு ஜாதி; மற்ற இந்தியர்களெல்லாம் வேறு ஜாதி; அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமொன்றுமில்லை; பாஷை, நடை, உடை, மதம் எல்லாம் வேறு; நாங்கள் நீண்ட ராஜ விச்வாசிகள்; ஆகையால் எங்களுக்குத் தனியான - மற்ற இந்தியர்களுடன் கலப்பில்லாமல் சுத்தமான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்றனர்.

அப்போது இந்திய ஜனங்களுக்குள் வேற்றுமையைக் கொண்டு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக் கூடா தென்று மஹம்மதீயரல்லாத இந்தியர்கள் ஆக்ஷேபித்துக் கண்டித்தனர்.

கடைசியாக இம்முன்று மஹம்மதீயர்களின் இஷ்டம் பூர்த்தியாகிவிட்டது.

காங்கிரஸில் ஜனாப்களான காலம்சென்ற ஸயானி, பதர் உமான், தயாப்ஜி முதலானவர்களும், இப்போது இருக்கும் பாரிஸ்டர்களான அப்துல் ரஸூல் மஹமத் கித்வாய், ஸையத் யூஸப், லியாகத் ஹுஸேன் ரிஷி, நவாப் காஜா அட்டிகுல்லா. ஸைபத் அலி இமான். ஜின்னா முதலான பல மஹம்மதீய மேதாவிகளும் ஸ்ரீ நவுரோஜி முதலானவர்களும் ஹிந்துக்களும் மஹம்மதீயர்களும் ஒத்துழைப்பது தான் இந்தியாவிற்கு நன்மை உண்டாக்கும். இவ்விருவரும் இந்தியாவின் கண்கள். ஒரு கண்ணை நொள்ளையாக்க முயன்றால் மற்றதும் நொள்ளையாய்விடும். ஐக்கியமே பலர் பிரிவே

மாணா மத்தீன்

பலவீனம் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்தனர். அப்போதெல்லாம் இந்த மஹம்மதீயத் தலைவர்கள் யாது காரணத்தினாலோ இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனபோதிலும் இப்பொழுதாவது இதன் உண்மையைத் தாங்கள் ஒப்புக் கொண்டு தங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களெல்லாம் நன்கு அறிந்து கொள்ளுமாறு, அந்த ஹிந்து மஹம்மதீய ஐக்கியத்தின் ஆவசியகத்தை வெளிப்படையாய்த் தெரிவித்ததற்காகநாம் மனமார்வந்தனம் செலுத்துகிறோம்.

மதம் வேறுபட்ட போதிலும் நடை, உடை, பேச்சு, பழக்க வழக்கங்கள், இவைகள் இன்னும் மாறவேயில்லை. மஹம்மதீயர் சக்கரவர்த்திகள் அரசாண்ட டில்லி மாநகரில் இம்முன்று மஹம்மதீயத் தலைவர்கள் ஹிந்து முஸ்லீம்களின் ஐக்கியத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திப் பேசியது யாவரும் கொண்டாடத்தக்கினதே. அதன்படி மஹம்மதீயர்கள் நடந்து கொள்வார்களாக!

- விஜயா 1 பிப்ரவரி 1910

ஒரு மகமதீய ஸாது

கம்பளி ஸ்வாமி என்று இமயமலைப் பக்கங்களில் ஒரு ஸ்வாமி இருப்பதை நம் நேயர்கள் அநேகர் கேட்டிருக்கலாம். அவர் சில காலமாகத் தென் இந்தியாவிற்கு வந்து அநேக இடங்களில் உபன்னியாசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லீம் நேசம்

இப்போது பெங்களூரில் உபன்னியாசம் செய்தார். அதில் ஹிந்துக்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் ஒற்றுமை இருக்க வேண்டுமென்றும், இருவர்களின் மதமும் ஒன்றையே குறிக்கிறதென்றும், நம் மதக்கொள்கையைச் சரியாக அனுசரிக்க வேண்டுமானால் எல்லோரையும் சகோதரர்களாகக் கண்டாலொழிய முடியாதென்றும் பேசினார். இவருடைய உபன்னியாசத்தைக் கேட்க அநேக ஹிந்துக்களும் மகமதியர்களும் கணக்கில்லாமல் வந்திருந்தார்கள். இவர் பேசிய ஒவ்வொரு பேச்சும் கேட்பவர்களுக்கு வெகு ஆனந்தத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்தது. அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் அவர் பேச்சையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வேறு எண்ணமில்லாமலிருந்தார்கள்.

இந்த ஸ்வாமி ஹைதராபாத்தில் குடுகொண்ட என்னும் கிராமத்தில் ஒரு பெரிய மகமதிய குலத்தில், பிறந்தவர். சையத் மகமத் என்பவரிடத்தில் சிறுவயதில் படித்தார். இவருக்கு மத விசாரணையில் ருசியுண்டானது இவர் தகப்பனாரால்தான். இவருக்குக் கொஞ்சம் சமஸ்கிருதமும் தெரியும். அமரகோசம். ஸ்ரீ பகவத் கீதை இவைகளை சிறுவயதிலேயே வாய்ப்பாடம் செய்தார். கபீர், நானக், கனகா முதலிய மகாத்மாக்களின் கீதங்களை வெகு ஆவலோடு படித்தார். இதே விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்தமையால் இவருக்குச் சமுதாயத்தில் வெறுப்பு உண்டாய்விட்டது. தம்மிடத்தை விட்டுவிட்டு அநேக ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து கடைசியாக

இமயமலைப் பக்கங்களில் வெகுகாலம் வாசம் செய்தார். இவருக்குக் கம்பளி ஸ்வாமியென்ற பெயர் அப்போதுதான் கிடைத்தது. இவருக்கு இவ்வுலகத்திலுள்ள ஆஸ்தி ஒரு கம்பளிதான். இதைப் போர்த்திக் கொண்டு மலைச் சிகரங்களிலெல்லாம் சுற்றி வருவார். எங்கேயாவது ஒரு சாதுவைக் கம்பளியில்லாமல் கண்டால் தன் கம்பளியையும் அவருக்குப் போர்வையாகப் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுவார்.

இவர் தானாகவே பிரயாசைப்பட்டு கொஞ்சம் பணம் சம்பாதித்து ஒரு பெரிய இரும்பு பாலம் கட்டியிருக்கிறார். இந்தப் பாலத்தினால் இமயமலையின் ஒரு சிகரத்திலிருந்து மற்றொரு சிகரத்திற்குப் போக ஒரு சுலபமான குறுக்கு வழியாயிருக்கிறதாம். இவருடைய பெருமையைக் குறித்து ஸ்வாமி விவேகானந்தரும் அநேக இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். இவருடைய சரித்திரம் தெரிந்தவர்கள் யார்தான் இவரைப் புகழ்மாட்டார். தன்னலமென்பதே தெரியாத இவர் நாடெல்லாம் சுற்றித் திரிந்து ஸத்தியத்தைக் கைப்பற்றி அன்னியர்களுக்கு அதை யூட்டுவதற்கு உலகத்தில் சீவித்திருப்பவரைக் கண்டால் யார்தான் மெச்சார்.

இப்பேர்ப்பட்ட மகான்கள் ஹிந்து முஸ்லீம்களுக்குள் ஐக்கியத்தையுண்டாக்கக் கருதினால் அது அதிசீக்கிரத்தில் நடைபெறும். இந்தியாவில் மதக் கோட்பாடுகளை நன்றாயறிந்த ஸாதுக்கள் வந்து ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால் அதைத்தான் ஹிந்துக்களும் மகமதியர்களும் அக்கரையோடு கேட்டு

ஒரு முண்டாக்கக் கவிஞரின் முஸ்லீம் நேசம்

அனுசரிக்க எத்தனிப்பார்கள். அதில்லாமல் ஆங்கிலேயர்களின் நடவடிக்கையைப் புஸ்தகத்தில் படித்துவிட்டு இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் வழக்கங்களையெல்லாம் இங்கு அனுசரிக்க வேண்டுமென்று சில போலி சீர்திருத்தக்காரர்கள் (social reformers) கூத்தாடினால், இந்தியாவில் ஒருவரும் மதிக்கமாட்டார்கள். இவர்கள் எவ்வளவு பொதுக்கூட்டம் கூடினாலும், எவ்வளவு பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தரை உதவிக்குச் சேர்த்துக் கொண்டாலும் நமது பழய ஆசாரங்களில் ஒரு அணுவேனும் மாறுபடாது சமுசாரத்தைத் துறந்து கோமண்டியாயிருந்தாலும் அவர் பேச்சுக்கு நம் ஜனங்கள் செய்யும் கௌரவம் எவ்வளவு பெரிய கனவாயிருந்தாலும், உலக வாழ்க்கையில் பெருமை பெற்றிருந்தாலும் இவர் பேச்சுக்குக் கிடைக்காது.

பொதுஜன நோக்கம் இவ்விதமிருக்கிற படியால்தான் இந்தியாவில் இந்த இழிவான தசையிலும் கம்பளி ஸ்வாமி முதலியவர்களைப் போன்ற பெரிய பெரிய மகான்கள் நமது தேசத்தில் உதிக்கிறார்கள்.

- விஜயா, 18 பிப்ரவரி 1910

மாணா மக்கள்

The Moghuls and the English as Rulers of India

Though we lacked union to some extent when the Mussalmans ruled India, they did not throw obstacles in the way of improving other good qualities. The Rajputs and other Indians were heroic and skilful in the art of war. They were strong, not afraid in the least and always truthful. Even though the king was a Mussalman, the Government was in the hands of the Hindus. Therefore it is that there were no obstacles to the progress of our race, when the Moghuls ruled India. When the Englishmen, whose antecedents we do not know, conquered India, we did not understand their course of action. They ignored what we thought to be just course and acted with self - interest both in times of war and at other times. It was evident that the army was a source of strength to this just principle and that without it no justification could avail. The English, with the object of establishing their rule by the strength of the army, took away all arms from the Indians with a view to diminish their military prowess. They have dismembered many societies, which were established to impart physical culture. The people in this country would have been ruined on account of disasters like this, but for the pious deeds of our ancestors, which have given rise to the new spirit. This "new spirit" will make the latent good qualities of our people brilliant. Its cheif

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

strength lies in the fact that it does not expect anything from strangers, but has self - extortion as its object. The aim of this new spirit is that the attainment of good by our self - extortion is far better than the advantages obtained from the Englishmen at our request and it is only then that we will be entitled to that benefit.

Vijaya, 14 December 1909

ஓர் அடிக்குறிப்பு :

தமது இதழியல் ஆளுமையை 'சுதேச மித்திரன்' துணை ஆசிரியராக 1904 லில் தொடங்கி, இடையில் விலகி, மீண்டும் அதே 'மித்திர'னில் 1921 இல் நிறைவேற்றி முடித்து உயிர் மூச்சையும் போக்கிக் கொண்ட மகா கவிஞர், புதுவை என்ற புதுச்சேரியில் ஓர் எட்டு மாத காலம் 'விஜயா' என்ற நாளேட்டுக்கு ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். ஆரம்பத்தில் (1908 - அக்டோபர் - 19) சென்னையில் ஆர். எ. ஸ்ரீரங்கராஜம் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான அவ்விதமுடன் அவருக்கு எந்தளவு தொடர்பு என்பதில் என் பேனாவுக்குத் தெளிவும் விவரங்களும் இல்லாமல் போனது. இருப்பினும், 1909 - செப்டம்பர் - 7 லில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் தடை செய்யும் வரை புதுவையை அலுவலகமாகக் கொண்டு இயங்கிய பொழுது அவரே ஆசிரியராக, கட்டுரையாளராக விளங்கியிருக்கிறார் என்பது பேருண்மை!

தமிழ் இதழியலில் புதுசு, புரட்சி

‘கார்ட்டூன்’ என்பதன் நல்ல தமிழைச் சொல்வாருண்டா?

தமிழ்நாட்டில் அந்த வழக்கம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை!

ஆனால் இலங்கையில் ‘கூடார்த்தசித்திரம்’ என்று உயர்தமிழிலும் சாதாரண பேச்சு வழக்கில் ‘கேலிச்சித்திரம்’ என்றும் தாராளமாகச் சொல்வார்கள்.

‘கருத்துப் படம்’ என்பதும் உண்டு.

கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் இது தமிழ் இதழியலில் புதுசாகவும் புரட்சியாகவும் இருந்தது!

தமிழுக்கு அறிமுகப் படுத்தும் பொறுப்பும் முண்டாகக் கவிஞருக்கே சார்ந்து போனது!

முதல் தடவையாக அரசியல் கருத்துச் சித்திரங்களை (கார்ட்டூன்கள்) 1906-ல் ‘இந்தியா’ வார இதழ் மூலம் அறிமுகப்படுத்தியது அவரே!

‘சித்ராவளி’ - என்ற சித்திர இதழைத் தொடங்க முயன்றதுமுண்டு. அதன் மூலம் அடைய இருந்த ஆசையை ‘இந்தியா’ வின் ஒவ்வொரு இதழிலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டார்!

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

‘இந்தியா’ இதழைக் கையிலெடுப்போரைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்யக்கூடிய வகையில் மூன்றுக்கும் குறையாத கருத்துப்படங்கள் அல்லது அரசியல் கேலிச்சித்திரங்கள் கிடைத்தன.

சில இதழ்களில் ஏழு!

இவை ஏகாதிபத்தியவாதிகளைப் பிழிந்தெடுத்தன.

நையாண்டி மேளம் கொட்டின.

அவர்களுக்கு வால்பிடித்த இந்தியர்களைச் சாடின.

சுதேசியத்தை வளர்த்தன; தேசப்பற்றை ஊக்குவித்தன.

‘முண்டாசுக் கவிஞரைக் குருவாகக் கொண்ட பாரதிதாசன் கூறுகிறார்.’

- “..... படத்தை வெட்டி ஒட்டி வீட்டுச் சுவரில் தொங்கவிட்டு வைப்பார்கள். ஒவ்வொரு படமும் இங்கிலீஷ்காரனுக்கும் இந்தியனுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை, இங்கிலீஷ்காரனிடம் இந்தியன் அனுபவிப்பதை, குத்தலாக எடுத்துக்காட்டுவது தான். இப்பத்திரிக்கையிலேயே சுவையான பகுதி இதுவே. அந்தச் சித்திரம் தான் முதலில் என்னை அவர் பரிவாரங்களின் பக்கமாக இழுத்தது. அந்தச் சித்திரம் அவர் இன்னாரென்று எனக்கு கூறிற்று.”

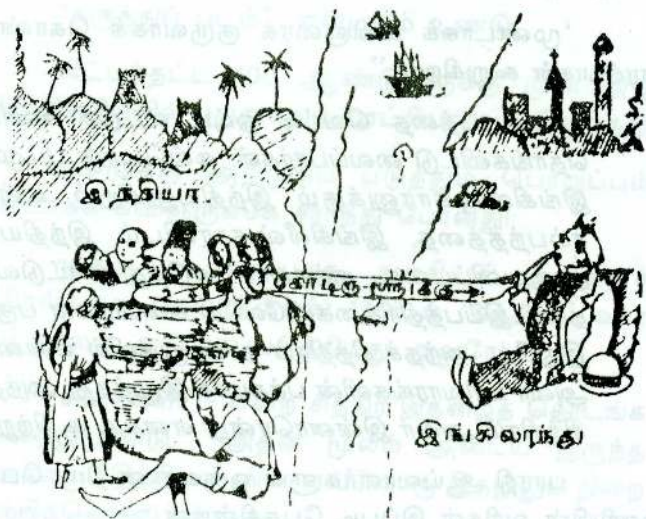
பாரதி ஆய்வாளர்களுள் ஒருவரான திரு. பெ.சு. மணியின் வரிகள் இப்படி பேசுகின்றன :

“தமிழ் இதழ்களில் கேலிச் சித்திரங்கள்” என்னும் தனி ஆய்வு வெளிவந்தால், அதில் பாரதியாரின் பங்களிப்பு ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையாக விளங்கும். அதிலும் ‘அரசியல் கேலிச் சித்திரம்’ பாரதியாரிடமிருந்தே தொடங்கியது என்னும் வரலாற்று உண்மையும் வெளிப்படும்.

இங்கே பதச் சோறாக, 8-9-1906 ல் வெளியான ‘இந்தியா’ விலிருந்து ஒன்றும், ‘சூரியோதயம்’ 27-2-1910லிருந்து மற்றொன்றுமாக வழங்குகிறது பேனா.

முதலில், ‘இந்தியா’வின் சித்திரத்தைப் பாருங்கள்.

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

✦ தழைப்பதைப் பொறுக்காத ஐரோப்பியர் மன நிலையை எள்ளி நகையாடுகிறது.

இச் சித்திரத்தில் இஸ்லாம் பிறந்த அரபு நாட்டைக் குறிக்க ஒட்டகமும், அதன் வளர்ச்சி கண்டு பொறாமை கொண்டு குரைக்கும் நாயாக ஐரோப்பியரும் சித்திரிப்பு!

சித்திர விளக்கம் ஒன்றும் படத்திற்குத் தரப்பட்டுள்ளது. அப்படியே மீள் பிரசுரம் :

சித்திர விளக்கம்

மகமதிய மார்க்கம் ஆபிரிக்காவிலே அளவறிந்து பரவி வருகிறதென்றும் அதைத் தடுத்தாலொழிய ஐரோப்பியர்களுடைய செல்வாக்கு நிலைத்து நிற்பதற்கு இடமிராதென்றும் டாக்டர் கம் என்பதோர் ஐரோப்பியர் வருத்தப்படுகிறாரென்று செய்தியை ராய்ட்டர் வெகு முக்கியமான விஷயமாகக் கருதி ஐரோப்பிய பானைகள் பரவுமிடங்களுக்கெல்லாம் தந்திகளனுப்பியிருக்கிறார். இந்தப் பெருமையையே இவ்வாரச் சித்திரத்திற் திருஷ்டார்ந்தப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். மகமதிய மார்க்கம் பிறந்த அரபி நாடே ஒட்டகத்துக்கும் பெயர் பெற்றதாகையால் மகமதிய மார்க்கத்தை ஒட்டகமாய் போட்டிருக்கிறோம். டாக்டர் கம் வகையறாவின் பொறாமை நாகரிகத்தைக் கருதுமிடத்து நாயாகப் போட்டிருப்பதின் குறிப்பும் விளங்கும். மகமதிய

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

மார்க்கம் ஆப்பிரிக்காவைக் கவ்விக் கொண்டிருக்கிறது. அது விழுங்காமல் தடுத்து விட வேண்டுமென்று நாய் பொறாமைப்பட்டுக் குலைக்கிறது!

- சூரியோதயம், 27, பிப்ரவரி 1910

95 - ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரசுரமான இது, எதோ நேற்றே வெளியானது போலவும், 'சில' வல்லரசுகளின் இன்றைய மனோபாவத்தை இடித்துக்காட்டுவது போலவும் இருப்பதை படிப்பவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள்!

முண்டாசுக் கவிஞரே, உமது தீர்க்கதரிசனம் வாழி, வாழி!

இனி, இறுதி அத்தியாயம்.

மரண மக்கின்

நிபுத்துகிறேன் - நெருடல்களை நெர் செய்து...

இந்நூலின் இறுதி அத்தியாயமாக இது இருக்கட்டுமே என விருப்பு.

முஸ்லிம் அபிமானிகளுக்கு வெகு சாதாரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சில நெருடல்களை எனது பேனா நேர் செய்யவும் அல்லது தெளிவுப் படுத்தவும் இவ்வத்தியாயத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டம்.

என்னென்ன நெருடல்கள்?

- திக்கை வணங்குவோர்
- முகம்மதியர்
- துலுக்கர்

தமது 'முரசு' பாடலில் -

* “தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார் - நித்தம் திக்கை வணங்கும் துருக்கர்....”

என்று உரத்த குரலில்!

இது, முஸ்லிம் சமுதாயத்தினருக்குச் சகிக்க முடியாமற் போனதில் அர்த்தமிருக்கின்றது!

அத்துடன், அவரை வெறுப்புடன் பார்க்கவும் எட்ட வைக்கவும் ஏதுவாகப் போனதிலும் நியாயமுண்டு!

காரைக்கால் பேராசிரியர் முனைவர் மு. சாயபு மரக்காயர் மிக அருமையாக 22 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆய்ந்திருக்கிறார்! அறிந்திருப்போர் தொகை தான் குறைவு!

முஸ்லிம்கள் திசையை வணங்குவதாகக் குறிப்பிடுவது தவறான கருத்தாகும். இறைவனைத் தவிர வேறு எவரையும், எப்பொருளையும் முஸ்லிம்கள் வணங்குவதில்லை.

“உலக முஸ்லிம்கள் அனைவரும் தங்களுடைய தொழுகையை ஒரு கட்டுப்பாடான முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் அனைவரும் அரேபியாவில் அமைந்துள்ள உலகிலேயே மிகப் பழைய இறை இல்லமாகிய ‘கஃபா’ இருக்கின்ற திசை நோக்கித் தொழ வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் திசையானது தேசத்திற்குத் தேசம் மாறக்கூடியது.”

இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லிம்களுக்கு அரேபியா மேற்கே இருக்கின்றது. மேற்கில் கஃபா இருக்கின்ற காரணத்தால் தான், இங்குள்ள முஸ்லிம்கள் மேற்கு நோக்கித் தொழுகின்றார்கள். அரேபியாவிற்கு மேற்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள், கிழக்கு நோக்கித் தொழுவார்கள். காரணம் அங்கிருந்து கஃபா கிழக்கில் இருக்கிறது. ரஷ்யாவில் உள்ளவர்கள் தெற்கு நோக்கித் தொழுவார்கள்.

ஆகவே முஸ்லிம்கள் திசையை வணங்குகிறார்கள் என்று சொல்வது, இந்த உண்மையை உணராமையின் விளைவேயாகும். மகாகவி பாரதியார்க்கு இவ்வுண்மை தெரியாமற் போனதால்தான் முஸ்லிம்கள் திசையை வணங்குவதாக அவர் தவறுதலாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் அப்படிக்குறிப்பிடும்போதும், 'இறைவன் ஒருவனே' என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் அப்படிக்குறிப்பிடுகிறார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

- இந்த விளக்கம் போதுமென்று எண்ணுகிறது பேனா.

இது போல 'முகம்மதியர்' - 'துலுக்கர்' (துருக்கர்) சமாசாரங்களும் இன்னொரு விதமான கேவலம்!

துலுக்கர் தமிழகப் பட்டிதொட்டி தொடங்கி பட்டணம் வரை பரவி நிற்பது. பழைய சங்ககாலத்தில் மட்டுமல்ல, குளோபல் ஆண்டிலும் தான்.

இலங்கை, மலையகத்திலுங்கூட - இந்திய வம்சாவளிகளால் - இன்னும் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

'முகம்மதியர்' என்று வார்த்தையை பேரறிஞர்களாகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள் கூட இன்றைக்கு உபயோகிக்கின்றனர்.

முண்டாசுக் கவிஞர் எம்மாத்திரம்?

ஆகஸ்ட் 2002 - பதிப்பான நர்மதாவின் தமிழ் அகராதிக்கு “நூல் அறிமுக உரை” எழுதியுள்ள செந்தமிழறிஞர் மாருதிதாசன் (பலவர் மா. சீதாராமன்) எம்.ஏ.பி.எட்., “முகம்மதியர்” என சர்வ சாதாரணமாக (பக்.5) உபயோகித்திருப்பதை யார் ஜீரணிப்பது?

ஆனானப்பட்ட ‘வெப்ஸ்டர்ஸ் டிக்ஷனரி’ (Webster’s Dictionary) அமெரிக்கப் பதிப்பில் கூட, “Mohammedan - Moslem” என்று தான் அச்சு!

அறியாமை இங்கு மட்டுமல்ல, எங்கும்!

பரிதாப மனிதர் முண்டாசு!

அவர் என்ன செய்வார்?

ஆனால் அறியாமையை அகற்றும் முயற்சியில் மற்றொரு தமிழ் அகராதி பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது!

கைவசமுள்ள 1991 - ஆம் ஆண்டுப்பதிப்பில், 626 - ஆம் பக்கத்தில் அதைப் பேனா பார்க்கிறது!

அது மட்டும் பார்த்தால் எப்படி? இதோ...

Mohamm'edan, Muhamm'adan, Mohom'etan : (n) erroneous name for a Muslim, முஹம்மதியன், முஸ்லிம் என்ற சொல்லுக்குத் தவறான பதப்பிரயோகம்; (adj) relating to the Muslim, முஸ்லிம் சம்பந்தமான; pertaining to Islam, இஸ்லாம் சம்பந்தமான.

- முஹம்மதியன் என்பது முஸ்லிம் என்ற சொல்லுக்கு தவறான பதப்பிரயோகம்.

- என்று அடித்துச் சொல்லி நன்மை புரிந்து விட்டது!

‘தி லிபடிஸ் பிளவர் கம்பனி’யின் பிரபலமான ‘தி கிரேட் லிப்கோ டிக்ஷனரியிலேயே இந்த விளக்கம்!

மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்வதானால், முஸ்லிம்கள் எப்பொழுதும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் கடவுளாக வரித்ததில்லை. இறைவனது திருத்தூதராகவே மதிக்கின்றனர்.

இஸ்லாம் என்பது இறைவன் அருளிய நெறி நபி ஆதம் காலம் தொட்டு மண்ணில் இருப்பது. பெருமானார் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களும் ஒர் இஸ்லாமியரே. அவர்கள் ஒருபோதும் முஹம்மதியர் ஆக மாட்டார்கள். ஏனெனில் முஹம்மது நபி தோற்றுவித்த மதமில்லை இஸ்லாம்

ஆக, தமிழ் பேசுவோர் யாராகவும் இருக்கட்டும், ‘முகம்மதியர்’ - என்ற பதத்தை மறந்து விட வேண்டும்.

அது எவ்வகையிலும் இஸ்லாமிய சமூகத்தாரைக் குறிக்காது.

இஸ்லாமிய நெறிகளைப் பின்பற்றுவோர் ‘முஸ்லிம்’களே!

முஸ்லிம் என்றழைப்பது கூட பிழை!

முஸ்லிம் என்ற அறபுச் சொல்லுக்கு, ‘ஒரே இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு பூமியில் சாந்தியையும், சமாதானத்தையும் நிலவச் செய்பவன்’ என்பது பொருள்.

இது போலவே 'துலுக்கர்' - 'துருக்கர்' எல்லாம் வேறுவேறு மாபெரும் பிழைகள்.

இந்தப் பதம் எப்படி உருவாகி, எவ்வாறு கிராமப் புறங்களில் தஞ்சமாகி -

- துலுக்கன் குளம் (அருப்புக்கோட்டை) துலுக்கன் குறிச்சி (சாத்தூர்) துலுக்கப்பட்டி (சாத்தூர்) துலுக்கன் ஏந்தல் (சிவகங்கை) துலுக்கன் ஓடை (சிவகங்கை)

- என ஐந்துக்கு மேற்பட்ட பட்டி தொட்டிகளின் பெயர்களாகின என்பவையெல்லாம் தனியான நகைச்சுவைக்கதைகள்!

துலுக்கர் பிறந்தார் - துருக்கியால்!

ஒரு கால இஸ்லாமியத் தலைநகராக துருக்கி இருந்ததை வைத்து, இங்குள்ள சரித்திரம் தெரியாதவர், துருக்கி நாட்டவர்தான் தமிழகத்தில் குவிந்திருக்கிறார்கள் என்று எழுதினர். 'துலுக்கன்', 'துலுக்கச்சி' என்ற வார்த்தைகளால் அந்நியப்படுத்தி விட்டனர்.

இவ்வார்த்தையை இலங்கை முஸ்லிம்களிடம் பிரயோகித்தால் விழிப்பார்கள், வியப்பார்கள், சிரிப்பார்கள்!

'துருக்கர்' பிறந்தார் அவசியமில்லாமலேயே! அப்புறம் 'துலுக்கரும்' ஆனார் அநியாயமாக!

பாமர இந்து மக்களும் நா தடுமாறிப் போய் துர்க்கை அம்மனை 'துலுக்கானத்தம்மன்' என்றழைத்தனர்!

எப்படியிருந்த போதிலும், துருக்கிக்கும் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களுக்கும் எப்பொழுதுமே சம்பந்தமிருக்கவில்லை என்பது தான் உண்மையிலும் உண்மை!

இன்று, இங்கு வாழும் முஸ்லிம்களில் பெரும் பகுதியினர் பாரதத்தின் பூர்வீகக் குடிகளே!

இதனை இந்த குளோபல் ஆண்டிலாவது புரிந்து தெளிதல் அவசியம்.

முண்டாசுக் கவிஞர் தெரிந்து எப்பிழைகளையும் புரியாதவர் என்ற முடிவுக்கு வருவோம்!

அவர் வாழ்ந்த அந்த நூற்றாண்டிலே லிப்கோ அகராதி' போன்ற ஒன்று வந்திருந்தால் அவரும்தான் சரியான பதத்தைப் பாவித்திருப்பார் எனத் தீர்மானித்து வட்டார வழக்கு அவர் எழுத்துக்களிலும் ஆட்கொண்டது எனத் தீர்ப்பளிப்போம்!

நன்றி! நன்றி!

இனி, நானும் பேனாவும் 'விடைபெறும் வேளை'!

வாருங்கள் அடுத்தடுத்த பக்கங்கள்...

விடைபெறும் வேளை

ஆடவருக்குப் பிரசவவேதனை புரியாதவொன்று!

ஆய்வெழுத்தாளனுக்கு அது புரியும்!

நிறைய அனுபவங்கள் என்போன்றவர்களுக்கு!

அதிசயப்படும் படியாக இந்த 26 - வது நூலுக்கு
அது ஏற்படவில்லை!

ஏன்? ஏன்?

ஒருவருக்கு மூவராக என் சிரமங்களைக்
குறைத்து விட்டனர்!

- பாரதி அறிஞர் ரா.அ. பத்மநாபன், விழுப்புரம்.
- காரைக்கால் பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர்
- சென்னை பேராசிரியர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
ஆகியோர் தத்தம் அற்புதப்பணிகளால்
சுகப்பிரசவமாக்கிவிட்டனர்.

இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஒற்றுமை எனும்
கயிற்றைப்பற்றிப் பிடித்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதில்
பெரும் விருப்புடையவராக முண்டாசுக் கவிஞர்

திகழ்ந்துள்ளார் என்பதைப் புரிய வைப்பது ஒரு முக்கிய காரணமென்றால் -

இன்னும் சிலவும் இருக்கின்றன.

முண்டாசுக் கவிஞர் அன்றாட பழக்கத்தில் கொண்டிருந்த ஒரு நிகழ்வும் -

அவர் பதித்துப்போன இரு கட்டுரைகளின் ஈரெழுத்துக்களும் -

பாட்டொன்றும் -

1921 - செப். 11ல் காலன் நெருங்கிய அந்தக் கடைசி நேரத்திலும் ஒரு முஸ்லிம் அரசனை நினைத்ததும் -

என் இதயத்தில் நிலைத்துப் போயிருந்ததுமாகும்.

புதுவையில் பாரதியார் வாழ்ந்த போது 'காக்கா' (மூத்த தமையனார்) என்று அழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் ஒருவர் தேநீர்க் கடை வைத்திருந்தார். அந்தக் கடைக்கு இந்துக்கள் செல்லமாட்டார்கள். ஆனால் பாரதியாரோ பலர் அறியும் வண்ணம் அந்தக் கடைக்குச் சென்று தான் தேநீர் அருந்துவார். நெருக்கமானவர்கள் முணுமுணுத்தனர். "இஸ்லாமியர் கடையில் எதுவும் அருந்தக் கூடாது என்று யார் சொன்னது? - என நெருப்பாய்ப் புறப்பட்டன சொற்கள்.

தொடர்ந்து அந்தக் கடையில் தான் தேநீர்! "பாரதி" படம் பார்த்திருப்போர் இக்காட்சியைக் கண்ட நினைவுண்டா?

“இந்தியாவின் வருங்காலப் பெருமைக்கும் சிறப்பக்கும் இத்தேச ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் ஹிந்துக்கள், மகம்மதியர் என இரு பகுதிப்பட்டு நிற்பது பெரும் தடையாகவே இருக்கிறதென்பதை ஒளித்துப் பிரயோஜனமில்லை... விரோதங்களை நீக்கி இரண்டு ஜாதியாருக்குள்ளே சிநேக உணர்ச்சியும், சகோதரப்பான்மையும் ஏற்படுத்துவது இத் தேசாபிமானிகளின் முக்கியக் கடமையாகும்.”

- என்ற அவரது வைரவரிகள். (‘நமது மகமதிய சகோதர்கள்’ கட்டுரையில்)

‘தேசத்துரோகம் நாசமே விளைவிக்கும்’ என்ற கருத்தைப் புகட்டும் ஒரு கட்டுரை புதுவை ‘இந்தியா’வில் 1910 மார்ச் 12 ந் தேதி இறுதி இதழில் வந்தது. அதில், திருவாங்கூரில் (திருவனந்தபுரம்) முன்பு வாழ்ந்த வேலுத்தம்பி என்ற தளவாயின் வரலாற்றைக் கூறி, அவனை விட தேசத்தை காட்டிக் கொடுக்க மறுத்துப் போரில் உயிர் விட்ட திப்பு சுல்தான் மேலானவர் என்று ஒரு முஸ்லிம் மாமன்னரை அவர் பேனா உயர்த்தியுள்ள விதம்.

● ‘மரண பயத்தை ஒழிப்பேன் என்ற
மகமதலி வாழ்கவே!
சரணம் அல்லா ஒன்றே என்ற
ஷவுகதாலி வாழ்கவே’

- என, இந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காக உழைத்த அலி சகோதரர்களுக்காக பாடிய பாட்டு! (இது, அவரது இரு புதல்வியருள் இளையவர் சகுந்தலா நினைவில் வைத்து ஆய்வாளர் திரு. ரா.அ.ப அவர்களுக்குத் தெரிவித்தது)

தமது காலம் நெருங்கிவிட்ட கடைசி நேரத்திலும் அன்பர் நீலகண்ட பிரம்மசாரியிடம், “அமானுல்லாகானைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதி, நாளை அலுவலகம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்” என்றுரைத்தது! (இந்த அமானுல்லாகான் பிரிட்டிஷாரின் பரம விரோதி. ஆப்கானிஸ்தானத்தை ஆண்ட அரசன். துணிச்சலுக்கு மறுபெயர்!)

இவை அத்தனையுமே முண்டாசுக் கவிஞரது 123வது வயதுக்குப் பரிசாக இந்நூலை வழங்க வைத்து விட்டது!

அவர்தம் சார்பில் அவரது குடும்பத்தாரும் அபிமானிகளும் ஏற்று மகிழ்ந்திடுங்கள்.

இன்றைய பரந்த பாரதத்திலும் இலங்கையிலும் வாழும் இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் ஒருதாய் மக்களாக இணைந்து வாழ்ந்திட கரம் கோர்த்திடுவார்களேயானால் அதுவே இந்தப் பேனாவுக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி!

வழக்கமாக என் ‘நிழ’லும் செல்வுங்கள் இருவரும் இங்கே இடம்பெறக் காணோமே என்போருக்காக -

‘நிழல்’ எப்பொழுதும் போல நிழலாக! அருமை அஞ்சானா 5-ஆம் ஆண்டு இறுதி ‘எம்.பி.பி.எஸ்’ (பங்களாதேஷ்) இருக்கைக்கு இடமொன்று பெற்றுக் கொண்டு ஒரு சிறு விடுமுறையில் என்னருகே இருந்த வண்ணம் ஆய்வுக்கு உதவியது அவனது

எண்ணப்படியும் திட்டப்படியும்! ஆனால் அருமை அளீம் சிங்கப்பூரில் 'ஐடி' கணினி உயர் கல்விக்காக அங்கிருப்பதால் உதவிக்கரம் நீட்ட முடியாதவனாகிப் போனான். பொருட்படுத்த முடியுமா? நீங்கள் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

Maniamk

மானாமக்கீன்

B - 54 - என்.ஹெச்.எஸ். பிளாட்ஸ்

மாளிகாவத்தை,

கொழும்பு - 10

இலங்கை,

0094 - 11 - 2332225

மானாமக்கீன்

ஒரு முக்கிய அடிக்குறிப்பு

- இப்படி இதைப்படித்து, இறுதி மெய்ப்புப் (புருப்) பார்த்துவிட்டு, மணிமேகலைப் பிரசுர நிர்வாக இயக்குனர் திரு. ரவி தமிழ்வாணன், பதிப்பு முகாமையாளர் திரு. இரா. மோகன், கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ் நிறுவனர் திரு. ஜோன் கிறிஸ்டி ஆகியோருக்கு மானசீக நன்றி சொல்லி, கூரியரில் சென்னைக்குப் பிரதிகளை அனுப்ப அவசரமாக ஆயத்தமாகையில் எனது 'குருவிக் கூட்'ின் அழைப்பு மணியோசை!

● 'ஆண்டவா, யாரோ, என்ன தொந்தரவோ' என்று எழும்பிக் கதவு திறந்தால் - (அப்பொழுது 'நிழ'லும் இல்லை) - "கலாசார அமைச்சகத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம். எதிர்வரும் "சாகித்திய விழா - 2005"ல் (24.9.2005) கலை - இலக்கிய சேவைகளுக்கான "இலங்கைப் பிரதமர்" விருதினைப் பெறுபவரில் தாங்களும் ஒருவர்! ஏற்று கௌரவப்படுத்திடுங்கள்" என ஒரு சிங்கள அதிகாரியின் பணிவு கலந்த அறிவிப்பும் அழைப்புக்கடிதமும். (அடுத்த பக்கத்தில் பதிவு)

● ஆம், அருமை அபிமானிகளே, 'முண்டாசுக் கவிஞ'னுக்கு நான் எள்ளத்தனை செய்ய விழைந்த பணிக்கு அவனது உடனடி ஏற்பாடா?

● இறைவா! அவன் காலத்தில் அவனுக்கு யாரும் இப்படி செய்யாது போனார்களே!

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

சென்னை
மதுரை
மதுரை

CH/6/1/5/1/V

உமது
உமது
Your No

தேதி
தேதி
Date

2005.09.14

திரு. டி. டி. சிவன்

ஐயா/அம்மணி

தேசிய சாகித்திய பெருவிழா - 2005
(தேசனேத்ரு சம்மான பிரினைம)

கலாச்சார நடவடிக்கைகளை முன்னேற்றுவதை பிரதானமான நோக்கமாகக் கொண்டு திறமைமயுள்ள உலகமெங்குள்ளும், கவிஞர்களுக்கும் "தேசனேத்ரு சம்மான விருது" வழங்குவதற்கு 2005 தேசிய சாகித்திய பெருவிழா தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றது. இதற்காக இந்த அமைச்சின் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

02. அதன்படி உங்களால் அந்தத் துறையில் செய்த நடவடிக்கைகளை கௌரவிப்பதற்காக "தேசனேத்ரு சம்மான விருது" வழங்குவதற்கு தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளதை உங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் சந்தோசம் அடைகின்றேன்.

03. 2005 செப்டம்பர் மாதம் 24ம் திகதி பிற்பகல் 3 மணிக்கு விகாரமகாதேவிப் பூங்கா திறந்த வெளிப்பரங்கில் தேசிய சாகித்திய பெருவிழாவை ஆரம்பிப்பதற்கு கலாச்சார தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சர் கௌரவ மகிந்த யாப்பா அபேயவர்த்தன அவர்களின் அழைப்பின் பெயரில் இலங்கை பிரதம மந்திரி கௌரவ மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

04. அந்த தினத்தில், அந்த நேரத்தில், அந்த இடத்தில் இந்த சாகித்திய விழாவில் கலந்து கொள்ளுமாறு உங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றேன்.

05. இந்த வைபவம் வெற்றிகரமாக நடப்பதற்காக அத்தினத்தில் பிற்பகல் 2 மணிக்கு கொடியேற்றம் 7 ஆனந்த குமாரசாமி மாவத்தையிலிருக்கும் தேசிய கலாபவனத்திற்கு வருகை தந்து இவ்வமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் (கலாச்சார முன்னேற்றம்) விஜித ஏகனாயக அவர்களை சந்திக்கும்படி தயவுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

உண்மையுள்ள

எ.பி.ஏ.குணசேகர,
செயலாளர்,

கலாச்சார தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சு

உசாத்துணை நூல்கள்

1. பாரதி கண்ட இஸ்லாம் - பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயர் (1983) பாத்திமா பதிப்பகம்.
2. பாரதி விஜயா கட்டுரைகள் - பேராசிரியர் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, காலச் சுவடு பதிப்பகம் (2004) முதற்பதிப்பு
3. இதழாளர் பாரதி - முனைவர் பா. இறையரசன் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (1995)
4. பாரதி புதையல்
பெருந்திரட்டு
(முதல் பதிப்பு) - திரு. ரா.அ. பத்மநாபன்
வானதி பதிப்பகம் (1982)
5. பாரதியார் - - -
6. பாரதி தமிழ் - திரு. பெரியசாமிதூரன்
வானதி பதிப்பகம் (1979)
7. பாரதி தரிசனம் - ஸி.எஸ். சுப்பிரமணியம்
இளசை மணியன்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
1986 (2-ம் பதிப்பு)
8. பாரதியார் கட்டுரைகள் - பூம்புகார் பதிப்பகம் (1977)
9. தேன் துளிகள் - ந.நா.அ. இப்ரஹிம்ஷா
தம்பி புக் சென்டர் (1972)
10. மகாகவி பாரதி
மதிப்பீடுகள் - “சிற்பி” (இந்தியா)
தொகுத்தது.
11. மகாகவி பாரதியார் - வ.ரா. (வ. ராமசாமி)

ஒரு முண்டாகக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்

12. மகாகவி பாரதி- சில புதிய உண்மைகள் - வல்லிக்கண்ணன்
13. முற்காலத் தமிழ் இதழ்கள் - ஓர் அறிமுகம் - மா.ரா. இளங்கோவன்
14. தமிழ் இதழ்கள் - சோமலெ
15. புதுவையில் பாரதி - ப. கோதண்டராமன்
16. பத்திரிகையாளர் பாரதியார் - பெ.ச.மணி

சஞ்சிகைகள் / மலர்கள்

1. 'தினமலர்' ஞாயிறு வெளியீடு - "வாரமலர்"
2. 'தினகரன்' (தமிழ்நாடு) - "வசந்தம்" (ஞாயிறு மலர்)
3. 'தினமணி' - "சுடர்" (ஞாயிறு மலர்)

ஆய்வுக்கு உதவிய நூலகம்

மறைமலையடிகள் நூலகம் - சென்னை.

மானா மக்கீன் படைப்புக்களில் சில...

- * 'லைட் ரீடிங்' (முதல் பாகம்)
- * 'லைட் ரீடிங்' (இரண்டாம் பாகம்)
- * பேனா முனையில் அரை நூற்றாண்டு (மர்ஹூம் திருச்சி குலாம் ரசூலின் வாழ்க்கை வரலாறு)
- * முஸ்லிம் டைஜஸ்ட் (உலகளாவிய தகவல் மஞ்சரி)
- * என்னைக் கேளுங்கோ!
- * இளைய தலைமுறையினருக்கு இனிக்கும் இஸ்லாமியக் கதைகள்
- * இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார்
- * இரு சமூகங்கள் - இரு கண்கள்
- * மானாமக்கீன் கதைகள்
- * நீடுர் - நெய்வாசல் நெஞ்சங்கள்
- * இந்திய - இலங்கை எழுத்தாளர்களின் ஈகைப் பெருநாள் கதைகள்
- * இந்திய - இலங்கை எழுத்தாளர்களின் தியாகத் திருநாள் கதைகள்
- * இலங்கை - கீழக்கரை இனிய தொடர்புகள்
- * கீழக்கரைப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்
- * வரலாற்றில் இலங்கையும் காயல்பட்டினமும்
- * சிறுவர் பாலியல் கொடுமைகள்
- * வரலாற்றில் இலங்கை கண்ட குமரி
- * வரலாற்றில் ஹபீபு முஹம்மது அரசர்
- * நீடுர் காமராஜர் ஜுபைர் பாய்

பல்லவி
அல்லா, அல்லா, அல்லா!
சரணங்கள்

1. பல்லாயிரம் பல்லாயிரங் கோடிகோடி யண்டங்கள்
எல்லாத் தீசையினுமோ ரெல்லையில்லா வெளிவானிலே
நீல்லாது சுழன்றோட நியமஞ்செய்தருள் நாயகன்
சொல்லாலு மனத்தாலுந் தொடவொணாத பெருஞ்சோதி
(அல்லா)
2. கல்லாதவ ராயினு முண்மை சொல்லாதவ ராயினும்
பொல்லாதவ ராயினுந் தவமில்லாதவ ராயினும்
நல்லாருரை நீதியின்படி நீல்லாதவ ராயினும்
எல்லோரும் வந்தேத்து மளவில் யமபயங்கெடச் செய்பவன்
(அல்லா)
3. ஏழைகட்கும் செல்வர்கட்கும் இரங்கியருளும் ஓர்பிதா
கோழைகட்கும் வீரருக்குங் குறைதவிர்த்திடும் ஓர்குரு
ஊழி, யூழி, அமரராயிவ் வுலகின் மீதிலின்புற்றே
வாழ்குவீர் பயத்தை நீக்கி வாழ்த்துவீர் அவன் பெயர்
(அல்லா)

601375

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

- சுதேசமித்திரன்
24-6-1920